

ΤΕΙ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
ΣΔΟ
ΤΜΗΜΑ ΔΜΤΑ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

"Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ"

ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ:

ΧΕΛΜΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Καλαμάτα Ιούνιος 2000

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΣΕΕ = Συνθήκη Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΣΕΟΚ = Συνθήκη Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας

ΣΕΚ = Συνθήκη Ευρωπαϊκής Κοινότητας

ΕΕ = Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΟΚ = Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα

ΕΚ = Ευρωπαϊκή Κοινότητα

ΕΤΠ = Επιτροπή των Περιφερειών

ΟΚΕ = Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

ΕΚΤ = Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΓΤΠΕ = Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η ΘΕΣΗ ΚΑΙ Ο ΘΕΣΜΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ΤΑ ΔΥΣΚΟΛΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ...)

Παράγραφος 1: Οι "πρόγονοι" του θεσμού

Παράγραφος 2: Η ίδρυση της "Επιτροπής των Περιφερειών"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ)

Παράγραφος 1: Ο αριθμός των μελών

Παράγραφος 2: Η ανάδειξη των μελών

A- Η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής αποτελείται από αιρετούς

B- Η συγκρότηση χαρακτηρίζεται από τοπικές διαφοροποιήσεις

Παράγραφος 3: Το υπηρεσιακό καθεστώς των μελών

A- Θητεία των μελών

B- Προνόμια και ασυμβίβαστα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΣΤΟ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ)

Παράγραφος 1: Η ΣΕΚ και ο Εσωτερικός Κανονισμός

Παράγραφος 2: Τα όργανα της Επιτροπής των Περιφερειών

A- Τα αποφασιστικά όργανα

α) Το Προεδρείο και ο Πρόεδρος

1. Συγκρότηση

1.1. Σύνθεση του Προεδρείου

1.2. Διαδικασία εκλογής

2. Καθήκοντα

2.1. Καθήκοντα του Προεδρείου

2.2. Καθήκοντα του Προέδρου

3. Λειτουργία

3.1. Κανόνες σύγκλησης και απαρτίας

3.2. Διαδικασία σχετικά με τις γνωμοδοτήσεις και τα ψηφίσματα

3.2.1. Γνωμοδοτήσεις

3.2.2. Ψηφίσματα

β) Η Ολομέλεια

1. Συγκρότηση

1.1. Σύνθεση

1.2. Εθνικές αντιπροσωπείες

1.3. Πολιτικές ομάδες

2. Καθήκοντα και αποστολή

3. Λειτουργία

3.1. Σύγκληση

3.1.1. Σύγκληση της πρώτης συνόδου και σύσταση της ΕΤΠ

3.1.2. Σύγκληση της Ολομέλειας

3.2. Τρόπος διεξαγωγής των συνεδριάσεων

3.2.1. Η ημερήσια διάταξη

3.2.2. Οι ομιλίες

3.3. Διαδικασία λήψης αποφάσεων

3.3.1. Κανόνες απαρτίας

3.3.2. Διεξαγωγή της ψηφοφορίας

3.3.3. Τροπολογίες και γνωμοδοτήσεις

Β- Τα μη αποφασιστικά όργανα

α) Οι επιτροπές

1. Σύνθεση
2. Κανόνες λειτουργίας
 - 2.1. Συνεδριάσεις
 - 2.2. Διαδικασία λήψης αποφάσεων
- β) Η Γενική Γραμματεία
 1. Διορισμός του Γενικού Γραμματέα
 2. Καθήκοντα του Γενικού Γραμματέα
3. Καθεστώς της υπηρεσιακής κατάστασης του διοικητικού προσωπικού

Παράγραφος 3: Τα μέσα δράσης της Επιτροπής των Περιφερειών

A- Περιορισμένα πολιτικά και θεσμικά μέσα

α) Ως προς τον πολιτικό ρόλο

β) Ως προς τη θεσμική θέση

B- Περιορισμένα ανθρώπινα και δημοσιονομικά μέσα

α) Στο επίπεδο των ανθρώπινων μέσων

β) Στο δημοσιονομικό επίπεδο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΣΤΗ ΧΑΡΑΞΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ;)

Παράγραφος 1: Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα της ΕΤΠ και η ΣΕΚ

A- Υποχρεωτική γνωμοδότηση

B- Προαιρετική γνωμοδότηση

Παράγραφος 2: Γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1.1 Παλιός εσωτερικός κανονισμός 27. 5. 94 L 132/49

1.2 Νέος εσωτερικός κανονισμός 22 .1. 2000 L 18/22

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι ΟΤΑ των Ευρωπαϊκών κρατών, αν και δεν αποτελούν μόνιμα μέλη της διαδικασίας της κοινοτικής ολοκλήρωσης, υπάγονται όλο και περισσότερο στο δίκαιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι ΟΤΑ δεν είναι πλήρη υποκείμενα του δικαίου αυτού: είναι μόνο «εν μέρει» φορείς του και διεκδικούν μεγαλύτερη πρόσβαση στη διαδικασία λήψης των κοινοτικών αποφάσεων.

Η εμπλοκή αυτή των ΟΤΑ στη διαδικασία της Ευρωπαϊκής οικοδόμησης αν και είναι ακόμη περιορισμένη βρίσκει τις προεκτάσεις της (όχι όμως και την ολοκλήρωση της) στη δημιουργία από την Συνθήκη του Μάαστριχ της Επιτροπής των Περιφερειών¹.

Η ΣΕΕ τροποποίησε την ιδρυτική ΣΕΟΚ διευρύνοντας τις αρμοδιότητες της Κοινότητας², οι οποίες στο παρελθόν καθορίζονταν με βάση τους οικονομικούς στόχους. Τώρα η Κοινότητα έχει πλέον, κατά κύριο λόγο, πολιτική αποστολή γενικής φύσης.

¹ Βλ. άρθρο 4 παρ.2 (παλαιό) της ΣΕΚ, καθώς και τα παλαιά άρθρα 198 Α, 198 Β και 198 Γ ΣΕΚ (Μέρος V, Τίτλος Ι, Κεφάλαιο 5), όπως προστέθηκαν από το παλαιό άρθρο Ζ (σημ. 67) της ΣΕΕ.

² Βλ. Άρθρο (παλαιό) Ζ (σημ. 1) της ΣΕΕ, που μετονόμασε την ΕΟΚ σε ΕΚ.

Παράλληλα με την διαδικασία κοινωνικής ολοκλήρωσης, που ξεκίνησε στις 9 Μαΐου 1950, η εδαφική (ή έντονα περιφερειακή) κατανομή της εξουσίας υπέστη ριζική αναδόμηση στα 15 κράτη μέλη. Η αναδόμηση αυτή έγινε με διάφορους τρόπους: σε ορισμένα κράτη μέλη, με τη θέσπιση ομοσπονδιακής δομής, σε άλλα με αυξητική αποκεντρωτική τάση και σε άλλα με την αναγνώριση ορισμένης “αυτονομίας” ή “αυτοδιοίκησης” των ΟΤΑ . Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι η Ευρωπαϊκή οικοδόμηση έχει κυρίως συγκεντρωτικές επιπτώσεις στα κράτη με ισχυρά αποκεντρωτικό διοικητικό σύστημα και αντίθετες στα κράτη που έχουν μικρότερη εξέλιξη στην αποκεντρωτική διαδικασία. Ωστόσο η κοινοτική ολοκλήρωση αποτέλεσε γενικότερο παράγοντα εξέλιξης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ασφαλώς η δημιουργία με τη ΣΕΕ οργάνου με συμβουλευτικές αρμοδιότητες (δηλ. Την Επιτροπή των Περιφερειών) αποτελεί αναγνώριση της θέσης και του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο θεσμικό σύστημα της Κοινότητας. Η Επιτροπή των Περιφερειών αποτελεί έκφραση της περιφερειακής και της τοπικής πραγματικότητας: με τις γνωμοδοτήσεις της απεικονίζει αναμφισβητήτως τη γενικότερη άποψη της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα αποφασιστικά όργανα της ΕΕ, στο πλαίσιο της επεξεργασίας και της διαπραγμάτευσης των κοινοτικών αποφάσεων. Η δημιουργία της Επιτροπής των Περιφερειών αποτελεί επίσης πανηγυρική αναγνώριση της αποκέντρωσης. Όχι μόνο η ΣΕΕ επισημοποιεί την ύπαρξη στο εσωτερικό των κρατών μελών των οργανισμών περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά τους εξασφαλίζει ταυτόχρονα και εκπροσώπηση στο εσωτερικό του κοινοτικού μηχανισμού μέσω συγκεκριμένου οργάνου. Οι ΟΤΑ, ως υποκείμενα πλέον του Κοινοτικού Δικαίου, απολαμβάνουν δικαιωμάτων (οικονομικών,

οικονομικών, θεσμικών) αλλά και ως υποκείμενα υποχρεώσεων (διοικητικών, οικονομικών, νομικών), αποτελούν πλέον, με τη θέσπιση της Επιτροπής των Περιφερειών πλήρεις φορείς της διαδικασίας της κοινοτικής ολοκλήρωσης. Επιπλέον, η θέσπιση της Επιτροπής των Περιφερειών, αν και περιορισμένο γνωμο-δοτικό ρόλο, εισάγει την εκπροσώπηση των ΟΤΑ στο επίκεντρο του κοινοτικού θεσμικού οικοδομήματος και εμφανίζει την Τοπική και την Περιφερειακή αποκέντρωση - αυτοδιοίκηση ως θεμελιώδεις αρχές, που διέπουν την οργάνωση της ΕΕ, οι οποίες τείνουν σταδιακά να καθιερωθούν.

Η πολιτική αυτή, που εκδηλώνεται ιδίως με την Επιτροπή των Περιφερειών οδηγεί σε δύο βασικές διαπιστώσεις, όπως αυτές προκύπτουν και από τις συζητήσεις που προηγήθηκαν στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων της Συνθήκης του Μάαστριχτ³: την επιθυμία των Ευρωπαίων πολιτών για μεγαλύτερη εμπλοκή τους στο μηχανισμό λήψης των κοινοτικών αποφάσεων και τη σημαντική διεύρυνση των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας σε τομείς που άπτονται άμεσα της καθημερινής πραγματικότητας των πολιτών(παιδεία, υγεία, πολιτισμός κ.τ.λ). Ήταν συνεπώς απαραίτητη η ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου για τη δημιουργία διαλόγου μεταξύ αφ' ενός Κοινότητας - κρατών μελών και αφ' ετέρου Ευρωπαίων πολιτών. Η Επιτροπή των Περιφερειών ανταποκρίνεται πλήρως στην ανάγκη αυτή επικοινωνίας και διαφάνειας και μπορεί να παρουσιαστεί ως ο απαραίτητος σύνδεσμος μεταξύ του τοπικού και του περιφερειακού επιπέδου και του κρατικού και κοινοτικού αφετέρου.

³ P.-A. Feral, Le Comite des regions de l' Union Europeenne, P.U.F., 1998,

Η πολιτική αναγνώριση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την συνθήκη του Μάαστριχ αποτελεί συνεπώς στοιχείο πολλή θετικό τόσο στο πλαίσιο της προοπτικής εδραίωσης των τοπικών οντοτήτων στην Ευρωπαϊκή οικοδόμηση όσο και για την ενίσχυση των δομικών πολιτικών ή ακόμα και για την ενίσχυση των “δημοκρατικών ελέγχων” σε σειρά κοινοτικών αποφάσεων . Παρά τις διαπιστώσεις αυτές δεν πρέπει να μείνει απαρατήρητο το γεγονός ότι η Επιτροπή των Περιφερειών δημιουργήθηκε υπό αντίξοες συνθήκες και ότι τα πρώτα τις βήματα τόσο στο “ανακαινισμένο” θεσμικό πλαίσιο της Ένωσης όσο και στο παραδοσιακό παιχνίδι της εξουσίας σκιαγραφούν τις δυσκολίες που συναντά κάθε νέος θεσμός και ότι σε τελική ανάλυση πρόκειται για αποκλειστικά πολιτικό όργανο, που, στην ουσία όμως, αποτελεί απλό τεχνικό όργανο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1
Η ΘΕΣΗ ΚΑΙ Ο ΘΕΣΜΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ
(ΤΑ ΔΥΣΚΟΛΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ...)

Ο ρόλος των περιφερειών και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής ενοποίησης, απασχόλησε ιδιαίτερα τους εμπνευστές της ΕΕ. Η απόφαση για τη δημιουργία "πολιτικής ένωσης" με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ υπογράμμισε την ιδιαίτερη βαρύτητα του παράγοντα "αυτοδιοίκηση", όπως προκύπτει από τη δημιουργία της Επιτροπής των Περιφερειών. Ωστόσο η συμβολή του νέου αυτού θεσμού στο "ευρωπαϊκό γίγνεσθαι" είναι διφορούμενη και περιορισμένη. Θα αναφερθούμε συνεπώς,

* Στους πρόγονους του θεσμού (Παράγραφος 1).

* Στην ίδρυση της Επιτροπής των Περιφερειών (Παράγραφος 2).

Παράγραφος 1: Οι "πρόγονοι" του θεσμού

Η γέννεση της Επιτροπής των Περιφερειών σηματοδοτείται με την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ (7 Φεβρουαρίου 1992) και την έναρξη ισχύος της (1η Νοεμβρίου 1993). Το νέο αυτό Κοινοτικό όργανο άρχισε να λειτουργεί ουσιαστικά στις 9 και 10 Μαρτίου του 1994, με την πρώτη σύσκεψή του. Η γέννεσή της αποτελεί την ολοκλήρωση μακρόχρονης διαδικασίας, που βρίσκει την αφετηρία της στη δημιουργία της Κοινότητας.

Ήδη, στη δεκαετία του 1950, είχαν διατυπωθεί ιδέες για τη συμμετοχή ή και για την εκπροσώπηση των ΟΤΑ στο κοινοτικό επίπεδο. Ωστόσο οι σκέψεις αυτές εκφράστηκαν επισήμως με την έναρξη των διακυβερνητικών διασκέψεων, όπου για πρώτη φορά αντιμετωπίστηκε το ενδεχόμενο "θεσμοθέτησης" της εκπροσώπησης των περιφερειακών και των τοπικών αρχών. Ωστόσο, οι ρίζες του θεσμού, δηλαδή οι διάφορες φάσεις δημιουργίας της Επιτροπής των Περιφερειών, καθώς και η εξήγηση και η νομιμοποίησή της πρέπει να αναζητηθούν τόσο εντός όσο και εκτός του κοινοτικού οικοδομήματος.

Ως αρχέτυπο της Επιτροπής των Περιφερειών μπορεί να χαρακτηριστεί η Σύνοδος για την Τοπική και Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση στην Ευρώπη (Conference of Local and Regional Authorities of Europe)⁴: Το Συμβούλιο της Ευρώπης, στοχεύοντας στη στήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης και στην ενδυνάμωση της τοπικής δημοκρατίας, δημιούργησε το όργανο αυτό (1951), που αποτελείται από τους Υπουργούς Εσωτερικών και μία διαρκή

⁴ Βλ. σχετικά Π. Νάσκου-Περράκη, Το Δίκαιο των Διεθνών Οργανισμών, 1993, σελ. 191 επ.

Επιτροπή, αρμόδια για τα περιφερειακά και για τα τοπικά θέματα. Η Σύνοδος συνεδριάζει μία φορά το χρόνο σε ολομέλεια και αποτελείται από εκπροσώπους που εκλέγονται από τις Κυβερνήσεις ή από τις τοπικές αρχές και τους αναπληρωτές τους. Οι αποφάσεις της Συνόδου απευθύνονται στην Επιτροπή Υπουργών και σε άλλες αρχές.

Στο εσωτερικό των Κοινοτήτων, το πρώτο αίτημα για τη θέσπιση οργάνω αντιπροσωπευτικού των τοπικών συμφερόντων ανήκει στο Κοινοβούλιο, μέλη του οποίου είχαν προτείνει, το 1960, τη δημιουργία "Συμβουλευτικής Επιτροπής των περιφερειακών οικονομιών"⁵. Στην πρόταση αυτή δε δόθηκε συνέχεια. Το 1975, με τη θέσπιση της ευρωπαϊκής περιφερειακής πολιτικής⁶, και με την ανάπτυξή της κατέστη προφανής η ανάγκη δημιουργίας αρμόδιου για τα περιφερειακά συμφέροντα οργάνου. Έτσι, το 1988, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με απόφασή της⁷ δημιούργησε συμβουλευτικό όργανο αντιπροσωπευτικό των Ευρωπαϊκών ΟΤΑ⁸. Το όργανο αυτό όμως είχε εντελώς διαφορετική οργάνωση και κανόνες λειτουργίας απ' ότι η σημερινή Επιτροπή των Περιφερειών.

⁵ Βλ. P.A. Feral, ό.π., σελ. 8.

⁶ Σήμερα αποκαλείται "Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή" (Νέος Τίτλος XVII ΣΕΕ).

⁷ 24 Ιουνίου 1988.

⁸ Βλ. για το θέμα αυτό, L. Hooghe (ed.), Building Multi - Level Governance, Oxford, Clarendon Press, 1996.

Παράγραφος 2: Η ίδρυση της "Επιτροπής των Περιφερειών"

Από το 1984 τέθηκε ουσιαστικά πλέον το ζήτημα της εκπροσώπησης των ΟΤΑ των κρατών μελών σε κοινοτικό επίπεδο⁹. Τόσο η Επιτροπή όσο και το Κοινοβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είχαν ταχθεί υπέρ της δημιουργίας οργάνου εκπροσώπησης των φορέων της περιφερειακής και της τοπικής αυτοδιοίκησης¹⁰.

Στις συναντήσεις που προηγήθηκαν της κατάρτισης της συνθήκης του Μάαστριχ ορισμένα κράτη μέλη διατύπωσαν τις επιφυλάξεις τους σχετικά με τη θέσπιση τέτοιου οργάνου ενώ άλλα διέβλεπαν την ίδρυσή του ως εξειδικευμένου οργάνου της οικονομικής και κοινωνικής Επιτροπής. Την ίδια περίπου σκέψη διατύπωναν και οι εκπρόσωποι της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Βασικοί υποστηρικτές ανεξάρτητου οργάνου ήταν κυρίως η Γερμανία καθώς και το Βέλγιο η Ισπανία και η Ιταλία , δηλαδή χώρες στις οποίες το περιφερειακό στοιχείο είναι εξαιρετικά έντονο¹¹. Τα κράτη μέλη που έχουν έντονα συγκεντρωτικό διοικητικό σύστημα ήταν επιφυλακτικά απέναντι στη θεσμική αναβάθμιση των περιφερειών, φοβούμενα εσωτερικές διεκδικήσεις εκ μέρους των εθνικών τους θεσμικών οργάνων, καθώς και επιπλοκές στο μηχανισμό λήψης κοινοτικών αποφάσεων.

⁹ Πρόταση του ιταλού ευρωβουλευτή Spinelli για την ίδρυση της "Ευρωπαϊκής Ένωσης", στο πλαίσιο της οποίας θα λειτουργούσε όργανο εκπροσώπησης της ΤΑ. Βλ. σχετικά P.A. Feral, ό.π., σελ. 11 επ.

¹⁰ P.A. Feral, ό.π., σελ. 12 επ.

¹¹ Βλ. P.-A. Feral, ό.π., σελ. 14 επ.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που συνεδρίασε στη Ρώμη στις 14 και 15 Δεκεμβρίου 1990, έλαβε υπόψη τις Γερμανικές και τις Βελγικές θέσεις υπογραμμίζοντας την ανάγκη δημιουργίας αντιπροσωπευτικού των Ευρωπαϊκών ΟΤΑ οργάνου.

Στις συζητήσεις που ακολούθησαν διατυπώθηκαν 3 απόψεις:

- Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρότεινε την δημιουργία συμβουλευτικού οργάνου.
- Η Γερμανία υποστήριζε την δημιουργία τελείως ανεξαρτήτου και αυτόνομου οργάνου. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη ήταν ριζικά αντίθετα, επικαλούμενα την άσκοπη επιβάρυνση των μηχανισμών λήψης κοινοτικών αποφάσεων, καθώς και την άσκοπη επιβάρυνση του κοινοτικού προϋπολογισμού ο οποίος θα αναλάμβανε όλες τις οικονομικές επιπτώσεις του νέου οργάνου (κτίρια, προσωπικό, κ.τ.λ). Επίσης τα κράτη μέλη με συγκεντρωτικό σύστημα διοίκησης δεν επιθυμούσαν τη θεσμική αναβάθμιση των ΟΤΑ.
- Θέσπιση οργάνου υπαγόμενου στην οικονομική και κοινωνική Επιτροπή. Στο πλαίσιο της τρίτης αυτής πρότασης, που φάνηκε αρχικά να επικρατεί (στηριζόμενη από τη Λουξεμβουργιανή Προεδρία), προτεινόταν η διεύρυνση της συγκρότησης της Ευρωπαϊκής Κοινωνικής Επιτροπής με τη συμμετοχή ορισμένων αντιπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ωστόσο η Επιτροπή αυτή αντέδρασε αρνητικά σ' αυτή την πρόταση διότι δεν ήθελε να

κλονιστούν οι υπάρχουσες δομές και ισορροπίες στο εσωτερικό της και πρότεινε τη δημιουργία αντιπροσωπευτικού οργάνου των περιφερειών το οποίο θα λειτουργούσε υπό την αιγίδα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2
ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ
(Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΟΥ)

Η ΣΕΚ παρουσιάζει τα βασικά χαρακτηριστικά της Επιτροπής των Περιφερειών αναφορικά με τον αριθμό, την ανάδειξη και το υπηρεσιακό καθεστώς των μελών της. Θα αναφερθούμε συνεπώς,

- * Στον αριθμό των μελών (Παράγραφος 1),
- * στην ανάδειξη των μελών (Παράγραφος 2),
- * στο υπηρεσιακό καθεστώς των μελών (Παράγραφος 3).

Παράγραφος 1: Ο αριθμός των μελών

Σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΕΚ, ο αριθμός των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών έχει καθοριστεί ως εξής:

Βέλγιο	12
Δανία	9
Γερμανία	24
Ελλάδα	12
Ισπανία	21
Γαλλία	24
Ιρλανδία	9
Ιταλία	24
Λουξεμβούργο	6
Κάτω Χώρες	12
Αυστρία	12
Πορτογαλία	12
Φινλανδία	9
Σουηδία	12
Ηνωμένο Βασίλειο	24

Από την απλή παράθεση των πιο πάνω αριθμητικών στοιχείων που προκύπτουν από την ανάγνωση της σχετικής διάταξης της ΣΕΚ μπορούν να εξαχθούν τα εξής συμπεράσματα:

- Η εκπροσώπηση είναι η ίδια με αυτή που προβλέπεται για την ΟΚΕ, δηλαδή και οι δύο έχουν 222 μέλη και η κατανομή ανα Κράτος μέλος είναι ίδια . Επιπροσθέτως επισημαίνεται ότι, ο τρόπος ορισμού των μελών είναι ίδιος.
- Για την επιλογή των μελών επικρατεί η κρατική λογική.
- Η συγκρότηση αυτή αποκαλύπτει όλες τις δυσκολίες και τους ανταγωνισμούς που συνδέονται με την εκπροσώπηση των διαφόρων οργανισμών των Κρατών μελών.

Εκτός απο τις τρεις αυτές αρχικές παρατηρήσεις, μπορούμε εύκολα να διαπιστώσουμε ότι η σύνθεση της Επιτροπής παρουσιάζει τα εξής δύο χαρακτηριστικά:

- Την παρουσία σημαντικού αριθμού αιρετών και
- Εκφράζει τις τοπικές και εδαφικές διαφορές.

Παράγραφος 2: Η ανάδειξη των μελών

Το σύστημα ανάδειξης των μελών, που θεσπίζει η ΣΕΚ παρουσιάζει δύο κύρια χαρακτηριστικά:

A) Η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής αποτελείται από αιρετούς.

B) Η συγκρότηση χαρακτηρίζεται από τοπικές διαφοροποιήσεις.

A- Η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής αποτελείται από αιρετούς

. Το κείμενο της Συνθήκης δε διευκρίνιζε εάν οι αντιπρόσωποι των περιφερειακών και τοπικών οργανισμών, που θα ήταν μέλη της Επιτροπής, έπρεπε να είναι αιρετοί με βάση δημοκρατικές διαδικασίες. Η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε πολλές φορές επισημάνει ότι θα έπρεπε τα μέλη αυτά να είναι αιρετά, αν και το Συμβούλιο εκτιμούσε ότι τα κράτη μέλη μπορούσαν ελεύθερα να επιλέξουν τους αντιπροσώπους που κατά την κρίση τους θα ήταν οι κατάλληλοι για να εκπροσωπήσουν τους ΟΤΑ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστήριζε ότι θα πρέπει τα κράτη μέλη της Επιτροπής, τόσο τα τακτικά όσο και τα έκτακτα, να είναι αιρετά, να προέρχονται από αποκεντρωμένες μονάδες του Κράτους και να έχουν νομιμοποιηθεί αμέσως από περιφερειακό ή τοπικό συλλογικό αντιπροσωπευτικό όργανο (Δημοτικό ή Νομαρχιακό Συμβούλιο). Για το ίδιο θέμα υπήρχαν διαφορετικές τοποθετήσεις εκ μέρους των κρατών μελών : π.χ οι Κάτω Χώρες και η Μεγάλη

Βρετανία ζητούσαν το διορισμό υπαλλήλων, ενώ η Γαλλία κρατούσε αντίθετη στάση με το σκεπτικό ότι η ύπαρξη αιρετών αναβαθμίζει το κύρος του θεσμού. Στην πράξη η σύνθεση της Επιτροπής περιέχει κατα κύριο λόγο αιρετούς¹².

Για την Ελλάδα, αρχικώς, προβλεπόταν ότι 4 απο τους 12 αντιπροσώπους θα ήταν Γενικοί Γραμματείς Περιφερειών δηλαδή διορισμένοι απο την κυβέρνηση υπάλληλοι αλλά μετά της βουλευτικέςεκλογές του 1993 η νέα κυβέρνηση αναθεώρησε τον κατάλογο¹³. Επίσης επισημαίνεται ότι η αρχική εκδοχή της Συνθήκης, που βεβαίως έχει πλέον τροποποιηθεί, αναφέρονταν στο άρθρο 198Α παρ. 1 (παλαιό) ΣΕΚ σε εκπροσώπους των ΟΤΑ και της περιφερειακής διοίκησης και όχι σε «περιφερειακές αυτοδιοικήσεις».

Β- Η συγκρότηση χαρακτηρίζεται από τοπικές διαφοροποιήσεις

Η Συνθήκη προβλέπει ότι η Επιτροπή συγκροτείται απο αντιπροσώπους των διάφορων επιπέδων της αυτοδιοίκησης των κρατών μελών τς Ε.Ε . Η κατανομή των εδρών μεταξύ των διάφορων επιπέδων της αυτοδιοίκησης συζητήθηκε έντονα στο

¹² Βλ. P.-A. Feral, ό.π., σελ. 26 επ. – J. Bourrinet (dir.), Le Comite des regions de l' Union Europeenne, Economica, 1997.

¹³ Προφορικά στοιχεία από τη Γενική Δ/ση Τ.Α. του ΥΠ.ΕΣ.

εσωτερικό κάθε κράτους μέλους. Αυτονόητο είναι ότι οι διάφορες ενώσεις συζητούσαν την πλειοψηφική αντιπροσώπευση του δικού τους επιπέδου αυτοδιοίκησης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε εκφράσει την άποψη ότι η ΕΤΠ πρέπει να διασφαλίζει την εκπροσώπηση τόσο των περιφερειών όσο και των υπόλοιπων βαθμίδων της τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με τη θέση και το βαθμό αναγνώρισης του καθένος στο θεσμικό σύστημα των κρατών μελών¹⁴.

Σε γενικές γραμμές, τουλάχιστον στα κράτη μέλη που έχουν περιφερειακή αυτοδιοίκηση, τηρήθηκαν σχετικά οι ισορροπίες. Αν και σε ορισμένα το κύριο βάρος της εκπροσώπησης ανέλαβαν οι περιφέρειες π.χ. (κατά την πρώτη σύνθεση) στην Ισπανία, 17 έδρες δόθηκαν στις αντίστοιχες αυτόνομες κοινότητες (περιφέρειες), ενώ στους δήμους δόθηκαν μόνο 4 έδρες. Αντίθετα στην Ιταλία, έγινε ισότιμη κατανομή δηλαδή 12 στις περιφέρειες, 6 στις επαρχίες και 6 στους δήμους¹⁵.

¹³ Προφορικά στοιχεία από τη Γενική Δ/νση Τ.Α. του ΥΠ.ΕΣ.

¹⁴ ΕΕΚ C 150 31-5-1993 ΣΕΛ.329

¹⁵ P.-A. Feral, ό.π., σελ. 28 επ.

Το σύστημα ανάδειξης των εκπροσώπων υπέστη έντονες κριτικές, οι οποίες αφορούσαν αφ' ενός στο γεγονός ότι αφέθηκε στη διακριτική ευχέρεια των κρατών, ο τρόπος κατανομής των εδρών και αφ' ετέρου στο ότι η κατανομή αυτή υπήρξε αυθαίρετη, κυρίως σε ότι αφορά τα κράτη μέλη που σχεδόν αγνόησαν τον Α' και Β' βαθμό αυτοδιοίκησης. Πρέπει πάντως να διαπιστώσουμε ότι η αποστολή της επιτροπής έχει επιτύχει διότι σ' αυτήν εκφράζονται όλες οι απόψεις και μπορούν έτσι να δίνονται συγκεκριμένες λύσεις που λαμβάνουν υπόψη τους τις οικονομικές και τις κοινωνικές ανισότητες που υπάρχουν μεταξύ των περιφερειών της Ενωμένης Ευρώπης.

Παράγραφος 3: Το υπηρεσιακό καθεστώς των μελών

Το υπηρεσιακό καθεστώς των μελών αφορά:

- A) Στη θητεία των μελών.
- B) Στα προνόμια και στα ασυμβίβαστα.

A- Θητεία των μελών

Το υπηρεσιακό καθεστώς ορίζεται στο άρθρο 263 εδάφια 2 και 3 ΣΕΚ καθώς και στον Εσωτερικό Κανονισμό.

Η θητεία των μελών της ΕΤΠ είναι τετραετής και μπορεί να ανανεωθεί. Η θητεία των μελών αρχίζει από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του επίσημου διορισμού από το Συμβούλιο¹⁶. Σύμφωνα με το άρθρο 263 εδ. 4 και το άρθρο 2 του Εσωτερικού Κανονισμού, τα μέλη της ΕΤΠ δεν έχουν επιτακτική εντολή και ασκούν τα καθήκοντα τους με πλήρη ανεξαρτησία και προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας. Από το γεγονός ότι δεν έχουν επιτακτική εντολή απορρέει και το ότι σε περίπτωση απώλειας του αιρετού τους αξιωμάτος στο κράτος προέλευσής τους, δε χάνουν και την ιδιότητα του μέλους της ΕΤΠ.

Η θητεία μέλους της ΕΤΠ λήγει με παραίτηση θάνατο ή λόγω ανώτερης βίας. Ο αντικαταστάτης ορίζεται για την υπόλοιπη διάρκεια της θητείας από το Συμβούλιο¹⁷ (κατά κανόνα τη θέση του παίρνει το αναπληρωματικό μέλος). Η παραίτηση πρέπει να κοινοποιείται στον Πρόεδρο της ΕΤΠ, ο οποίος τη γνωστοποιεί στο Συμβούλιο, το οποίο διαπιστώνει την ύπαρξη κενού και κινεί τη

¹⁶ Άρθρο 3 παρ. 1 του Εσωτερικού Κανονισμού.

¹⁷ Άρθρο 3 παρ. 2 του Εσωτερικού Κανονισμού.

διαδικασία αντικατάστασης¹⁸. Χαρακτηριστικό είναι ότι ούτε η κυβέρνηση του κράτους μέλους που προτείνει το πρόσωπο, ούτε ο ΟΤΑ που εκπροσωπείται, ούτε το Συμβούλιο της Ε.Κ, που διορίζει και ενδεχομένως ανανεώνει τη θητεία, αλλά ούτε και η ΕΤΠ μπορεί να ζητήσει ή να επιβάλλει την παραίτηση, ακόμα και αν υπάρχει τέτοιος λόγος.

Το γεγονός ότι τα μέλη της ΕΤΠ ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία και προς το γενικότερο συμφέρον και σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, έρχεται σε αντίφαση προς το γεγονός ότι τα μέλη αυτά συμμετέχουν στην ΕΤΠ ως εκπρόσωποι και υπερασπιστές των συμφερόντων των ΟΤΑ, που είναι πιθανό να είναι αντίθετα με αυτά της Κοινότητας. Στο σημείο αυτό το καθεστώς των μελών της ΕΤΠ με εκείνο της Επιτροπής των Ε.Κ, είναι το ίδιο, ενώ κάτι αντίστοιχο δεν προβλέπεται για τα μέλη του Συμβουλίου και για τους ευρωβουλευτές. Η διάταξη αυτή είναι απολύτως κατανοητή για τους επιτρόπους, αλλά παράλογη για τα μέλη της ΕΤΠ, που θα πρέπει να έχουν αντίστοιχο καθεστώς με τους ευρωβουλευτές και τα μέλη του Συμβουλίου.

¹⁸ Άρθρο 3 παρ. 3 του Εσωτερικού Κανονισμού. Σύμφωνα με την ίδια αυτή διάταξη, η παραίτηση γίνεται εγγράφως, υπογράφεται από το παραιτούμενο τακτικό αναπληρωματικό μέλος και ανακοινώνεται στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

Σε περίπτωση κωλύματος συμμετοχής στην Ολομέλεια το μέλος μπορεί να αντικατασταθεί από ένα αναπληρωματικό μέλος της εθνικής αντιπροσωπείας¹⁹. Ο αναπληρωτής μπορεί ν'αντικαταστήσει μόνο ένα μέλος που είναι απόν και οφείλει να κοινοποιήσει την αναπλήρωση στη γραμματεία²⁰.

B- Προνόμια και ασυμβίβαστα

Σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες των μελών και των αναπληρωτών τους, ο Εσωτερικός Κανονισμός προβλέπει ότι αυτοί απολαύουν των προβλεπομένων στο πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που επισυνάπτεται στη Συνθήκη Ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων, της 8ης Απριλίου 1965. Τούτο αφορά π.χ. στο απαραβίαστο των εγγράφων που μεταφέρουν προκειμένου να συμματάσχουν στις εργασίες της Επιτροπής.

Ο Εσωτερικός Κανονισμός δεν αναφέρεται καθόλου στα ασυμβίβαστα, ενώ σχετικά με την αποζημίωση των μελών προβλέπει ότι αυτή χορηγείται μόνο μία φορά κατά τη σύνοδο

¹⁹ Άρθρο 5 παρ. 1 του Εσωτερικού Κανονισμού.

²⁰ Άρθρο 5 παρ. 3 του Εσωτερικού Κανονισμού.

ολομέλειας είτε για το μέλος είτε για τον αναπληρωτή του²¹. Το Προεδρείο είναι αρμόδιο για τη θέσπιση των διατάξεων σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και διαμονής των μελών, των δεόντως ορισθέντων αναπληρωτών και των εμπειρογνωμόνων, σύμφωνα με τις διατάξεις περί του προϋπολογισμού²².

²¹ Άρθρο 5 παρ. 4 εδ. β' του Εσωτερικού Κανονισμού.

²² Άρθρο 35 εδ. ζ' του Εσωτερικού Κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΣΤΟ ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ)

Τα θέματα που αφορούν στην εσωτερική οργάνωση της Επιτροπής των Περιφερειών ρυθμίζουν η ΣΕΚ και ο Εσωτερικός Κανονισμός. Ειδικότερα, προβλέπονται συγκεκριμένα όργανα και μέσα δράσης. Θα αναφερθούμε:

- * Στις διατάξεις της ΣΕΚ και στον Εσωτερικό Κανονισμό (Παράγραφος 1).
- * Στα όργανα της Επιτροπής των Περιφερειών (Παράγραφος 2).
- * Στα μέσα δράσης της Επιτροπής των Περιφερειών (Παράγραφος 3).

Παράγραφος 1: Η ΣΕΚ και ο Εσωτερικός Κανονισμός

Κατά την έναρξη λειτουργίας της Επιτροπής των Περιφερειών παρουσιάστηκαν ορισμένα προβλήματα λειτουργίας, δεδομένου ότι έπρεπε να περιβληθεί συγκεκριμένους κανόνες οργάνωσης και λειτουργίας. Δεν ήταν ωστόσο δυνατόν να απαγκιστρωθεί από τα κλασικά πρότυπα οργάνωσης και λειτουργίας των κοινοτικών οργάνων, παρά τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της. Έτσι, παρά τις ελάχιστες διατάξεις της ΣΕΚ, η Επιτροπή παραμένει εγκλωβισμένη στις βασικές θεσμικές, νομικές και οικονομικές κοινοτικές δεσμεύσεις.

Το άρθρο 264 ΣΕΚ προέβλεπε ότι "η Επιτροπή των Περιφερειών διορίζει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και το προεδρείο της για περίοδο δύο ετών". Στη συνέχεια "... καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό". Ο εσωτερικός κανονισμός, σύμφωνα με το παλαιό άρθρο 198 Β ΣΕΚ υπόκειτο σε έγκριση του Συμβουλίου, το οποίο αποφάσιζε ομοφώνως. Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, καταργήθηκε η τελευταία αυτή υποχρέωση έγκρισης. Πράγματι, η Επιτροπή των Περιφερειών είναι άμεσα εξαρτημένη από το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σε ότι αφορά στο διορισμό των μελών. Η εξάρτηση αυτή καθίστατο πιο έντονη με την υποχρέωση έγκρισης του Εσωτερικού Κανονισμού. Στο σημείο

αυτό, κατάστη δυνατή η απεξάρτηση της Επιτροπής από τη βούληση των κρατών μελών, που εκφραζόταν στο πλαίσιο του διακυβερνητικού οργάνου. Πρέπει πάντως να επισημανθεί ότι τούτο αποτελεί φυσιολογική εξέλιξη, δεδομένου ότι για τα "πρώτα βήματα" του νέου οργάνου (δηλ. της Επιτροπής των Περιφερειών) ήταν δικαιολογημένη η "κηδεμονία" του Συμβουλίου.

Το σχετικό άρθρο (264) της ΣΕΚ προβλέπει επίσης ότι "η Επιτροπή των Περιφερειών συγκαλείται από τον Πρόεδρό της αιτήσει του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Μπορεί επίσης να συνεδριάσει με δική της πρωτοβουλία".

Ο πρώτος Εσωτερικός Κανονισμός της Επιτροπής των Περιφερειών, που αποτελούνταν από σαράντα τέσσερα (44) άρθρα καταρτίστηκε στο πλαίσιο της 3ης Ολομέλειας (17 και 18 Μαΐου 1994), εγκρίθηκε, ομοφώνως, από το Συμβούλιο στις 25 Μαΐου 1994 με ορισμένες μόνο τροποποιήσεις, ήσσονος σημασίας και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Μαΐου 1994 (L 132). Το κείμενο αυτό τροποποιήθηκε μόνο μία φορά, προκειμένου να λάβει υπόψη τις επιπτώσεις της διεύρυνσης της ΕΕ (προσχώρηση της Αυστρίας, της Σουηδίας και της Φινλανδίας), αναφορικά με τη συγκρότηση του Προεδρείου. Η τροποποίηση αυτή καταρτίστηκε κατά την 6η ολομέλεια της 1ης και 2ης Φεβρουαρίου 1995, εγκρίθηκε από το

Συμβούλιο στις 10 Μαρτίου 1995 και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Μαρτίου 1995 (L 69).

Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Εδιμβούργου (11 Δεκεμβρίου 1992) αποφασίστηκε ότι το Συμβούλιο των Περιφερειών θα εδρεύει στις Βρυξέλλες²³. Η επιλογή της πόλης αυτής ως έδρας της Επιτροπής των Περιφερειών συνάδει προς το γνωμοδοτικό ρόλο της: έπρεπε να βρίσκεται κοντά στα κύρια όργανα της ΕΕ, τα οποία καλείται να στηρίζει.

Με την από 18 Νοεμβρίου 1999 απόφασή της, η ΕΤΠ υιοθέτησε νέο εσωτερικό κανονισμό, ο οποίος άρχισε να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L 18), δηλαδή στις 23 Ιανουαρίου 2000²⁴.

²³ Δήλωση, που προσαρτήθηκε στην απόφαση των Κυβερνήσεων των κρατών μελών για τον καθορισμό των εδρών των οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Δεκεμβρίου 1992, C 341).

²⁴ Άρθρο 68 του Εσωτερικού Κανονισμού.

Για της αναθεώρηση του Εσωτερικού Κανονισμού²⁵, προβλέπεται ότι η Ολομέλεια αποφασίζει με πλειοψηφία των μελών της κατά πόσο χρειάζεται γενική ή μερική αναθεώρηση. Αναθέτει σε ειδική επιτροπή τη σύνταξη έκθεσης και σχεδίου κειμένου, με βάση τα οποία προβαίνει στη θέσπιση των νέων διατάξεων με πλειοψηφία των μεθών της. Οι νέες διατάξεις αρχίζουν να ισχύουν από την επομένη της δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Παράγραφος 2: Τα όργανα της Επιτροπής των Περιφερειών

Από την ανάγνωση του άρθρου 1 του Εσωτερικού Κανονισμού της Επιτροπής των Περιφερειών καθίσταται σαφές ότι αυτή διαθέτει διοικητική οργάνωση αντίστοιχη προς τα λοιπά όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Έτσι, από την πιο πάνω διάταξη προκύπτει ότι "τα όργανα της Επιτροπής των Περιφερειών είναι η Ολομέλεια, ο Πρόεδρος, το Προεδρείο και οι επιτροπές". Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 59 παράγραφος 1 του Εσωτερικού Κανονισμού "η Επιτροπή των Περιφερειών επικουρείται από μία Γενική Γραμματεία". Οι αρμοδιότητες και ο ρόλος κάθε οργάνου

²⁵ Βλ. σχετικά το άρθρο 66 του Εσωτερικού Κανονισμού.

καθιστούν σαφή τη διάκριση μεταξύ αποφασιστικών και μη οργάνων, χωρίς ωστόσο τα καθήκοντα που ασκεί καθένα απ' αυτά να είναι είτε κύριας είτε δευτερεύουσας σημασίας. Θα αναφερθούμε συνεπώς,

A) Στα αποφασιστικά όργανα.

B) Στα μη αποφασιστικά όργανα.

A) Τα αποφασιστικά όργανα

Αποφασιστικά όργανα είναι:

α) Το Προεδρείο και ο Πρόεδρος, που αντιστοιχούν στην "εκτελεστική λειτουργία" της Επιτροπής των Περιφερειών".

β) Η Ολομέλεια, που αντιστοιχεί στη "νομοθετική λειτουργία" της Επιτροπής των Περιφερειών.

α) Το Προεδρείο και ο Πρόεδρος

Σύμφωνα με το άρθρο 264 εδάφιο 1 ΣΕΚ, "η Επιτροπή των Περιφερειών διορίζει μεταξύ των μελών της τον Πρόεδρο και το προεδρείο της, για περίοδο δύο ετών". Στη διάταξη αυτή ως

"Επιτροπή των Περιφερειών" εννοείται η "Ολομέλεια"²⁶. Θα εξετάσουμε διαδοχικά,

- * τη συγκρότηση (1)
- * τα καθήκοντα του Προεδρείου και του Προέδρου (2)
- * τον τρόπο λειτουργίας του Προεδρείου (3).

1. Συγκρότηση

Θα εξετάσουμε:

- * τη σύνθεση του Προεδρείου (1.1.)
- * τη διαδικασία εκλογής του (1.2.).

1.1. Σύνθεση του Προεδρείου

Το Προεδρείο αποτελείται από²⁷,

- Τον Πρόεδρο
- Τον πρώτο Αντιπρόεδρο
- Δεκατέσσερεις (14) αντιπροέδρους

²⁶ Βλ. και το άρθρο 30 παρ. 1 του Εσωτερικού Κανονισμού.

²⁷ Άρθρο 28 του Εσωτερικού Κανονισμού.

- Είκοσι (20) άλλα μέλη.

Οι έδρες του Προεδρείου, εξαιρουμένης εκείνης του Προέδρου και των εδρών των προέδρων των πολιτικών ομάδων, κατανέμονται ως εξής μεταξύ των εθνικών αντιπροσωπειών

* Από τρεις (3) έδρες κατέχουν η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ισπανία, και το Ηνωμένο Βασίλειο .

* Από δύο (2) έδρες κατέχουν το Βέλγιο, η Δανία, η Φιλανδία, η Ελλάδα, η Ιρλανδία, το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Πορτογαλία και η Σουηδία.

Για κάθε μέλος του προεδρείου, με εξαίρεση τον Πρόεδρο, ορίζεται ταυτόχρονα ένα μέλος ή αναπληρωτής από την εθνική αντιπροσωπεία ως εκπρόσωπος *ad personam*. Ο τελευταίος έχει δικαίωμα συμμετοχής, ομιλίας και ψήφου μόνο όταν εκπροσωπεί μέλος του Προεδρείου. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου ανακοινώνεται γραπτώς στον Γενικό Γραμματέα πριν από την

σχετική συνεδρίαση. Για κάθε πρόεδρο πολιτικής ομάδας η αντίστοιχη ομάδα ορίζει έναν εκπρόσωπο από τα μέλη της²⁸.

1.2. Διαδικασία εκλογής

Σύμφωνα με το άρθρο 30 του Εσωτερικού Κανονισμού, η εκλογή του Προέδρου, του πρώτου Αντιπροέδρου, των 14 αντιπροέδρων, των μελών του Προεδρείου, καθώς και των Προέδρων ομάδων ως μελών του Προεδρείου διεξάγεται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 του Εσωτερικού Κανονισμού υπό την προεδρεία το πρεσβύτερου μέλους. Τα ονόματα όλων των υποψηφίων γνωστοποιούνται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα, τουλάχιστον μία ώρα πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας. Η εκλογή δεν μπορεί να διεξαχθεί παρά μόνο εάν είναι παρόντα τουλάχιστον τα δύο τρίτα των μελών.

Ειδικότερα, η εκλογή του του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου ακολουθεί την εξής διαδικασία²⁹:

Πριν από τις εκλογές οι υποψήφιοι για τη θέση του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου, προβαίνουν σε σύντομη δήλωση προς την Ολομέλεια. Ο χρόνος ομιλίας είναι ίδιος για όλους τους

²⁸ Άρθρο 29 του Εσωτερικού Κανονισμού.

²⁹ Άρθρο 31 του Εσωτερικού Κανονισμού.

υποψήφιους και καθορίζεται από το πρεσβύτερο μέλος που διευθύνει τη συνεδρίαση. Η εκλογή του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου γίνεται χωριστά. Εκλέγονται με πλειοψηφία που υπερβαίνει το 50% των εκπεφρασμένων ψήφων. Έγκυρες μορφές ψηφοφορίας είναι η υπερψήφιση και η αποχή. Οι ψήφοι υπέρ μόνο λαμβάνονται υπόψη για να διαπιστωθεί εάν έχει επιτευχθεί πλειοψηφία. Σε περίπτωση που κατά τον πρώτο γύρο κανένας υποψήφιος δε συγκεντρώσει την απαιτούμενη πλειοψηφία, διεξάγεται δεύτερος γύρος κατά τον οποίο θεωρείται ότι έχει εκλεγεί ο υποψήφιος που συγκεντρώνει την πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων. Σε περίπτωση ισοψηφίας γίνεται κλήρωση.

Επίσης, η εκλογή των δεκατεσσάρων (14) Αντιπροέδρων και των λοιπών μελών του Προεδρείου, καθώς και των Προέδρων πολιτικών ομάδων ως μελών του Προεδρείου γίνεται ως εξής³⁰:

Για την εκλογή των δεκατεσσάρων (14) Αντιπροέδρων και των είκοσι (20) άλλων μελών του Προεδρείου, οι υποψήφιοι κάθε εθνικής αντιπροσωπείας που προτείνουν έναν μόνο υποψήφιο για την έδρα που της διατίθεται στο Προεδρείο, μπορούν να καταρτίσουν ενιαίο ψηφοδέλτιο. Το ψηφοδέλτιο αυτό τίθεται σε

³⁰ Άρθρο 32 του Εσωτερικού Κανονισμού.

ψηφοφορία και υιοθετείται εάν συγκεντρώσει άνω του 50% των εκπεφρασμένων ψήφων. Αν καταψηφισθεί το ενιαίο ψηφοδέλτιο ή εάν για κάθε εθνική αντιπροσωπεία ο αριθμός των υποψηφίων που προτείνονται υπερβαίνει τον αριθμό των εδρών που διαθέτει η αντιπροσωπεία αυτή στο Προεδρείο, τότε για κάθε παρόμοια έδρα διεξάγεται χωριστή ψηφοφορία. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζεται η διαδικασία εκλογής του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου, σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31 εδάφια 2 έως 4 του Εσωτερικού Κανονισμού.

Για την εκλογή των προέδρων των πολιτικών ομάδων ως μελών του Προεδρείου, ο Πρόεδρος προτείνει στην ολομέλεια κατάλογο με τα ονόματα εκείνων που προορίζονται για εκλογή, επί του οποίου η Ολομέλεια αποφαινεται με τρόπο συνολικό. Με την εκλογή των υποψηφίων για μία θέση στο Προεδρείο εκλέγεται και ο αντιπρόσωπος του³¹.

Όταν μέλος του Προεδρείου παύσει να είναι μέλος της ΕΤΠ ή αποχωρεί του Προεδρείου, αντικαθίσταται για το υπόλοιπο της

³¹ Άρθρο 33 του Εσωτερικού Κανονισμού.

θητείας του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 28 έως 32 του Εσωτερικού Κανονισμού³².

2. Καθήκοντα

Θα εξετάσουμε διαδοχικά,

* τα καθήκοντα του Προεδρείου (2.1.)

* τα καθήκοντα του Προέδρου (2.2.).

2.1. Καθήκοντα του Προεδρείου³³

Στο Προεδρείο ανατίθενται τα καθήκοντα της:* κατάρτισης του πολιτικού προγράμματος στην αρχή κάθε θητείας, ελέγχου της εκτέλεσής του και παρουσίασης των εκτιμή-σεων και εκείνης για το τέλος της θητείας.

³² Άρθρο 34 του Εσωτερικού Κανονισμού.

³³ Άρθρο 35 του Εσωτερικού Κανονισμού.

- * προετοιμασίας, διοργάνωσης και συντονισμού των εργασιών της Ολομέλειας και των επιτροπών. Για το σκοπό αυτό το Προεδρείο:

- συγκροτεί ομάδες εργασίας από μέλη του ή από μέλη της ΕΤΠ για να το συμβουλεύουν σε ειδικούς τομείς.

- προσκαλεί άλλα μέλη της ΕΤΠ, λόγω της εμπειρίας τους ή της εντολής τους, καθώς και προσωπικότητες εκτός ΕΤΠ, να παρευρίσκονται στις συνεδριάσεις του.

- * γενικής αρμοδιότητας για θέματα δημοσιονομικού, οργανωτικού και διοικητικού χαρακτήρα που αφορούν τα μέλη και τους αναπληρωτές τους, την εσωτερική οργάνωση της ΕΤΠ και της γενικής γραμματείας, της συμπεριλαμβανομένου του οργανογράμματος και των υπηρεσιών της

- * του διορισμού του Γενικού Γραμματέα καθώς και των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού που αναφέρονται 62 σημεία 1 και 2, του εσωτερικού κανονισμού

- * υποβολής στην Ολομέλεια του προσωρινού σχεδίου της κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Εσωτερικού Κανονισμού.

- * έγκρισης των συνεδριάσεων εκτός έδρας.
- * θέσπισης των διατάξεων σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και διαμονής των μελών, των δεόντως ορισθέντων αναπληρωτών και των εμπειρογνωμόνων σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδικασίας περί του προϋπολογισμού.

2.2. Καθήκοντα του Προέδρου³⁴

Ο Πρόεδρος διευθύνει τις εργασίες της Επιτροπής των Περιφερειών . Η ΕΤΠ εκπροσωπείται από τον πρόεδρο ο οποίος μπορεί να εκχωρήσει αυτή την αρμοδιότητα. Σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, τον Πρόεδρο εκπροσωπεί ο πρώτος Αντιπρόεδρος αν ο τελευταίος απουσιάζει ή κωλύεται, τον Πρόεδρο εκπροσωπεί ένας από του λοιπούς αντιπρόεδρους.

3. Λειτουργία

Θα εξετάσουμε διαδοχικά,

- * Τους κανόνες σύγκλησης και απαρτίας του Προεδρείου (3.1.)

³⁴ Άρθρο 37 του Εσωτερικού Κανονισμού.

* την ακολουθούμενη στο προεδρείο διαδικασία σχετικά με τις γνωμοδοτήσεις και τα ψηφίσματα (3.2.).

3.1. Κανόνες σύγκλησης και απαρτίας³⁵

Το Προεδρείο συγκαλείται από τον Πρόεδρο ο οποίος, με τη σύμφωνη γνώμη του πρώτου Αντιπροέδρου, καθορίζει την ημερομηνία της συνεδρίασης και την ημερήσια διάταξη. Το Προεδρείο συνεδριάζει τουλάχιστον μια φορά το τρίμηνο, ή εντός 14 ημερών μετά την υποβολή γραπτής αίτησης δέκα τουλάχιστον μελών του.

Υπάρχει απαρτία όταν είναι παρόντα τα μισά τουλάχιστον από τα μέλη του. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων, εφόσον δεν προβλέπει διαφορετικά ο εσωτερικός κανονισμός.

Για την προετοιμασία των αποφάσεων του Προεδρείου ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει έγγραφα συζήτησης και συστάσεις προς απόφαση για κάθε ένα τα υπό εξέταση θέματα και τα προσθέτει στην ημερήσια διάταξη. Αν κρίνεται απαραίτητο το

³⁵ Άρθρο 36 του Εσωτερικού Κανονισμού.

Προεδρείο αναθέτει μετά από διερευνητική συζήτηση στο Γενικό Γραμματέα ή σε μια ομάδα εργασίας, περαιτέρω αποστολές με σαφείς υποδείξεις από πλευράς περιεχομένου και χρόνου. Η σχετική ομάδα εργασίας ή ο Γενικός Γραμματέας υποβάλλουν στη συνέχεια έγγραφα συζήτησης που συνοδεύονται από συστάσεις για απόφαση. Οι τροπολογίες επί εγγράφων για απόφαση περιέρχονται γραπτώς στον Γενικό Γραμματέα τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας και καθίστανται, μόλις μεταφραστούν ηλεκτρονικώς βατές.

3.2. Διαδικασία σχετικά με τις γνωμοδοτήσεις και τα ψηφίσματα

Θα αναφερθούμε διαδοχικά,

* Στις γνωμοδοτήσεις (3.2.1.)

* Στα ψηφίσματα (3.2.2.).

3.2.1.Γνωμοδοτήσεις³⁶

Η ΕΤΠ υιοθετεί τις γνωμοδοτήσεις της, σύμφωνα με το άρθρο 265 ΣΕΚ, δηλαδή: * Με βάση αίτηση της Επιτροπής ή του Συμβουλίου στις προβλεπόμενες από τη ΣΕΚ περιπτώσεις καθώς και με βάση αίτηση των ανωτέρω οργάνων ή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

* με δική της πρωτοβουλία

³⁶ Άρθρα 38 - 41 του Εσωτερικού Κανονισμού.

* όταν σε περίπτωση που έχει ζητηθεί η γνωμοδότηση της ΟΚΕ, σύμφωνα με το άρθρο 262 ΣΕΚ³⁷, θεωρεί ότι θίγονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα.

Για τον ορισμό επιτροπής προβλέπεται η εξής διαδικασία:

Μετά από συνεννόηση με τις επιτροπές, το Προεδρείο αποφασίζει για το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών τους. Σε αυτό περιλαμβάνονται οι αναθέσεις των προβλεπόμενων αιτήσεων στις

³⁷ Σύμφωνα με το άρθρο 262 ΣΕΚ, «Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή οφείλουν να ζητούν τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής στις περιπτώσεις που προβλέπει η παρούσα Συνθήκη. Δύναται να ζητούν τη γνώμη της σε κάθε περίπτωση που το κρίνουν σκόπιμο. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δύναται να αναλαμβάνει πρωτοβουλία να διατυπώνει γνώμη στις περιπτώσεις που το θεωρεί σκόπιμο.

Αν το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο τάσσουν στην οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προθεσμία τουλάχιστον ενός μηνός για να υποβάλλει τη γνώμη της προθεσμία υπολλογίζεται από τη γνωστοποίηση στον Πρόεδρο της Επιτροπής αυτής. Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη γνώμης δεν εμποδίζει το συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν.

Η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και η γνώμη του αρμοδίου ειδικευμένου Τμήματος, καθώς και τα πρακτικά των συσκέψεων, διαβιβάζονται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.»

αρμόδιες επιτροπές. Το Προεδρείο, μετά από την παραλαβή των προβλεπόμενων στο ετήσιο πρόγραμμα εργασιών εγγράφων, τάσσει στις επιτροπές προθεσμία για τη σύνταξη των σχεδίων γνωμοδοτήσεων.

Τα μη συμπεριλαμβανόμενα στο πρόγραμμα εργασιών έγγραφα του Συμβουλίου, της Επιτροπής, και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ανατίθενται από το Προεδρείο στην αρμόδια επιτροπή στην οποία τάσσεται προθεσμία για τη σύνταξη των σχεδίων γνωμοδοτήσεων. Σε επείγουσες περιπτώσεις, ο Πρόεδρος μπορεί να ορίσει την αρμόδια επιτροπή και η ενημέρωση του προεδρείου πραγματοποιείται στην επόμενη συνεδρίαση.

Εάν το θέμα της γνωμοδότησης αφορά περισσότερες επιτροπές, το Προεδρείο ορίζει την κατά κύριο λόγω αρμόδια επιτροπή και εάν χρειάζεται μία ή περισσότερες επιτροπές. Στην περίπτωση αυτή το Προεδρείο μπορεί είτε:

- να αποφασίσει την συγκρότηση ομάδας εργασίας στην οποία συμπεριλαμβάνονται εκπρόσωποι των ενδιαφερομένων επιτροπών, είτε
- κατ' εξαίρεση, να ορίσει μία ή περισσότερες επιτροπές, εκτός της κατά κύριο λόγω αρμόδιας, για να καταρτίσει συμπληρω-

ματικό σχέδιο γνωμοδότησης. Η κατά κύριο λόγο αρμόδια επιτροπή προβαίνει στη διεξαγωγή ψηφοφορίας σχετικά με τα συμπεράσματα των άλλων επιτροπών, και στη συνέχεια ενσωματώνει τα συμπεράσματα που εγκρίνονται στην κύρια γνωμοδότηση. Πάντως, μόνο η επιτροπή, στην οποία έχει ανατεθεί κατά κύριο λόγο η επεξεργασία γνωμοδότησης είναι αρμόδια να εισηγηθεί το θέμα στην ολομέλεια.

Για τον ορισμό γενικού εισηγητή, τηρείται η εξής διαδικασία:

Αν η αρμόδια επιτροπή αδυνατεί να επεξεργαστεί ένα σχέδιο γνωμοδότησης εντός της προθεσμίας που τάσσει το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το Προεδρείο μπορεί να προτείνει τον διορισμό από την Ολομέλεια γενικού εισηγητή ο οποίος της υποβάλλει κατευθείαν ένα σχέδιο γνωμοδότησης. Όταν όμως η προθεσμία που τάσσεται από το Συμβούλιο, την Επιτροπή, ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ανεπαρκής για να ορισθεί γενικός εισηγητής από την ολομέλεια κατά την διάρκεια της, συνόδου της, ο Πρόεδρος μπορεί να ορίσει τον γενικό εισηγητή και ενημερώνει σχετικά την Ολομέλεια στην επόμενη σύνοδο. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει στο μέτρο του δυνατού, η αρμόδια επιτροπή να πραγματοποιεί γενική συζήτηση προσανατολισμού επί του θέματος.

Ιδιαίτερη διαδικασία προβλέπεται για τις «γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας»³⁸.

3.2.2. Ψηφίσματα³⁹

Ψηφίσματα περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη της ΕΤΠ μόνον όταν σχετίζονται με τον τομέα δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν αντικείμενο ουσιώδη αιτήματα των περιφερειακών και τοπικών οργανισμών και είναι επίκαιρης σημασίας. Οι προτάσεις που περιλαμβάνουν σχέδια ψηφισμάτων ή οι αιτήσεις για την επεξεργασία ενός ψηφίσματος, μπορούν να κατατεθούν στην ΕΤΠ από μια πολιτική ομάδα ή από 32, τουλάχιστον, μέλη. Όλες οι προτάσεις ή αιτήσεις υποβάλλονται γραπτώς στο Προεδρείο με αναγραφή των ονομάτων των μελών που τις υποστηρίζουν. Πρέπει να περιέλθουν στο Γενικό Γραμματέα το αργότερο τρεις ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης του Προεδρείου. Αν το Προεδρείο αποφασίσει ότι η ΕΤΠ επιβάλλεται να εξετάσει περαιτέρω ένα σχέδιο ψηφίσματος ή ένα αίτημα για την επεξεργασία ενός ψηφίσματος μπορεί:

³⁸ Βλ. Πιο κάτω για το θέμα αυτό (Κεφάλαιο 4).

³⁹ Άρθρο 42 του Εσωτερικού Κανονισμού.

- να εγγράψει, σύμφωνα με το άρθρο 14 σημείο 1 του Εσωτερικού Κανονισμού, το σχέδιο ψηφίσματος στο προσχέδιο ημερήσιας διάταξης της συνόδου Ολομέλειας ή
- να ορίσει μια επιτροπή αρμόδια για το θέμα στην οποία τάσσει προθεσμία για την επεξεργασία του σχεδίου ψηφίσματος. Η αρμόδια επιτροπή καταρτίζει το σχέδιο ψηφίσματος σύμφωνα με τη διαδικασία για την επεξεργασία σχεδίων γνωμοδοτήσεων. Σε επείγουσες περιπτώσεις, το Προεδρείο μπορεί να εγγράψει στην ημερήσια διάταξη της επόμενης συνόδου ολομελείας ένα σχέδιο ψηφίσματος. Αυτού του είδους τα σχέδια ψηφισμάτων θα εξετάζονται κατά την δεύτερη ημέρα της συνόδου.

Στο Προεδρείο ανατίθεται η προβολή των γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων που εκδίδει η ΕΤΠ. Ο Πρόεδρος ενημερώνει την Ολομέλεια μια φορά τον χρόνο καθώς και στο τέλος κάθε θητείας σχετικά με το αντίκτυπο των εργασιών της ΕΤΠ.

Οι γνωμοδοτήσεις και τα ψηφίσματα της ΕΤΠ δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁴⁰.

⁴⁰ Άρθρο 65 παρ. 2 του Εσωτερικού Κανονισμού.

β) Η Ολομέλεια

Όπως και για το Προεδρείο, θα εξετάσουμε διαδοχικά,

- * Τη συγκρότηση (1)
- * Τις αρμοδιότητες (2)
- * Τη λειτουργία (3).

1. Συγκρότηση

Θα εξετάσουμε,

- * τους κανόνες που διέπουν τη σύνθεση της Ολομελείας (1.1.)
- * τους κανόνες που διέπουν τις εθνικές αντιπροσωπεΐες (1.2.)
- * τους κανόνες που διέπουν τις πολιτικές ομάδες (1.3.)

1.1. Σύνθεση⁴¹

⁴¹ Άρθρο 5 του Εσωτερικού Κανονισμού.

Η Ολομέλεια αποτελείται από 222 μέλη.

Μέλος που κωλύεται να συμμετάσχει σε σύνοδο ολομέλειας, μπορεί να αντικατασταθεί από αναπληρωτή της εθνικής του αντιπροσωπείας. Μέλος που κωλύεται να συμμετάσχει σε συνεδρίαση επιτροπής, σε συνεδρίαση ομάδας εργασίας ή σε οποιαδήποτε συνεδρίαση που έχει εγκριθεί από το Προεδρείο, μπορεί να αντικατασταθεί από ένα άλλο μέλος ή από αναπληρωτή της εθνικής του αντιπροσωπείας. Ο αντικαταστάτης ενός μέλους ή ο αναπληρωτής μπορεί να αντιπροσωπεύσει ένα μόνο τακτικό μέλος και ασκεί όλες τις αρμοδιότητες του τακτικού μέλους στη σχετική συνεδρίαση. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου γνωστοποιείται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα πριν από τη σχετική συνεδρίαση. Ο ορισμός των αναπληρωτών περιορίζεται χρονικώς στις ημέρες συνεδρίασεως της συνόδου Ολομέλειας. Η αποζημίωση χορηγείται μόνο μια φορά κατά τη σύνοδο Ολομέλειας, είτε για το μέλος είτε για τον αναπληρωτή του. Οι λεπτομέρειες ρυθμίζονται από τις οδηγίες του Προεδρείου στο κεφάλαιο σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και διαμονής.

Ο αναπληρωτής που έχει ορισθεί εισηγητής μπορεί να συμμετάσχει στη συνεδρίαση της συνόδου Ολομέλειας στις οποίας την ημερήσια διάταξη έχει εγγραφεί το σχέδιο γνωμοδό-

τησής του, έστω κι αν συμμετέχει σε αυτήν το τακτικό μέλος που αναπληρώνει. Το τακτικό μπορεί να εκχωρήσει στον αναπληρωτή την ψήφο του για τη διάρκεια της επεξεργασίας αυτού του σχεδίου γνωμοδότησης. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου ανακοινώνεται στο Γενικό Γραμματέα πριν από τη σχετική συνεδρίαση. Το δικαίωμα ψήφου δεν μπορεί, κατά κανόνα, να εκχωρηθεί.

1.2. Εθνικές αντιπροσωπείες⁴²

Σύμφωνα με τον Εσωτερικό Κανονισμό, οι εθνικές αντιπροσωπείες συμβάλλουν με δέοντα τρόπο στις εργασίες της Επιτροπής των Περιφερειών. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη ενός κράτους μέλους συγκροτούν μία εθνική αντιπροσωπεία. Κάθε εθνική αντιπροσωπεία καθορίζει η ίδια την εσωτερική της οργάνωση και εκλέγει τον Πρόεδρό της. Το όνομα του ανακοινώνεται επίσημα στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

Ο Γενικός Γραμματέας της ΕΤΠ λαμβάνει όσον αφορά τη διοίκηση της ΕΤΠ κατάλληλα μέτρα ώστε να παρέχεται σε κάθε εθνική αντιπροσωπεία η απαραίτητη υποστήριξη. Αυτό συνεπάγεται ότι κάθε μέλος έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει πληροφορίες και υποστήριξη στην επίσημη γλώσσα του, μέσω

⁴² Άρθρα 7 - 8 του Εσωτερικού Κανονισμού.

μιας ειδικής υπηρεσίας η οποία αποτελείται από μόνιμους ή άλλους υπαλλήλους της ΕΤΠ και διασφαλίζει στις εθνικές αντιπροσωπείες την κατάλληλη παροχή των διευκολύνσεων που διαθέτει η ΕΤΠ. Ειδικότερα, ο Γενικός Γραμματέας θέτει στη διάθεση των εθνικών αντιπροσωπειών τα κατάλληλα μέσα για να πραγματοποιούν προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις πριν ή μετά τη σύνοδο Ολομέλειας.

1.3. Πολιτικές ομάδες⁴³

Τα τακτικά μέλη και οι αναπληρωτές μπορούν να συνιστούν πολιτικές ομάδες σύμφωνα με τις πολιτικές πεποιθήσεις τους. Κάθε πολιτική ομάδα καθορίζει με τον εσωτερικό κανονισμό τα κριτήρια για την προσχώρηση ενός μέλους.

Για τη σύσταση μιας πολιτικής ομάδας απαιτούνται τουλάχιστον 20 τακτικά μέλη ή αναπληρωτές εάν εκπροσωπούν τουλάχιστον δύο κράτη μέλη ή 18 τακτικά μέλη ή αναπληρωτές εάν εκπροσωπούν τουλάχιστον τρία κράτη μέλη ή 16 τακτικά ή αναπληρωτές εάν εκπροσωπούν τουλάχιστον τέσσερα κράτη μέλη- εκ των οποίων τουλάχιστον το ήμισυ είναι οπωσδήποτε τακτικά μέλη. Ένα μέλος ή ένας αναπληρωτής μπορεί να ανήκει

⁴³ Άρθρα 9 - 10 του Εσωτερικού Κανονισμού.

μόνο σε μία πολιτική ομάδα. Μία ομάδα διαλύεται, όταν ο αριθμός των μελών της είναι μικρότερος από τον αριθμό μελών που απαιτείται για την ίδρυσή της.

Η ίδρυση της πολιτικής ομάδας, η διάλυση ή η τροποποίησή της γνωστοποιείται στον Πρόεδρο με σχετική γραπτή δήλωση. Στη δήλωση για την ίδρυση μίας ομάδας αναφέρεται η ονομασία της, τα μέλη της, και το προεδρείο της. Η ίδρυση, το όνομα, το προεδρείο και τα μέλη μίας ομάδας, καθώς και η διαλυση της δημοσιεύονται από τον Πρόεδρο στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Κάθε πολιτική ομάδα επικουρείται από γραμματεία, της οποίας οι συνεργάτες είναι υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας. Οι πολιτικές ομάδες υποβάλλουν προτάσεις προς την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) σχετικά με με την επιλογή, το διορισμό, την προαγωγή ή την παράταση της σύμβασης των μελών της γραμματείας τους. Η εν λόγω αρχή αποφασίζει σχετικά μετά από ακρόαση του προέδρου της ομάδας.

Ο Γενικός Γραμματέας παρέχει στις πολιτικές ομάδες και στα όργανά τους τους κατάλληλους πόρους σε προσωπικό, υλικό και εγκαταστάσεις για τις συνεδριάσεις, τη δραστηριότητα της ομάδας, τις δημοσιεύσεις και τις δραστηριότητες της γραμματείας. Οι πόροι για κάθε πολιτική ομάδα εγγράφονται στο γενικό

προυπολογισμό. Οι πολιτικές ομάδες και οι γραμματείς τους μπορούν να χρησιμοποιούν κατάλληλα τις εγκαταστάσεις της ΕΤΠ.

Οι πολιτικές ομάδες και τα προεδρεία τους μπορούν να συνεδριάζουν αμέσως πριν ή κατά τη διάρκεια της συνόδου ολομέλειας. Οι πολιτικές ομάδες μπορούν να συγκαλούν έκτακτες συνεδριώσεις δύο φορές το χρόνο. Ένας αναπληρωτής έχει δικαίωμα αποζημίωσης για τη συμμετοχή του στις συνεδριάσεις αυτές, για τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής, μόνο αν αντικαθιστά ένα μέλος της εθνικής αντιπροσωπείας. Στα ανεξάρτητα μέλη παρέχεται διοικητική υποστήριξη.

Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη μπορούν να συνιστούν διαπεριφερειακές ομάδες. Η σύσταση διαπεριφερειακής ομάδας δηλώνεται στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

Οι εσωτερικές αυτές διαρθρώσεις της ΕΤΠ, εμφανίστηκαν αρχικώς χωρίς να προβλέπονται σε κανένα σημείο της ΣΕΚ ή του Εσωτερικού Κανονισμού. Οι διαρθρώσεις αυτές δεν είναι ούτε όργανα της ΕΤΠ, ούτε υπηρεσίες της Γενικής Γραμματείας. Αυτές οι εσωτερικές διαρθρώσεις, κατηγορούνται από κάποιους ότι ταραάζουν τόσο την οργάνωση όσο και την λειτουργία της Επιτροπής, ανταποκρίνονται όμως σε μία αναπόφευκτη πραγματικότητα της ύπαρξής της. Μπορούμε εδώ να διαχωρίσουμε τις διαρθρώσεις εθνικού και πολιτικού χαρακτήρα, από τις

διαρθρώσεις γεωγραφικού και διοικητικού χαρακτήρα. Ως προς τις πρώτες υπογραμμίζουμε την ύπαρξη δεκαπέντε εθνικών αντιπροσωπειών, δηλαδή μία ανά κράτος μέλος, και την σταδιακή σύσταση τεσσάρων πολιτικών ομάδων που διευκολύνουν καθημερινά τις απαραίτητες επαφές της Επιτροπής των Περιφερειών με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτή η πολιτική κατασκευή⁴⁴ έχει την τάση, να επιβάλλεται και να υπερισχύει επί της εθνικής κατασκευής που πάσχει από ένα διπλό μειονέκτημα, πρώτον την έλλειψη μέσων οργάνωσης και λειτουργίας και, δεύτερον, την ύπαρξη μεγάλων προσωπικών και πολιτικών αντιζηλιών εντός κάποιων εθνικών αντιπροσωπειών. Ως προς τις δεύτερες διαρθρώσεις,

⁴⁴ *Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα (ΕΣΚ)* : ίδρυση κατά την 5η συνεδρίαση της ολομέλειας στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1994, Πρόεδρος κ. Dammeyer (D), 86 τακτικά και 71 αναπληρωματικά μέλη (σύνολο = 157). *Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ)* : ίδρυση κατά την 5η συνεδρίαση της ολομέλειας στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1994, Πρόεδρος κ. Chabert (B), 91 τακτικά και 76 αναπληρωματικά μέλη(σύνολο = 170). *Ευρωπαϊκή Συμμαχία (ΕΑ)* : ίδρυση κατά την 5η συνεδρίαση της ολομέλειας στις 15 και 16 Νοεμβρίου 1994, Πρόεδρος κ. Wyn (UK), 14 τακτικά και 16 αναπληρωματικά μέλη (σύνολο = 30). *Ομάδα φιλελευθέρων, δημοκρατών και μεταρρυθμιστών (ΟΦΔΑ)* : ίδρυση κατά την 6η συνεδρίαση της ολομέλειας στις 1 και 2 Φεβρουαρίου 1995, Πρόεδρος κ. Roscam Abbing (NL), 24 τακτικά και 23 αναπληρωματικά μέλη (σύνολο = 47).

υπογραμμίζουμε την απόπειρα εγκατάστα-σης, αποτυχημένη επί του παρόντος, « intergroupes » [μικτών ομάδων] βασισμένων στην κοινή γεωγραφική προέλευση (Μεσογειακό τόξο, Βόρειο τόξο, Ατλαντικό τόξο κλπ.) καθώς και την προσφυγή σε ομάδες ad hoc ώστε να ετοιμάζεται και να μειώνεται το έργο που πραγματοποιείται από το προεδρείο της Επιτροπής των Περιφερειών. Σήμερα υπάρχουν τρεις τέτοιες ομάδες : ομάδα ad hoc του προεδρείου « Διοικητικά και οικονομικά θέματα », ομάδα ad hoc του προεδρείου « Εσωτερικός κανονισμός », ομάδα ad hoc του Προεδρείου « Ισότητα ευκαιριών ».

2. Καθήκοντα και αποστολή⁴⁵

Ο Εσωτερικός Κανονισμός της ΕΤΠ δίνει ενδεικτική απαρίθμηση των αρμοδιοτήτων της Ολομέλειας. Έτσι αναφέρει "ιδίως", τα εξής κύρια καθήκοντα:

- * υιοθέτηση των γνωμοδοτήσεων, εκθέσεων και ψηφισμάτων,
- * έγκριση του σχεδίου κατάστασης των προβλεπόμενων δαπανών και εσόδων της ΕΤΠ

⁴⁵ Άρθρο 13 του Εσωτερικού Κανονισμού.

- * εκλογή του Προέδρου, του Πρώτου Αντιπροέδρου και των λοιπών μελών του Προεδρείου,
- * σύσταση των επιτροπών,
- * έγκριση και αναθεώρηση του εσωτερικού κανονισμού της ΕΤΠ.

Αυτονόητο είναι ότι οι λοιπές αρμοδιότητες της Ολομέλειας, προκύπτουν σαφώς από τις επι μέρους διατάξεις του Εσωτερικού Κανονισμού.

3. Λειτουργία

Θα εξετάσουμε,

- * Τη διαδικασία σύγκλησης (3.1.)
- * Τον τρόπο διεξαγωγής των συνεδριάσεων (3.2.)
- * Τη διαδικασία λήψης αποφάσεων (3.3).

3.1. Σύγκληση

Διακρίνουμε τις εξής περιπτώσεις:

* Τη σύγκληση της πρώτης συνόδου και τη σύσταση της ΕΤΠ (3.1.1.)

* Τη σύγκληση της Ολομέλειας (3.1.2.).

3.1.1. Σύγκληση της πρώτης συνόδου και σύσταση της ΕΤΠ⁴⁶

Η ΕΤΠ συγκαλείται από το πρεσβύτερο μέλος, μετά από κάθε ανανέωση της 4ετούς θητείας και συνέρχεται το αργότερο ένα μήνα μετά το διορισμό των μελών της από το Συμβούλιο. Η πρώτη συνεδρίαση διευθύνεται από το πρεσβύτερο μέλος μεταξύ των παρόντων, το οποίο επικουρείται από τα 4 νεότερα μέλη μεταξύ των παρόντων και από το Γενικό Γραμματέα της ΕΤΠ, που συνιστούν το προσωρινό Προεδρείο. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, προσωρινός Πρόεδρος γνωστοποιεί στην ΕΤΠ την ανακοίνωση του Συμβουλίου σχετικά με το διορισμό των μελών. Ο προσωρινός Πρόεδρος μπορεί, κατόπιν αιτήσεως να εξακριβώσει το διορισμό και τις εντολές και κηρύσσει την ΕΤΠ ως συσταθείσα για τη νέα τετραετή θητεία.

⁴⁶ Άρθρα 11 - 12 του Εσωτερικού Κανονισμού.

Το προσωρινό Προεδρείο συνεχίζει την αποστολή του έως την κήρυξη των αποτελεσμάτων των εκλογών για τον Πρόεδρο, τον πρώτο Αντιπρόεδρο και τα λοιπά μέλη του Προεδρείου.

3.1.2. Σύγκληση της Ολομέλειας⁴⁷

Σύμφωνα με το άρθρο 264 ΣΕΚ, η Ολομέλεια συγκαλείται από τον Πρόεδρό της με αίτηση του Συμβουλίου και της Επιτροπής ενώ μπορεί να συνεδριάσει και με δική της πρωτο-βουλία, σύμφωνα με τον Εσωτερικό Κανονισμό της.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής των Περιφερειών συγκαλεί την ολομέλεια τουλάχιστον μια φορά κάθε τρίμηνο. Το χρονοδιάγραμμα των συνόδων καθορίζεται από το Προεδρείο κατά τη διάρκεια του τρίτου τριμήνου του προηγούμενου έτους. Οι συνεδριάσεις της συνόδου ολομέλειας διαρκούν μια ή περισσότερες μέρες. Ωστόσο ύστερα από γραπτή αίτηση ενός τετάρτου των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών, ο Πρόεδρος υποχρεούται να συγκαλεί εκτάκτως την ολομέλεια, εντός διαστήματος μίας εβδομάδας το νωρίτερο και ενός μήνα το αργότερο από την ημερομηνία της αίτησης. Στη γραπτή αίτηση αναφέρεται το θέμα

⁴⁷ Άρθρο 14 του Εσωτερικού Κανονισμού.

που θα συζητηθεί κατά την έκτακτη σύνοδο. Κανένα άλλο θέμα δεν επιτρέπεται να συζητηθεί κατά τη σύνοδο αυτή.

Πριν λήξουν οι εργασίες της συνόδου Ολομελείας, ο Πρόεδρος ανακοινώνει τον τόπο και την ημερομηνία της επόμενης συνόδου, καθώς και τα σημεία της ημερήσιας διάταξης, που, ενδεχομένως, είναι γνωστά⁴⁸.

3.2. Τρόπος διεξαγωγής των συνεδριάσεων

Θα αναφερθούμε,

- * Στην ημερήσια διάταξη (3.2.1.)
- * Στις ομιλίες (3.2.2)

3.2.1 Η ημερήσια διάταξη⁴⁹

Το προσχέδιο της ημερήσιας διάταξης, το οποίο περιλαμβάνει προσωρινό κατάλογο των σχεδίων γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων καθώς και όλων των άλλων προς απόφαση προβλεπόμενων εγγράφων (έγγραφα προς απόφαση) που θα

⁴⁸ Άρθρο 27 του Εσωτερικού Κανονισμού.

⁴⁹ Άρθρο 15 του Εσωτερικού Κανονισμού.

εξετασθούν κατά τη μεθεπόμενη σύνοδο Ολομέλειας, καταρτίζεται από το προεδρείο.

Ο Πρόεδρος, διαβιβάζει στα μέλη και στους αναπληρωτές, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την έναρξη της συνόδου, το σχέδιο ημερίσιας διάταξης με συνημμένα τα σχετικά με την υιοθέτηση απόφασης προβλεπόμενα έγγραφα στην αντίστοιχη επίσημη γλώσσα τους.

Τα σχέδια γνωμοδότησης και ψηφισμάτων εγγράφονται και εξετάζονται πάντοτε με τη σειρά κατά την οποία εγκρίνονται από σχετική επιτροπή ή σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό, βάσει του οποίου πρέπει να συνεκτιμάται η συνάφεια από πλευράς περιεχομένου των σημείων της ημερήσιας διάταξης.

Σε ορισμένες εξαιρετικές και αιτιολογημένες περιπτώσεις, ο Πρόεδρος μπορεί να εγγράψει στο σχέδιο ημερήσιας διάταξης ένα έγγραφο για απόφασης, εάν τούτο δεν μπορεί να είναι διαθέσιμο εντός της πιο κάτω προθεσμίας και εφόσον αυτό έχει παραληφθεί από τα μέλη και τους αναπληρωτές τους, στην επίσημη γλώσσα τους, το αργότερο μια εβδομάδα πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας.

Οι προτάσεις τροποποίησης της ημερήσιας διάταξης πρέπει να περιέχονται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα τρεις εργάσιμες ημέρες το αργότερο πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομελείας.

Κατά τη συνεδρίαση του Προεδρείου, η οποία πραγματοποιείται αμέσως πριν από την έναρξη της συνόδου, καθορίζεται το οριστικό σχέδιο ημερήσιας διάταξης. Το Προεδρείο μπορεί να εγγράψει με τα 2/3 εκπεφρασμένων ψήφων κατά τη συνεδρίαση αυτή στην ημερήσια διάταξη επείγοντα ή επίκαιρα θέματα των οποίων η εξέταση δεν είναι δεκτική αναβολής μέχρι την επόμενη σύνοδο.

Ο Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας και υποβάλλει προς έγκριση το σχέδιο της ημερήσιας διάταξης⁵⁰.

⁵⁰ Άρθρο 16 του Εσωτερικού Κανονισμού.

3.2.2. Οι ομιλίες⁵¹

Οι συνεδριάσεις της Ολομέλειας είναι δημόσιες εκτός αν η ολομέλεια λάβει, σχετικά με ολόκληρη τη συνεδρίαση ή ένα συγκεκριμένο σημείο της ημερήσιας διάταξης, αντίθετη απόφαση.

Στις συνόδους της ολομέλειας μπορούν να συμμετέχουν εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής οι οποίοι ενδέχεται να κληθούν να λάβουν το λόγο.

Ο πρόεδρος μπορεί να προσκαλεί στις συνόδους ολομέλειας εξωτερικές προσωπικότητες για να ομιλήσουν. Εάν ακολουθήσει γενική συζήτηση, εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες για τη χρονική διάρκεια της ομιλίας.

Στην αρχή της συνόδου, η ολομέλεια προσδιορίζει, κατόπιν προτάσεως του προεδρείου, τη διάρκεια ομιλίας για κάθε σημείο της ημερήσιας διάταξης. Κατά τη σύνοδο ολομέλειας. Ο Πρόεδρος αποφασίζει, με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως ενός μέλους, να περιορίσει τη διάρκεια της ομιλίας. Κατόπιν προτάσεως του Προεδρείου, ο Πρόεδρος μπορεί να προτείνει στην Ολομέλεια την κατανομή του προβλεπόμενου χρόνου ομιλίας μεταξύ των

⁵¹ Άρθρα 17 - 20 του Εσωτερικού Κανονισμού.

πολιτικών ομάδων και των εθνικών αντιπροσωπειών όσον αφορά συζητήσεις για γενικά θέματα ή ειδικά σημεία.

Κατά κανόνα, η διάρκεια ομιλίας περιορίζεται σε δυο λεπτά για τις παρεμβάσεις που αναφέρονται στα πρακτικά, τις ενστάσεις για την εφαρμογή του εσωτερικού κανονισμού και τις παρεμβάσεις για την τροποποιήσεις του οριστικού σχεδίου ημερήσιας διάταξης ή της ημερήσιας διάταξης. Αν ένας ομιλητής υπερβεί την επιτρεπόμενη διάρκεια ομιλίας του, τότε ο Πρόεδρος έχει δικαίωμα να του αφαιρέσει το λόγο ύστερα από μια και μοναδική ειδοποίηση. Ένα μέλος μπορεί να υποβάλλει ένσταση για τη λήξη της συζήτησης, η οποία τίθεται σε ψηφοφορία από το Πρόεδρο.

Τα ονόματα των μελών που ζητούν το λόγο εγγράφονται στον κατάλογο των ομιλητών κατά τη σειρά που τον ζήτησαν, βάσει της οποίας ο πρόεδρος δίνει το λόγο μεριμνώντας να ακούγονται, κατά τα δυνατόν εναλλάξ, οι ομιλητές διαφόρων πολιτικών ομάδων και εθνικών αντιπροσωπειών που εκφράζονται εξ ονόματος της ομάδας ή της αντιπροσωπείας τους ή στους ομιλητές που τους αναπληρώνουν. Κανένας δεν μπορεί να λάβει το λόγο περισσότερες από δύο φορές επί του αυτού θέματος, εκτός αν του το επιτρέψει ο Πρόεδρος. Πάντως ο πρόεδρος και ο εισηγητής των ενδιαφερόμενων επιτροπών λαμβάνουν το λόγο,

εφόσον τον ζητήσουν, για διάρκεια που καθορίζεται από τον Πρόεδρο.

Ο λόγος δίνεται σε ένα μέλος όταν τούτο υποβάλλει ενστάσεις για διαδικαστικά θέματα ή επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή του Προέδρου στη μη τήρηση του εσωτερικού κανονισμού. Οι ενστάσεις πρέπει να αφορούν το θέμα που αποτελεί αντικείμενο των συζητήσεων ή την ημερήσια διάταξη. Μια παρέμβαση για διαδικαστικό θέμα προηγείται όλων των άλλων παρεμβάσεων. Για ενστάσεις σχετικά με διαδικαστικά θέματα ο Πρόεδρος αποφασίζει αμέσως, σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού. Ανακοινώνει την απόφασή του χωρίς καθυστέρηση και χωρίς να θέσει θέμα για ψηφοφορία.

3.3. Διαδικασία λήψης αποφάσεων

Θα εξετάσουμε,

- * Τους κανόνες απαρτίας (3.3.1.)
- * Τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας (3.3.2.)
- * Τη δυνατότητα υποβολής τροπολογιών και τις γνωμοδοτήσεις (3.3.3.).

3.3.1.Κανόνες απαρτίας⁵²

Η Ολομέλεια αποφασίζει εγκύρως όταν είναι παρούσα η πλειοψηφία των μελών της. Η Ολομέλεια αποφασίζει εγκύρως όταν είναι παρούσα η πλειοψηφία των μελών της. Η ύπαρξη απαρτίας διαπιστώνεται μόνο κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης και ύστερα από αίτηση, τουλάχιστον δέκα μελών. Εφόσον η διαπίστωση της απαρτίας δεν αμφισβητείται, κάθε ψηφοφορία, μη λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των απόντων, είναι έγκυρη. Ο Πρόεδρος μπορεί να προβεί σε διακοπή της συνεδρίασης μέχρι δέκα λεπτά πριν να προβεί στη διαπίστωση της απαρτίας. Τα μέλη που ζήτησαν τη διαπίστωση αυτή λαμβάνονται υπόψη κατά την εξακρίβωση των παρουσιών, έστω και αν δεν παρευρίσκονται πλέον στην αίθουσα της συνεδρίασης. Σε περίπτωση που ο αριθμός των μελών είναι μικρότερος των δέκα, ο Πρόεδρος δεν μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη απαρτίας.

Αν διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει απαρτία, η ψηφοφορία για όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που απαιτούν ψήφιση αναβάλλεται για την επόμενη συνεδρίαση, κατά την οποία η Ολομέλεια εγκύρως και ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων

⁵² Άρθρο 21 του Εσωτερικού Κανονισμού.

μελών, μπορεί να προβεί σε ψηφοφορία για τα θέματα για τα οποία η τελευταία αναβλήθηκε. Όλα τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη που λαμβάνουν μέρος στη συνεδρίαση καθώς και άλλα παριστάμενα άτομα εγγράφονται σε κατάλογο παρουσιών.

3.3.2. Διεξαγωγή της ψηφοφορίας⁵³

Η Ολομέλεια αποφασίζει με την πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τον εσωτερικό κανονισμό. Έγκυρες μορφές ψηφοφορίας είναι η υπερψήφιση, η καταψήφιση και η αποχή. Για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ψήφοι “υπέρ” και “κατά”. Σε περίπτωση ισοψηφίας, θεωρείται ότι το κείμενο ή η πρόταση καταψηφίσθηκε. Ο Πρόεδρος ή δέκα τουλάχιστον μέλη μπορούν να ζητήσουν επανάληψη της ψηφοφορίας, εάν αμφισβητείται το αποτέλεσμα της καταμέτρησης των ψήφων. Η ψηφοφορία που αφορά πρόσωπα είναι μυστική.

⁵³ Άρθρο 22 του Εσωτερικού Κανονισμού.

3.3.3. Τροπολογίες και γνωμοδοτήσεις⁵⁴

i) Τροπολογίες

* *Υποβολή τροπολογιών*

Μόνο τα τακτικά μέλη και οι δεόντως ορισθέντες αναπληρωτές, μπορούν να υποβάλλουν γραπτές τροπολογίες σε έγγραφα που αποτελούν αντικείμενο συζήτησης. Οι τροπολογίες επί εγγράφων που αποτελούν αντικείμενο συζητήσεων υποβάλλονται από έξη τουλάχιστον μέλη και αναφέρουν τα ονόματα τους, (εξαιρούνται ορισμένες περιπτώσεις).

Οι τροπολογίες πρέπει να περιέλθουν στο Γενικό Γραμματέα το αργότερο επτά εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας και πρέπει να διατίθενται σε ηλεκτρονική μορφή αμέσως μετά τη μετάφρασή τους και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον δύο μέρες πριν από την έναρξη της συνόδου. Η προθεσμία για την κατάθεση των τροπολογιών μπορεί να επιβραχυνθεί από τον Πρόεδρο, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε τρεις εργάσιμες ημέρες. Η προθεσμία αυτή δεν ισχύει για

⁵⁴ Άρθρα 23 - 25 του Εσωτερικού Κανονισμού.

τροπολογίες σε επείγοντα θέματα. Οι τροπολογίες διανέμονται στα μέλη πριν από την αρχή της συνόδου.

* **Εξέταση των τροπολογιών**

Αν έχουν κατατεθεί περισσότερες από 20 τροπολογίες για ένα έγγραφο συζήτησης το Προεδρείο ή η Ολομέλεια μπορεί να αναπέμψουν το έγγραφο στην αρμόδια επιτροπή, για περαιτέρω εξέταση. Τούτο δεν ισχύει για κείμενα των οποίων η έγκριση δεν μπορεί να αναβληθεί. Μια τροπολογία που έχει κατατεθεί δεόντως και δεν υποστηρίζεται κατά τη συνεδρίαση από τους συντάκτες της ή ένα άλλο μέλος δεν θα εξετάζεται.

Στην περίπτωση που υποβληθούν μια ή περισσότερες τροπολογίες για το ίδιο σημείο του κειμένου, ο Πρόεδρος, ο εισηγητής ή οι συντάκτες αυτών των τροπολογιών μπορούν να προτείνουν συμβιβαστικές τροπολογίες κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Η πρόταση συμβιβαστικής τροπολογίας είναι δυνατή μόνο με την έγκριση των συντακτών των αρχικών τροπολογιών. Σε περίπτωση που έχει υποβληθεί συμβιβαστική τροπολογία, δίδεται προτεραιότητα στην ψήφιση της η υιοθέτησή της ακυρώνει τις τροπολογίες που απετέλεσαν αντικείμενο του συμβιβασμού.

Η ψηφοφορία επί των τροπολογιών διεξάγεται σύμφωνα με τη σειρά αρίθμησης του συνολικού κειμένου. Ο Πρόεδρος μπορεί να θέσει σε ψηφοφορία πολλές τροπολογίες μαζί εάν έχουν το ίδιο

περιεχόμενο ή παρόμοιους στόχους. Οι τροπολογίες έχουν προτεραιότητα επί του κείμενο το οποίο αφορούν και τίθενται σε ψηφοφορία πριν από αυτό.

Αν δύο οι περισσότερες τροπολογίες σχετίζονται, και αποκλείονται αμοιβαίως, επί του ίδιου μέρους του κειμένου, η τροπολογία που απομακρύνεται περισσότερο από το αρχικό κείμενο έχει προτεραιότητα και τίθεται πρώτη σε ψηφοφορία. Εν κατακλείδι, γίνεται ψηφοφορία επί του συνολικού κειμένου ενδεχομένως με τροποποιημένη διατύπωση.

ii) Γνωμοδοτήσεις

Σε επείγουσες περιπτώσεις όταν η προθεσμία που τάσσεται από το Συμβούλιο, την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν επιτρέπει να εφαρμοσθεί η τακτική διαδικασία και η αρμόδια επιτροπή έχει υιοθετήσει το σχέδιο γνωμοδότησης ομόφωνα, ο Πρόεδρος διαβιβάζει το έγγραφο αυτό στο Συμβούλιο, την επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς ενημέρωσή τους. Το σχέδιο αυτό υποβάλλεται προς έγκριση χωρίς τροποποιήσεις στην επόμενη Ολομέλεια. Όλα τα σχετικά με τη γνωμοδότηση έγγραφα πρέπει να φέρουν την ένδειξη ότι πρόκειται για γνωμοδότηση που αποτελεί αντικείμενο επείγουσας διαδικασίας.

Τα σχέδια γνωμοδοτήσεων που έχουν εγκριθεί ομόφωνα από τα μέλη της αρμόδιας επιτροπής υιοθετούνται από τη σύνοδο Ολομέλειας χωρίς συζήτηση, εκτός εάν τουλάχιστον 32 μέλη έχουν υποβάλλει τροπολογία, σύμφωνα με το άρθρο 23 τρίτο εδάφιο πρώτη φράση. Στην περίπτωση αυτή, το σχέδιο γνωμοδότησης συζητείται στη σύνοδο Ολομέλειας. Η γνωμοδότηση της Επιτροπής διαβιβάζεται στα μέλη, από κοινού με το σχέδιο ημερήσιας διάταξης και με τη μνεία της εν λόγω διαδικασίας.

Εάν η αρμόδια επιτροπή κρίνει ότι ένα έγγραφο που της έχει ανατεθεί από το προεδρείο, δεν αποτελεί αντικείμενο παρατηρή-

σεων ή τροπολογιών εκ μέρους της Επιτροπής των Περιφερειών, μπορεί να προτείνει τη μη διατύπωση επιφυλάξεων. Η σχετική πρόταση υποβάλλεται στη σύνοδο Ολομέλειας για υιοθέτηση χωρίς συζήτηση.

B- Τα μη αποφασιστικά όργανα

Ως μη αποφασιστικά όργανα εννοούνται κατά κύριο λόγο οι επιτροπές, που λειτουργούν στο πλαίσιο της ΕΤΠ. Η Γενική Γραμματεία, αν και δεν αποτελεί όργανο, με την αυστηρή έννοια του όρου, αποτελεί ουσιαστικά, το βασικό μηχανισμό στήριξης των αποφασιστικών και μη οργάνων της ΕΤΠ. Θα εξετάσουμε συνεπώς,

- * Τις επιτροπές (α)
- * Τη Γενική Γραμματεία (β).

α) Οι επιτροπές

Οι επιτροπές επεξεργάζονται, ιδίως, σχέδια γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων, που υποβάλλονται στην Ολομέλεια για υιοθέτηση⁵⁵.

Θα εξετάσουμε,

- * Τη σύνθεσή τους (1)
- * Τους κανόνες λειτουργίας τους (2).

1. Σύνθεση⁵⁶

Στην αρχή κάθε τετραετούς θητείας η Ολομέλεια συγκροτεί επιτροπές, στις οποίες ανατίθεται η προετοιμασία των εργασιών. Αποφασίζει τη σύνθεση και τα καθήκοντά τους, κατόπιν προτάσεως του Προεδρείου. Η σύνθεση των επιτροπών πρέπει να αντανakλά την εκπροσώπηση των κρατών μελών στην ΕΤΠ. Τα μέλη της ΕΤΠ πρέπει να συμμετέχουν σε μια τουλάχιστον επιτροπή και όχι σε περισσότερες από δύο. Το Προεδρείο μπορεί να

⁵⁵ Άρθρο 46 του Εσωτερικού Κανονισμού.

⁵⁶ Άρθρα 44, 45, 52 - 54 του Εσωτερικού Κανονισμού.

δεχθεί παρεκκλίσεις για μέλη που ανήκουν σε ολιγάριθμες εθνικές αντιπροσωπείες.

Κάθε επιτροπή εκλέγει κατά την πρώτη συνεδρίασή της μεταξύ των μελών της ένα πρόεδρο, έναν πρώτο αντιπρόεδρο κατ'ανώτατο όριο δύο αντιπρόεδρος(Προεδρείο). Αν ο αριθμός των υποψηφίων αντιστοιχεί στον αριθμό των εδρών προς πλήρωση η εκλογή μπορεί να πραγματοποιηθεί δια βοής. Διαφορετικά ή ύστερα από αίτημα του 1/6 των μελών της επιτροπής πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 εδάφια 2 έως 4 σχετικά με την εκλογή του Προέδρου και του Πρώτου Αντιπροέδρου.

Σε περίπτωση λήξης της ιδιότητας του μέλους της ΕΤΠ ή παραίτησης μέλους του προεδρείου μιας επιτροπής, η θέση που έχει κενωθεί καλύπτεται σύμφωνα με την πιο άνω διαδικασία.

Ύστερα από πρόταση του προέδρου της, κάθε επιτροπή ορίζει έναν ή σε αιτιολογημένες περιπτώσεις δύο εισηγητές για την επεξεργασία κάθε σχεδίου γνωμοδότησης. Σε επείγουσες περιπτώσεις ο πρόεδρος μπορεί αφού ενημερώσει τον Γενικό Γραμματέα να εφαρμόσει τη γραπτή διαδικασία για τον ορισμό του εισηγητή.

Ο πρόεδρος απευθύνει σχετικά μία ανακοίνωση, εντός τριών εργάσιμων ημερών, στα μέλη της επιτροπής, με την οποία καλεί να υποβάλλουν γραπτώς ενδεχόμενες αντιρρήσεις κατά του ορισμού του προτεινόμενου εισηγητή. Σε αυτή την περίπτωση ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος αποφασίζουν από κοινού.

Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, οι επιτροπές μπορούν να συνιστούν, ύστερα από έγκριση του προεδρείου ομάδες εργασίας. Τα μέλη των ομάδων αυτών μπορεί να προέρχονται και από άλλη επιτροπή. Κάθε ομάδα εργασίας μπορεί να ορίζει έναν πρόεδρο και έναν αντιπρόεδρο από τα μέλη της.

Τα μέλη των επιτροπών μπορούν να ζητούν τη συνδρομή ενός εμπειρογνώμονα. Μια επιτροπή μπορεί για την εκτέλεση των εργασιών της, καθώς και για την υποστήριξη των ομάδων εργασίας που έχει συστήσει, να ζητά τη συνδρομή εμπειρο-

γνωμόνων. Οι εμπειρογνώμονες αυτοί δύνανται, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου, να συμμετέχουν σε συνεδριάσεις της επιτροπής ή μίας εκ των ομάδων εργασίας, κατά τις οποίες είναι δυνατό να λαμβάνουν το λόγο, όπως άλλωστε και ο εμπειρογνώμονας του εισηγητή. Επιστρέφονται μόνο τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής των εμπειρογνωμόνων που έχουν προσκληθεί από την επιτροπή.

2. Κανόνες λειτουργίας

Θα εξετάσουμε,

- * Τη διαδικασία των συνεδριάσεων των επιτροπών (2.1.)
- * Τη διαδικασία λήψης αποφάσεων (2.2.).

2.1. Συνεδριάσεις⁵⁷

Η ημερομηνία της συνεδρίασης και η ημερήσια διάταξη καθορίζονται από τον Πρόεδρο της επιτροπής με τη σύμφωνη γνώμη του πρώτου αντιπρόεδρου.

Μια επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρο. Η πρόσκληση για μια τακτική συνεδρίαση πρέπει να περιέρχεται μαζί με την ημερήσια διάταξη στα μέλη το αργότερο τέσσερις εβδομάδες στα μέλη πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης.

Εάν υπάρχει γραπτή αίτηση τουλάχιστον ενός τετάρτου των μελών της επιτροπής, ο πρόεδρος είναι υποχρεωμένος να συγκαλέσει έκτακτη συνεδρίαση το πολύ εντός τεσσάρων εβδομάδων μετά την υποβολή της αίτησης. Η ημερήσια διάταξη της έκτακτης συνεδρίασης καθορίζεται από τα μέλη που υποβάλλουν την αίτηση σύγκλησης. Η ημερήσια διάταξη αποστέλλεται στα μέλη μαζί με την πρόσκληση για τη συνεδρίαση.

Όλα τα σχέδια γνωμοδότησης και τα άλλα έγγραφα που χρήζουν μετάφρασης και διανομής πριν από μια συνεδρίαση περιέρχονται στη γραμματεία της σχετικής επιτροπής τουλάχιστον

⁵⁷ Άρθρα 47 - 51 του Εσωτερικού Κανονισμού.

πέντε εβδομάδες πριν από την ημερομηνία της εν λόγω συνεδρίασης. Στη συνέχεια διαβιβάζονται στα μέλη τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις οι ημερομηνίες μπορούν να τροποποιηθούν από τον πρόεδρο.

Οι συνεδριάσεις των επιτροπών είναι δημόσιες, εκτός εάν μια επιτροπή αποφασίσει διαφορετικά σε σχέση με ολόκληρη τη συνεδρίαση ή με ένα συγκεκριμένο τμήμα της ημερήσιας διάταξης. Οι εκπρόσωποι το Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής μπορούν να παρίστανται στις συζητήσεις των επιτροπών και να απαντούν στις ερωτήσεις που τους υποβάλλουν τα μέλη τους.

Σε ειδικές περιπτώσεις και με την εξουσιοδότηση του προεδρείου, μία επιτροπή μπορεί να οργανώσει Δημόσια ακρόαση ή να προσκαλέσει εξωτερικούς ομιλητές λόγω των ειδικών γνώσεων τους σχετικά με ένα ή περισσότερα σημεία της ημερήσιας διάταξης.

Οι επιτροπές καταρτίζουν τα σχέδια γνωμοδοτήσεών τους εντός της προθεσμίας που τους τάσσει το Προεδρείο. Καταρτίζουν τα σχέδια γνωμοδοτήσεών τους σε δύο το πολύ συνεδριάσεις,

χωρίς να συνυπολογίζεται η πρώτη συνεδρίαση, που είναι αφιερωμένη στην οργάνωση των εργασιών. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το Προεδρείο μπορεί να επιτρέψει τη συζήτηση ενός σχεδίου γνωμοδότησης σε περισσότερες συνεδριάσεις ή να παρατείνει την προθεσμία υποβολής του σχεδίου γνωμοδότησης.

Μία γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών περιλαμβάνουν, ένα προοίμιο όπου εκτίθενται οι νομικές βάσεις της γνωμοδότησης και της διαδικασίας που εφαρμόσθηκε για την επεξεργασία της και περιέχει ενδεχομένως εισαγωγικά σχόλια, και το κυρίως σώμα το οποίο περιλαμβάνει τη θέση της Επιτροπής των Περιφερειών και τις συστάσεις της για το εκάστοτε εξεταζόμενο θέμα

Για κάθε γνωμοδότηση καταρτίζεται ιδιαίτερη αιτιολογική έκθεση όπου διευκρινίζεται το σύνολο των απόψεων της και γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε συγκεκριμένα σημεία. Υπεύθυνος για την κατάρτιση της συγκεκριμένης αιτιολογικής έκθεσης είναι ο εκάστοτε εισηγητής. Επί της αιτιολογικής έκθεσης δεν διεξάγεται ψηφοφορία. Ωστόσο, το περιεχόμενο της πρέπει να αντιστοιχεί στο πνεύμα και το γράμμα της γνωμοδότησης, επί της οποίας διεξάγεται ψηφοφορία. Σε διαφορετική περίπτωση, ο Πρόεδρος μπορεί να διαγράψει την αιτιολογική έκθεση.

2.2. Διαδικασία λήψης αποφάσεων⁵⁸

Στις επιτροπές υπάρχει απαρτία όταν είναι παρόντα περισσότερα από τα μισά μέλη. Η απαρτία εξακριβώνεται μόνο κατά την διάρκεια της συνεδρίασης ύστερα από αίτηση έξι τουλάχιστον μελών. Αν δεν ζητηθεί εξακρίβωση της απαρτίας, όλες οι ψηφοφορίες είναι έγκυρες ανεξάρτητα από τον αριθμό των ψηφίζόντων. Αν δεν υπάρχει απαρτία, η επιτροπή μπορεί να συνεχίζει τις συζητήσεις της, αλλά η ψηφοφορία αναβάλλεται για την επόμενη συνεδρίαση. Όλα τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη που συμμετέχουν σε συνεδρίαση, καθώς και άλλα παριστάμενα άτομα εγγράφουν το ονοματεπώνυμο τους σε ένα κατάλογο παρουσιών. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων. Οι τροπολογίες πρέπει να περιέχονται στην γραμματεία το την Πέμπτη εργάσιμη μέρα πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να τροποποιηθούν από τον πρόεδρο.

⁵⁸ Άρθρα 55 - 58 του Εσωτερικού Κανονισμού.

Η ψηφοφορία επί των τροπολογιών ακολουθεί την σειρά των σημείων του κειμένου του εξετασθέντος σχεδίου γνωμοδότησης. Αν έχουν κατατεθεί δύο ή περισσότερες τροπολογίες που αποκλείονται αμοιβαίως, επί του ιδίου μέρους του κειμένου, η τροπολογία που απομακρύνεται περισσότερο από το αρχικό κείμενο, έχει προτεραιότητα και τίθεται πρώτη σε ψηφοφορία. Μετά την υιοθέτηση του σχεδίου γνωμοδότησης από την επιτροπή, ο πρόεδρός της το διαβιβάζει στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

Αν η κυρίως αρμόδια επιτροπή κρίνει ότι ένα θέμα που της παρέπεμψε το Προεδρείο δεν έχει περιφερειακό ή τοπικό ενδιαφέρον ή δεν είναι σημαντικό από πολιτική άποψη, μπορεί να αποφασίσει να μην καταρτίσει γνωμοδότηση.

β) Η Γενική Γραμματεία

Τα τρία όργανα της ΕΤΠ επικουρούνται από τη Γενική Γραμματεία⁵⁹, η οποία διευθύνεται από το Γενικό Γραμματέα⁶⁰. Θα εξετάσουμε,

⁵⁹ Άρθρο 59 παρ. 1 του Εσωτερικού Κανονισμού.

⁶⁰ Άρθρο 59 παρ. 2 του Εσωτερικού Κανονισμού.

- * Το διορισμό του Γενικού Γραμματέα (1)
- * Τα καθήκοντα του Γενικού Γραμματέα (2)
- * Το καθεστώς της υπηρεσιακής κατάστασης του διοικητικού προσωπικού (3).

1. Διορισμός του Γενικού Γραμματέα⁶¹

Το Προεδρείο διορίζει το Γενικό Γραμματέα με απόφαση, που λαμβάνεται με την πλειοψηφία των 2/3 των μελών του. Ο Γενικός Γραμματέας προσλαμβάνεται για μια πενταετία. Οι ιδιαίτεροι όροι της σύμβασης πρόσληψης καθορίζονται από το Προεδρείο.

Για το διορισμό Γενικού Γραμματέα και σύμφωνα με το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Προεδρείο ασκεί καθήκοντα αρμόδιας αρχής για τη σύναψη της σύμβασης εργασίας.

⁶¹ Άρθρο 61 του Εσωτερικού Κανονισμού.

2. Καθήκοντα του Γενικού Γραμματέα⁶²

Ο Γενικός Γραμματέας διευθύνει τη Γενική Γραμματεία, εκτελεί τις αποφάσεις που λαμβάνουν το Προεδρείο ή ο Πρόεδρος, κατ' εφαρμογή του Εσωτερικού Κανονισμού και της ισχύουσας κοινοτικής έννομης τάξης. Συμμετέχει με συμβουλευτική ιδιότητα στις συνεδριάσεις του Προεδρείου και τηρεί τα πρακτικά.

Ο Γενικός Γραμματέας ασκεί τα καθήκοντά του υπό την εποπτεία του Προέδρου, ο οποίος εκπροσωπεί το Προεδρείο. Η Γενική Γραμματεία τηρεί τα πρακτικά των συνεδριάσεων των οργάνων της ΕΤΠ.

3. Καθεστώς της υπηρεσιακής κατάστασης του διοικητικού προσωπικού⁶³

Το Προεδρείο, μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα, αποφασίζει για την οργάνωση της Γενικής Γραμματείας, ώστε να

⁶² Άρθρα 59 παρ. 2, 4 και 60 του Εσωτερικού Κανονισμού.

⁶³ Άρθρα 59 παρ. 3 και 62 του Εσωτερικού Κανονισμού. Βλ. γενικώς για το υπηρεσιακό καθεστώς του προσωπικού των ΕΚ: J. Penaud, *La fonction publique des Communautés europeennes*", La documentation Francaise, 1993.

εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία της ΕΤΠ και των οργάνων της, και να επικουρούνται τα μέλη της στην άσκηση των καθηκόντων τους. Καθορίζει τις υπηρεσίες που πρέπει να παρέχει η Γενική Γραμματεία προς τα μέλη, τις εθνικές αντιπροσωπείες, τις πολιτικές ομάδες και τα ανεξάρτητα μέλη.

Οι εξουσίες που βάσει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιέρχονται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, ασκούνται

* όσον αφορά τους υπαλλήλους των βαθμών 6^{ου} έως 8^{ου} της κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου και τους υπαλλήλους, των κατηγοριών Β, Γ και Δ, από το Γενικό Γραμματέα.

* όσον αφορά τους άλλους υπαλλήλους, από το Προεδρείο μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα.

Οι εξουσίες που, βάσει του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων, περιέρχονται στην αρμόδια να συνάπτει συμβάσεις για πρόσληψη προσωπικού αρχή ασκούνται

* όσον αφορά τους εκτάκτους υπαλλήλους του ιδιαίτερου γραφείου του Προέδρου:

* όσον αφορά τους υπαλλήλους των βαθμών 6^{ου} έως 8^{ου} της κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου και τους υπαλλήλους των

κατηγοριών Β γ και Δ, από το γενικό Γραμματέα κατόπιν προτάσεως του Προέδρου,

* όσον αφορά τους λοιπούς υπαλλήλους, από το Προεδρείο μετά από πρόταση του Προέδρου.

Οι έκτακτοι υπάλληλοι που απασχολούνται στο ιδιαίτερο γραφείο του Προέδρου προσλαμβάνονται έως τη λήξη της θητείας του Προέδρου,

*όσον αφορά τους επικουρικούς και τους τοπικούς υπαλλήλους, από το Γενικό Γραμματέα,

* όσον αφορά τους ειδικούς συμβούλους, από το Γενικό Γραμματέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Στο οργανόγραμμα της γενικής γραμματείας της Επιτροπής των Περιφερειών διακρίνονται εύκολα τρεις διευθύνσεις αρμόδιες για εσωτερικές υποθέσεις⁶⁴ και δύο διευθύνσεις που αφορούν εξωτερικές υποθέσεις⁶⁵. Το αρχικό αυτό σχήμα δεν έχει ακόμη

⁶⁴ Δηλ.: η διεύθυνση διοικητικού, προσωπικού, οικονομικών και δικαστικού. Η διεύθυνση αρχείου, νομικής υπηρεσίας και μελετών. Η διεύθυνση γνωμοδοτικού έργου.

⁶⁵ Δηλ.: η διεύθυνση εξωτερικών σχέσεων και μεταξύ των θεσμών. Η διεύθυνση επικοινωνίας και σχέσεων με τον τύπο.

εγκαταληφθεί, αλλά έχει αλλάξει λόγω των πραγματικών περιστατικών και λόγω πολιτικών και δημοσιονομικών περιορισμών.

Παράγραφος 3: Τα μέσα δράσης της Επιτροπής των Περιφερειών⁶⁶

Η ΕΤΠ έχει περιορισμένα μέσα δράσης. Τα περιορισμένα αυτά μέσα δράσης μπορούν να προσδιοριστούν,

- * τόσο σε πολιτικό και θεσμικό επίπεδο (Α)

- * όσο και σε ανθρώπινο και δημοσιονομικό επίπεδο (Β).

Α- Περιορισμένα πολιτικά και θεσμικά μέσα

Θα εξετάσουμε τα περιορισμένα μέσα,

- * αφ' ενός στο πολιτικό (α)

- * και αφ' ετέρου στο θεσμικό επίπεδο (β).

⁶⁶ Βλ. για το θέμα αυτό P.A. Feral, ό.π., J. Bourrinet (dir.), ό.π. και L. Hooghe (ed.), ό.π.

α) Ως προς τον πολιτικό ρόλο

Πρέπει να έχουμε υπ' όψη ότι η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την θέσπιση της Επιτροπής των Περιφερειών, δημιούργησε έναν « νέο θεσμό » που παρεμβαίνει ως συμβουλευτικό όργανο ώστε να προσφέρει, μέσω των γνωμών της, μία επιπλέον συμβολή, ειδική και διαφορετική, στις εργασίες του Συμβουλίου και της Επιτροπής, καθώς και, έμμεσα, στις εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η Επιτροπή των Περιφερειών αποσκοπεί κατά συνέπεια να εμπλουτίσει τις συζητήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την έκφραση των πολιτικών ιδεών και ευαισθησιών των εκπροσώπων της. Αυτοί, ως αιρετοί εκπρόσωποι ή ως υπεύθυνοι των δημοτικών, νομαρχιακών και περιφερειακών οργάνων, έχουν διπλό ρόλο προς τους πολίτες επειδή, αφ' ενός, λαμβάνουν υπ' όψη τα άμεσά τους συμφέροντα κατά την διαδικασία ορισμού των κοινοτικών πολιτικών και κανονισμών και, αφ' ετέρου, θέτουν επί τόπου σε εφαρμογή όλες τις πράξεις που αφορούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα οι εργασίες των μελών της Επιτροπής των Περιφερειών συγκλίνουν σε ειδικούς πολιτικούς στόχους που επιτρέπουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να δώσει πιο κατάλληλες απαντήσεις στις προσδοκίες των πολιτών, χαρακτηριστικό που αποτελεί κατά μεγάλο μέρος την νομιμοποίησή της

βάση. Η θέσπιση της Επιτροπής των Περιφερειών αντικατοπτρίζει την βούληση, που αναγράφεται στο προοίμιο της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση να δράσει για « μία διαρκώς στενότερη[ς] ένωση[ς] των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο κοντά στους πολίτες ». Αυτή η ανησυχία πρέπει να παραβληθεί με την αρχή της επικουρικότητας που διέπει τις σχέσεις μεταξύ Κοινότητας και Κρατών μελών και συνεπάγεται ότι μία ανώτερη αρχή δεν μπορεί και δεν πρέπει να δρα εάν ένας στόχος μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κατώτερο επίπεδο. Στο ίδιο πνεύμα, το άρθρο 203 ΣΕΚ επιτρέπει την εκπροσώπηση ενός Κράτους μέλους στο Συμβούλιο από έναν περιφερειακό υπουργό με αποκλειστικές αρμοδιότητες. Μετά το Μάαστριχτ μία διπλή διαπίστωση επιβεβαιώνει αυτήν την κατεύθυνση και ταυτόχρονα την δημιουργία της Επιτροπής : αφ' ενός η ρητά εκφρασμένη επιθυμία των πολιτών να συμμετέχουν περισσότερο και καλύτερα στις κοινοτικές αποφάσεις που τους αφορούν και αφ' ετέρου, το γεγονός ότι η Συνθήκη διευρύνει τις αρμοδιότητες της Κοινότητας στους τομείς που αφορούν την ζωή των πολιτών : εκπαίδευση, υγεία, πολιτισμό κλπ. Ήταν λοιπόν απαραίτητο να αναπτυχθούν οι δυνατότητες διαλόγου μεταξύ της Κοινότητας, των Κρατών μελών και των τοπικών οργανισμών. Παράλληλα με τις αυξημένες εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβου-

λίου, η δράση της Επιτροπής των Περιφερειών συμβάλλει στη βελτίωση της δημοκρατικής λειτουργίας των ευρωπαϊκών θεσμών. Ο σκοπός αυτός επιτελείται καλύτερα στο μέτρο που, όπως προβλέπει η Συνθήκη, η Επιτροπή αποτελείται από αντιπροσώπους εκλεγμένους σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με σχεδόν ισότιμη συμμετοχή αυτών των επιπέδων μεταξύ των μόνιμων και των αναπληρωματικών μελών. Η αντιπροσώπευση αντικατοπτρίζει καταστάσεις συχνά διαφορετικές, εάν λάβουμε υπ' όψη την μεγάλη ποικιλία που υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς την περιφερειακή οργάνωση. Η αποστολή δημοσίου συμφέροντος της επιτροπής, της επιτρέπει να εκμεταλλευτεί αυτήν την ποικιλία, όπως και να προτείνει λύσεις για τις οικονομικές και κοινωνικές διαφορές των περιφερειών, με τρόπο ανεξάρτητο της θεσμικής της θέσης, που ούτως ή άλλως περιορίζεται από την ΚΟΔ. Η πολιτική φύση της Επιτροπής των Περιφερειών δεν προσφέρεται για την ύπαρξη μίας τέτοιας διοικητικής διάρθρωσης. Επιπλέον, παρά το ότι από τη σύνθεσή της η Επιτροπή των Περιφερειών αποτελεί ένα πολιτικό « θεσμό » με όλα τα αναλο-γούντα χαρακτηριστικά, εξακολουθεί να μην αναγνωρίζεται αυτή της η ιδιότητα και να θεωρείται απλά ένα τεχνικό συμβουλευτικό όργανο, πράγμα που δεν ήταν ποτέ. Συναντάμε τις ίδιες αδυναμίες και στο θεσμικό επίπεδο.

β) Ως προς τη θεσμική θέση

Η προηγούμενη ανάλυση επιβάλλει λογικά μία παρατήρηση σχετική με την ιδιαίτερη θέση της Επιτροπής των Περιφερειών στο θεσμικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν παραμερίσουμε τις διατάξεις ουσιαστικού δικαίου που αφορούν ειδικά την Επιτροπή των Περιφερειών, παραμένουν δύο ενότητες διατάξεων που προσδιορίζουν την θέση της και κατά συνέπεια την θεσμική της αυτονομία. Αφ' ενός το άρθρο 7 §2 της ΣΕΚ ορίζει ρητά ότι « το Συμβούλιο και η Επιτροπή επικουρούνται από μία Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και από μία Επιτροπή των Περιφερειών που ασκούν συμβουλευτικά καθήκοντα ». Αφ' ετέρου, αυτές οι δύο επιτροπές αναφέρονται ρητά στο Πέμπτο Μέρος της Συνθήκης που αφορά « Τα όργανα της Κοινότητας ». Υπό αυστηρή εννοιολογική άποψη δεν αποτελούν κοινοτικούς θεσμούς, αλλά αφομοιώνονται με αυτούς τόσο ως προς τον κανονισμού

υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων⁶⁷ όσο και ως προς τον Δημοσιονομικό κανονισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁶⁸. Μόνο η έλλειψη δικαιοπρακτικής ικανότητας (ενεργητική και/ή παθητική νομιμοποίηση) διαφοροποιεί καθαρά αυτές τις επιτροπές από τους

⁶⁷ Η Επιτροπή των Περιφερειών πρέπει να αρχίσει αναφέρεται ρητά στον Κανονισμό κατά το 1996, επειδή το Coreper ψήφισε ομόφωνα, την 28 Ιουνίου 1996, την αναγραφή της Επιτροπής στον Κανονισμό. Κατά συνέπεια, στις 8 Ιουλίου 1996, το Συμβούλιο υιοθέτησε τον Κανονισμό (ΕΚΑΕ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) Νο 1354/96 που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ, ΕΚΑΕ, ΕΚΑΧ) Νο 259/68 που θεσπίζει τον κανονισμό των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το καθεστώς των λοιπών συνεργατών των Κοινοτήτων. Η τροποποίηση αυτή στοχεύει, μεταξύ άλλων, στην αφομοίωση της Επιτροπής των Περιφερειών στους θεσμούς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως προς την εφαρμογή του Κανονισμού. Ο νέος κανονισμός εφαρμόζεται αναδρομικά από την ημερομηνία θέσεως σε ισχύ της ΣΕΕ, και συγκεκριμένα την 1η Νοεμβρίου 1993, βλ. Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (L175/13 Ιουλίου 1996, σ. 1).

⁶⁸ Βλ. τον Οικονομικό Κανονισμό της 21 Δεκεμβρίου 1977, που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκε από τον Κανονισμό (ΕΚΑΕ, ΕΚΑΧ, ΕΚ) Νο 1923/94 του Συμβουλίου της 25 Ιουλίου 1994 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, L 198/30 Ιουλίου 1994, σ. 4 και 5).

πέντε « κύριους » θεσμούς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁶⁹. Πρόκειται όμως για δύο ανεξάρτητα και αυτόνομα όργανα όχι μόνο στην πραγματικότητα, αλλά και κανονιστικά. Πράγματι, η ΟΚΕ αναφέρεται στο κεφάλαιο 3 της Συνθήκης⁷⁰(Τίτλος 1 του Πέμπτου Μέρους της Συνθήκης), η Επιτροπή των Περιφερειών αποτελεί αντικείμενο διατάξεων συγκεντρωμένων στο κεφάλαιο 4⁷¹ της Συνθήκης (Τίτλος 1 του Πέμπτου Μέρους της Συνθήκης). Κατά συνέπεια οι επιτροπές αυτές εμφανίζονται με τρόπο καθαρά διακριτό και διαφορετικό, ενώ οι πολλές τους ομοιότητες θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε προσέγγιση των κανόνων που θα εντάσσονταν σε ένα μοναδικό κεφάλαιο. Η διακυβερνητική επιτροπή καθώς και η πλειοψηφία των Κρατών μελών επιθυμούσαν αυτή τη διάκριση και κατά συνέπεια αυτό το διαχωρισμό ώστε να μπορούν και οι δύο επιτροπές να διαθέτουν αυτονομία και την παρεπόμενη ειδική αναγνώριση του θεσμικού συστήματος που περιλαμβάνει την παρέμβαση πολλών επιτροπών. Η ΟΚΕ όμως κατείχε σε αυτό το σχήμα μία ιδιαίτερη θέση λόγω της δημιουργίας της από το πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, δηλαδή τη Συνθήκη. Κατά

⁶⁹ Βλ. άρθρο 7§1 της ΣΕΚ.

⁷⁰ Βλ. άρθρα 257 έως 262 ΣΕΚ.

⁷¹ Βλ. άρθρα 198Α, 198Β και 198Γ της ΣΕΚ.

συνέπεια, για το λόγο αυτό η ΣΕΕ καινοτόμησε προβλέποντας την θέσπιση της Επιτροπής των Περιφερειών ώστε να εκπροσωπούνται όλα τα συνθετικά στοιχεία των Κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν και το καθεστώς και ο τρόπος παρέμβασής της είναι κατά μεγάλο μέρος όμοια με αυτά της ΟΚΕ διαθέτει ιδιαιτερότητα, νομιμότητα, άλλως ειπείν θεσμική αυτονομία. Μπορούμε να υπογραμμίσουμε ότι η Επιτροπή των Περιφερειών απέκτησε, από την θέσπισή της, το δικαίωμα πρωτοβουλίας ενώ η ΟΚΕ περίμενε δέκα επτά χρόνια μέχρι να εγγραφεί στον εσωτερικό της κανονισμό και κατόπιν στη Συνθήκη. Επιπλέον στην Διακήρυξη (υπ' αριθ. 22) που αφορά την ΟΚΕ και που προσαρτάται στην ΣΕΕ ορίζεται ότι : « Η Συνέλευση ορίζει ότι η ΟΚΕ χαίρει της ίδιας ανεξαρτησίας με εκείνη του Ελεγκτικού Συνεδρίου έως σήμερα, σχετικά με τον προϋπολογισμό και το προσωπικό ». Η ειδική αυτή μνεία, που εξηγείται από την αρχαιότητα της ΟΚΕ και την οφειλόμενη αναγνώριση μετά από σαράντα έτη « πιστής υπηρεσίας », αποδεικνύει ότι η ΟΚΕ διαθέτει δική της νομιμότητα, όπως και η Επιτροπή των Περιφερειών. Για μία ακόμη φορά, αν και η νομιμότητα της τελευταίας είναι πλήρης και άρτια, η θεσμική της θέση πάσχει βαριά από την ύπαρξη περιορισμένων μέσων λειτουργίας που εκφράζονται με την ιδιότητα του συμβουλευτικού οργάνου, σχεδόν ένα πλήρες αντίγραφο της ΟΚΕ. Τα πάντα έγιναν

ώστε, από πολιτική και θεσμική άποψη, η ύπαρξή της και τα περιθώρια ελιγμού της να είναι όσο πιο περιορισμένα γίνεται. Κατά συνέπεια, και χωρίς αυτό να αποτελεί έκπληξη, τα ανθρώπινα και δημοσιονομικά μέσα της Επιτροπής των Περιφερειών αντικατοπτρίζουν αυτή την σκληρή πραγματικότητα.

B- Περιορισμένα ανθρώπινα και δημοσιονομικά μέσα

Θα εξετάσουμε τα περιορισμένα μέσα

- * αφ' ενός στο ανθρώπινο (α)
- * και αφ' ετέρου στο δημοσιονομικό επίπεδο (β).

α) Στο επίπεδο των ανθρώπινων μέσων

Είναι εύκολο να κατανοήσουμε ότι η Επιτροπή των Περιφερειών αντιμετώπισε, από την θέσπισή της, μία σειρά δυσκολιών συνδεδεμένων με την θέσπισή και την εγκατάστασή της ως συμβουλευτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Όφειλε έτσι ταυτόχρονα να τιμήσει την συμβουλευτική της αποστολή⁷², να ιδρύσει και κατόπιν να οργανώσει τις δικές της υπηρεσίες, να εγκαταστήσει τα όργανά της (συνέλευση, προεδρείο και επιτροπές), να επιλέξει το γενικό της γραμματέα, να πάρει την θέση της στο αναθεωρημένο πλαίσιο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπολογίσει τις ανάγκες του προϋπολογισμού της και να καταθέσει τα σχετικά αιτήματα στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό Αρχή κλπ. Για την κάλυψη των υποχρεώσεων

⁷² Η πρώτη της γνωμοδότηση δημοσιεύτηκε σε λιγότερο από μήνα μετά την ίδρυσή της, συγκεκριμένα την 5 Απριλίου 1994 για το « Ταμείο Συνοχής ».

αυτών τα ανθρώπινα και δημοσιονομικά μέσα ήταν ιδιαίτερα περιορισμένα, επειδή η Επιτροπή αντιμετώπιζε επιπλέον από την αρχή δυσκολίες ως προς την απόκτηση και την κατάληψη δικών της γραφείων.

Ειδικά ως προς το προσωπικό, για την Επιτροπή των Περιφερειών δεν προβλέφθηκαν παρά 15 θέσεις από τον προϋπολογισμό, στο πλαίσιο του διορθωτικού και συμπληρωματικού προϋπολογισμού Νο 1/94 (στη συνέχεια ΔΣΠ). Στα τέλη του 1994 προβλέφθηκαν μόνο 41 θέσεις από τον προϋπολογισμό βάσει του ΔΣΠ Νο 2/94 (στις 15 πρώτες θέσεις προστέθηκαν 26). Κατόπιν, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του 1995, η αρμόδια για τον προϋπολογισμό Αρχή της διέθεσε 75 θέσεις για την δική της οργάνωση, και στη συνέχεια 81 θέσεις, βάσει του ΔΣΠ Νο 1/95 που αφορά την διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ήτοι 6 επιπλέον θέσεις λόγω της προσχώρησης τριών νέων Κρατών μελών). Στο πλαίσιο του οικονομικού έτους 1996 η Επιτροπή των Περιφερειών είδε το προσωπικό της να αυξάνει ελαφρά από 81 σε 85 άτομα. Τέλος, για το έτος 1997 διέθετε για τη δική της οργάνωση τον ίδιο αριθμό προσωπικού όσο και το προηγούμενο έτος έναντι συνόλου 135 θέσεων από τον προϋπολογισμό για την ΟΚΕ. Οι αριθμοί είναι ενδεικτικοί του χαμηλού ενθουσιασμού που προκαλεί η Επιτροπή των Περιφερειών όταν επικαλείται την

νεότητά της και τον δυναμισμό της αιτούμενη επιπλέον ανθρώπινα δυναμικά.

β) Στο δημοσιονομικό επίπεδο

Με σκοπό την άσκηση της συμβουλευτικής δραστηριότητας της Επιτροπής των Περιφερειών το συντομότερο μετά την εγκατάστασή της, η ΟΚΕ διέθετε το 1993, στο δικό της προϋπολογισμό ένα κονδύλι ύψους 2 εκατομμυρίων ecus, για το νέο συμβουλευτικό όργανο, επειδή η ΟΚΕ ήταν επίσημα επιφορτισμένη από το Συμβούλιο να εγγυηθεί και να διευκολύνει την θέση σε λειτουργία της Επιτροπής των Περιφερειών. Λόγω της καθυστέρησης θέσης σε ισχύ της ΣΕΕ, την 1η Νοεμβρίου 1993, ένα μέρος των δημοσιονομικών μέσων (1,5 εκατομμύρια ecus) μεταφέρθηκε στο έτος 1994. Περίπου την ίδια εποχή η ΟΚΕ κατέθεσε μία αίτηση διορθωτικού και συμπληρωματικού προϋπολογισμού (ΔΣΠ Νο 1/94) της 22 Φεβρουαρίου 1994. Αυτός ο ΔΣΠ αποσκοπούσε σε πρώτη φάση να δημιουργήσει ένα κέντρο υποδοχής για την Επιτροπή των Περιφερειών και να θέσει σε λειτουργία μία δημοσιονομική διάθρωση. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό Αρχή αποδέχτηκε αυτές τις προτάσεις τέλη Απριλίου 1994, με κάποιες τροποποιήσεις. Αυτός ο πρώτος ΔΣΠ

ήταν ένα είδος προκαταβολής μέχρι να γίνουν καλύτερα γνωστές οι βασικές γραμμές οργάνωσης και λειτουργίας της Επιτροπής των Περιφερειών, ειδικότερα ως προς τις ανάγκες προϋπολογισμού. Χρειάστηκε να εισαχθεί ένας δεύτερος ΔΣΠ. Αυτό έγινε τον Ιούνιο, παράλληλα με την ετοιμασία του προϋπολογισμού του 1995. Ο ΔΣΠ Νο 2/94 είχε σκοπό την αύξηση των θέσεων που θα δημιουργούνταν για την γραμματεία της Επιτροπής των Περιφερειών, στο πλαίσιο του προϋπολογισμού. Μετά από αυτούς τους δύο ΔΣΠ ο προϋπολογισμός της Επιτροπής των Περιφερειών για το 1994 έφτασε τα 12 εκατομμύρια ecus (+1,5 εκατομμύριο ecus από μεταφορά του 1993). Η ετοιμασία του προϋπολογισμού του 1995 έγινε ταυτόχρονα με την ετοιμασία του ΔΣΠ Νο 2/94. Η Επιτροπή των Περιφερειών βρέθηκε στην πορεία (με τη βοήθεια της ΟΚΕ) της ετοιμασίας του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και αναγκάστηκε να καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις ενώ είχε ύπαρξη βραχύτερη των τριών μηνών. Έτσι έλαβε για το οικονομικό έτος 1995 προϋπολογισμό 14,5 εκατομμύρια ecus έναντι 24,5 εκατομμύρια ecus για την ΟΚΕ. Συγκριτικά, τα 14,5 εκατομμύρια ecus που δόθηκαν για την ίδια οργάνωση της Επιτροπής των Περιφερειών αντιστοιχούν στο κονδύλι που ξοδεύτηκε μόνο από τη Γενική Δ/ση Χ στον τομέα της πληροφόρησης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διέθετε το 1995, μόνο

για επικοινωνία, προϋπολογισμό 20 εκατομμυρίων ecus. Και άλλοι αριθμοί επιτρέπουν να δούμε το μικρό μέρος του προϋπολογισμού που δόθηκε στη νεοσύστατη Επιτροπή των Περιφερειών, που είχε όμως ζητήσει και άξιζε να τύχει μεγαλύτερης υποστήριξης, ιδιαίτερα στην φάση της εγκατάστασής του. Το 1995 για παράδειγμα, οι διοικητικές δαπάνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανέρχονταν σε 2,5 δισεκατομμύρια ecus για ένα γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ανερχόταν σε 76 εκατομμύρια ecus. Τελευταίο μέτρο σύγκρισης, το γενικό σύνολο του προϋπολογισμού για τα τρία Διαρθρωτικά Ταμεία (χωρίς αποπληρωμή) την περίοδο 1994-1999 ήταν περίπου 141,5 δισεκατομμύρια ecus. Είναι εύκολο να διαπιστώσει κάποιος ότι ο δρακόντιος προϋπολογισμός που διατέθηκε στην Επιτροπή των Περιφερειών για το 1995 δεν επρόκειτο να βαθύνει το χρόνιο κοινοτικό δημοσιονομικό έλλειμμα. Για να είμαστε όμως πλήρεις ως προς τα δημοσιονομικά μέσα της Επιτροπής των Περιφερειών για το 1995 (έτος αναφοράς επειδή πρόκειται για τον πρώτο ουσιαστικό της προϋπολογισμό), δεν πρέπει να μην αναφέρουμε ότι στη έναρξη του οικονομικού έτους εισήχθη (για όλους τους κοινοτικούς θεσμούς και όργανα) ένας ΔΣΠ Νο 1/95 ειδικός για τις οικονομικές συνέπειες της διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μετά από τον νέο αυτό ΔΣΠ Νο 1/95 τα νέα δημοσιονομικά

κονδύλια ήταν τα ακόλουθα: 15,7 εκατομμύρια ecus για την Επιτροπή των Περιφερειών, και 26,7 εκατομμύρια ecus για την ΟΚΕ. Το 1996, πάνω στην στενή βάση του 1995, ο προϋπολογισμός της Επιτροπής των Περιφερειών ανερχόταν σε κάτι παραπάνω από 16 εκατομμύρια ecus. Τέλος για το 1997 διαπιστώνουμε με έκπληξη, μία μικρή μείωση των κονδυλίων της επιτροπής αφού ο προϋπολογισμός της ανέρχεται σε κάτι λιγότερο από 16 εκατομμύρια ecus (15,59 εκατομμύρια ecus). Έτσι ενώ η νεοσύστατη Επιτροπή των Περιφερειών αντιπροσωπεύει και υπερασπίζεται καθημερινά τα συμφέροντα όλων των περιφερειακών οργάνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της αντιστοιχούν μόνο 0,36% των διοικητικών δαπανών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν την συνδυάσουμε με την ΟΚΕ, που μοιράζονται οι δύο τους, αυτό το ποσοστό ανέρχεται σε περίπου 2,5% του γενικού συνόλου των ιδίων διοικητικών δαπανών, που διατηρούνται από οικονομικό σε οικονομικό έτος γύρω στο 5% του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτά τα πρώτα δύσκολα βήματα της Επιτροπής των Περιφερειών στο θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξηγούν το πως από την άσκηση ενός συμβουλευτικού ρόλου, η επιτροπή ανέπτυξε σταδιακά μία ευρωπαϊκή πολιτική στρατηγική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ (ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΣΤΗ ΧΑΡΑΞΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ;)

Ακόμη και αν η Επιτροπή των Περιφερειών είναι κατά τη Συνθήκη συμβουλευτικό όργανο, αφομοιώνεται πρακτικά σε ένα κοινοτικό « θεσμό » με δική της θέση στο θεσμικό πλαίσιο. Μακράν του να αποτελεί απλά ένα απλά τεχνικό όργανο, όπως η ομολογή της ΟΚΕ, η ιδιαίτερα πολιτικού χαρακτήρα σύνθεσή της επηρέασε από την εμφάνισή της την στρατηγική της τοποθέτηση στο κοινοτικό επίπεδο. Έτσι ο μικρός συμβουλευτικός ρόλος που της είχε αρχικά δοθεί ξεπεράστηκε σύντομα από μία ευρωπαϊκή πολιτική στρατηγική σε ανοδική πορεία, που επέκτεινε ιδιαίτερα την απλή άσκηση των « συμβουλευτικών αρμοδιοτήτων » της προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή⁷³. Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα της ΕΤΠ περιορίζεται από τις διατάξεις της ΣΕΚ, η

⁷³ Βλ. άρθρο 7 §2 της ΣΕΚ.

οποία προβλέπει ρητά και περιοριστικά τις περιπτώσεις στις οποίες αυτή καλείται να τοποθετηθεί. Σε ορισμένες περιπτώσεις η ΕΤΠ μπορεί ωστόσο να επιληφθεί αυτεπαγγέλτως, πέρα από το στενό πλαίσιο που καθορίζει η ΣΕΚ. Θα αναφερθούμε στις γνωμοδοτικές αυτές αρμοδιότητες της ΕΤΠ, διακρίνοντάς τις σε:

- * ρητά προβλεπόμενες από τη ΣΕΚ (Παράγραφος 1)
- * γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας (Παράγραφος 2)

Παράγραφος 1: Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα της ΕΤΠ και η ΣΕΚ

Η γνωμοδοτική αρμοδιότητα της ΕΤΠ, σύμφωνα με τη ΣΕΚ διακρίνεται:

- * σε υποχρεωτική (Α)
- * και σε προαιρετική (Β).

Α- Υποχρεωτική γνωμοδότηση

Σύμφωνα με τη ΣΕΚ, το Συμβούλιο ή η Επιτροπή ζητούν τη γνώμη της ΕΤΠ στις περιπτώσεις που προβλέπονται από τη

Συνθήκη⁷⁴. Οι τομείς στους οποίους ζητείται υποχρεωτικώς η γνώμη της ΕΤΠ αφορούν στις εξής κοινοτικές πολιτικές:

- ☐ Μεταφορές⁷⁵
- ☐ Απασχόληση⁷⁶
- ☐ Κοινωνική πολιτική⁷⁷
- ☐ Παιδεία⁷⁸
- ☐ Επαγγελματική εκπαίδευση⁷⁹
- ☐ Πολιτισμός⁸⁰
- ☐ Υγεία⁸¹
- ☐ Διευρωπαϊκά δίκτυα⁸²

⁷⁴ Άρθρο 265 ΣΕΚ.

⁷⁵ Άρθρο 71 ΣΕΚ.

⁷⁶ Άρθρα 128 και 129 ΣΕΚ.

⁷⁷ Άρθρο 137 παρ. 2 και 3 ΣΕΚ.

⁷⁸ Άρθρο 149 παρ. 4 ΣΕΚ.

⁷⁹ Άρθρο 150 παρ. 4 ΣΕΚ.

⁸⁰ Άρθρο 151 παρ. 5 ΣΕΚ.

⁸¹ Άρθρο 152 παρ. 4 ΣΕΚ.

⁸² Άρθρο 156 ΣΕΚ.

- Οικονομική και κοινωνική συνοχή⁸³
- Περιβάλλον⁸⁴

Η ΣΕΚ διευκρινίζει επίσης ότι εάν το Συμβούλιο ή η Επιτροπή το κρίνουν αναγκαίο, τάσσουν στην ΕΤΠ προθεσμία ενός τουλάχιστον μηνός για να υποβάλει τη γνώμη της (η προθεσμία υπολογίζεται από τη γνωστοποίηση στον Πρόεδρο της επιτροπής αυτής). Μετά την πάροδο της προθεσμίας, η έλλειψη της γνώμης δεν εμποδίζει το Συμβούλιο ή την Επιτροπή να ενεργήσουν⁸⁵. Πρέπει να επισημανθεί ότι πρόκειται για υποχρεωτική γνωμοδότηση, η παράλειψη της οποίας μπορεί να επιφέρει κυρώσεις από την αρμόδια δικαστική αρχή (ΔΕΚ, Πρωτοδικείο) και σε περίπτωση θέσπισης κοινοτικής πράξης, τούτη μπορεί να ακυρωθεί εάν δεν έχει προηγηθεί η γνώμη της ΕΤΠ⁸⁶. Ωστόσο, η αντίστοιχη διάταξη, που αναφέρεται στην ΟΚΕ

⁸³ Άρθρα 159 και 161 ΣΕΚ. Επίσης, η ΕΤΠ γνωμοδοτεί για θέματα που αφορούν στο ΕΚΤ, σύμφωνα με το άρ. 148 ΣΕΚ.

⁸⁴ Άρθρο 175 παρ. 1, 2 και 3 ΣΕΚ.

⁸⁵ Άρθρο 265 εδ. 2 ΣΕΚ.

⁸⁶ Βλ. σχετική νομολογία του ΔΕΚ, αναφ. από P.-A. Feral, ό.π., σελ. 83, υποσ. αριθ. 1.

είναι σαφέστερη, αφού διευκρινίζει ότι η το Συμβούλιο ή η Επιτροπή "οφείλουν" να ζητούν τη γνώμη της ΟΚΕ⁸⁷, σε αντίθεση με την ΕΤΠ όπου τα αντίστοιχα όργανα απλώς "ζητούν" της γνώμη της.

Συνεπώς, προβλέπονται δέκα (10) τομείς δράσης υπέρ της ΕΤΠ⁸⁸, οι οποίοι αφορούν ειδικότερα:

□ Στον τομέα των μεταφορών⁸⁹ το Συμβούλιο διαβουλεύεται με την ΕΤΠ για τη θέσπιση

* κοινών κανόνων εφαρμοστέων στις διεθνείς μεταφορές που εκτελούνται από ή προς την επικράτεια ενός κράτους μέλους ή που διέρχονται από την επικράτεια ενός ή περισσότερων κρατών μελών,

* των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές μεταφορές ενός κράτους μέλους μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σ' αυτό,

⁸⁷ Αρ. 262 εδ. 1 ΣΕΚ.

⁸⁸ Εννοείται τη χορήγηση γνώμης απ' αυτή.

⁸⁹ Άρθρο 71 παρ. 1 ΣΕΚ.

* μέτρων για τη βελτίωση της ασφάλειας των μεταφορών,

* κάθε άλλη χρήσιμη διάταξη.

□ Στον τομέα της απασχόλησης:

* διαβουλεύεται με το Συμβούλιο για τη χάραξη κατ' έτος κατευθυντήριων γραμμών, τις οποίες τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη στις πολιτικές τους για την απασχόληση⁹⁰

* διαβουλεύεται με το Συμβούλιο για τη θέσπιση μέτρων ενθάρρυνσης για τη διευκόλυνση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, και την υποστήριξη της δράσης των τελευταίων στον τομέα της απασχόλησης μέσω πρωτοβουλιών, οι οποίες αποσκοπούν στην ανάπτυξη ανταλλαγής πληροφοριών και δοκιμασμένων πρακτικών, στην παροχή συγκριτικής ανάλυσης και συμβουλευτικού υλικού, καθώς και στην προαγωγή καινοτόμων προσεγγίσεων και στην αξιολόγηση εμπειριών, ιδίως με τη μορφή πιλοτικών σχεδίων⁹¹.

⁹⁰ Άρθρο 128 παρ. 2 ΣΕΚ.

⁹¹ Άρθρο 129 ΣΕΚ.

□ Στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, ύστερα από διαβούλευση με το Συμβούλιο,

* στη θέσπιση, μέσω οδηγιών, των ελάχιστων προδιαγραφών οι οποίες εφαρμόζονται σταδιακά, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών και των τεχνικών ρυθμίσεων που υφίστανται σε κάθε κράτος μέλος⁹²

* στη θέσπιση μέτρων ενθάρρυνσης της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, μέσω πρωτοβουλιών που αποσκοπούν στη βελτίωση των γνώσεων, την ανάπτυξη της ανταλλαγής πληροφοριών και των δοκιμασμένων πρακτικών, την προώθηση καινοτόμων λύσεων, και την αξιολόγηση εμπειριών, με σκοπό την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού⁹³

* στη λήψη αποφάσεων στους εξής τομείς⁹⁴:

- κοινωνική ασφάλεια και κοινωνική προστασία των εργαζομένων,

⁹² Άρθρο 137 παρ. 2 εδ. 1 ΣΕΚ.

⁹³ Άρθρο 137 παρ. 2 εδ. 4 ΣΕΚ.

⁹⁴ Άρθρο 137 παρ. 3 ΣΕΚ.

- προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης εργασίας,

- εκπροσώπηση και συλλογική υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων και των εργοδοτών, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής των εργαζομένων στη λήψη αποφάσεων, με εξαίρεση τις αμοιβές, το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, το δικαίωμα για απεργία ή για ανταπεργία (λοκ-άουτ).

- συνθήκες απασχόλησης των υπηκόων των τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στο έδαφος της Κοινότητας,

- χρηματικές συνεισφορές με στόχο την προώθηση της απασχόλησης και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

□ Στον τομέα της παιδείας διαβουλεύεται με το Συμβούλιο για τη θέσπιση δράσεων ενθάρρυνσης, χωρίς να εναρμονίζει τις νομοθετικές και τις κανονιστικές διατάξεις των κρατών μελών⁹⁵.

⁹⁵ Άρθρο 149 παρ. 4 ΣΕΚ.

□ Στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης, διαβουλεύεται με το Συμβούλιο για τη θέσπιση μέτρων προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινοτικής πολιτικής αυτής⁹⁶.

□ Στον τομέα του πολιτισμού, διαβουλεύεται με το Συμβούλιο για τη θέσπιση δράσεων ενθάρρυνσης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της κοινοτικής πολιτικής αυτής⁹⁷.

□ Στον τομέα της δημόσιας υγείας⁹⁸, διαβουλεύεται με το Συμβούλιο προκειμένου να θεσπιστούν:

* μέτρα με υψηλές προδιαγραφές όσον αφορά την ποιότητα και την ασφάλεια των οργάνων και των ουσιών ανθρώπινης προέλευσης, του αίματος και των παραγώγων του.

* μέτρα στον κτηνιατρικό και το φυτοϋγειονομικό τομέα με άμεσο στόχο την προστασία της δημόσιας υγείας

⁹⁶ Άρθρο 150 παρ. 4 ΣΕΚ.

⁹⁷ Άρθρο 151 παρ. 5 ΣΕΚ.

⁹⁸ Άρθρο 152 παρ. 4 ΣΕΚ.

* μέτρα ενθάρρυνσης της προστασίας και της βελτίωσης της υγείας του ανθρώπου.

□ Στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων⁹⁹, διαβουλεύεται με το Συμβούλιο ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι της Κοινότητας για την πολιτική αυτή. Ειδικότερα¹⁰⁰,

* καθορίζει σύνολο προσανατολισμών που καλύπτουν τους στόχους, τις προτεραιότητες και τις γενικές γραμμές των μελετώμενων δράσεων στον τομέα αυτό: στους προσανατολισμούς αυτούς προσδιορίζονται σχέδια κοινού ενδιαφέροντος,

* εκτελεί κάθε δράση που αποδεικνύεται αναγκαία για την εξασφάλιση της διαλειτουργικότητας των δικτύων, ιδίως στον τομέα της εναρμόνισης των τεχνικών προτύπων,

* μπορεί να υποστηρίζει σχέδια κοινού ενδιαφέροντος που υποστηρίζονται από τα κράτη μέλη, τα οποία καθορίζονται στο

⁹⁹ Άρθρο 156 εδ. 1 ΣΕΚ.

¹⁰⁰ Βλ. άρ. 155 παρ. 1 ΣΕΚ, στο οποίο παραπέμπει το άρθρο 156 εδ. 1 ΣΕΚ.

πλαίσιο προσανατολισμών που αναφέρονται στην πρώτη πιο πάνω περίπτωση, ιδίως με τη βοήθεια μελετών σκοπιμότητας, εγγυήσεων δανείων ή επιδοτήσεων επιτοκίου. Είναι επίσης δυνατή η συμμετοχή στη χρηματοδότηση συγκεκριμένων σχεδίων στον τομέα της υποδομής μεταφορών, στα κράτη μέλη, μέσω του Ταμείου Συνοχής.

□ Στον τομέα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, η ΕΤΠ διαβουλεύεται με το Συμβούλιο,

* για τη θέσπιση ειδικών δράσεων, πέρα από το πλαίσιο των Ταμείων και με την επιφύλαξη των μέτρων που αποφασίζονται στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών πολιτικών¹⁰¹,

* για τον ορισμό καθηκόντων, πρωταρχικών στόχων και για την οργάνωση των διαρθρωτικών Ταμείων, γεγονός που μπορεί να επιφέρει συνένωση των Ταμείων¹⁰²,

* για τον καθορισμό των γενικών κανόνων που θα εφαρμόζονται στα Ταμεία καθώς και των αναγκαίων διατάξεων προκειμένου να

¹⁰¹ Άρθρο 159 ΣΕΚ.

¹⁰² Άρθρο 161 εδ. 1 ΣΕΚ.

διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά τους και ο συντονισμός των Ταμείων μεταξύ τους και με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα¹⁰³.

* για τη λήψη εκτελεστικών αποφάσεων σχετικά με το ΕΤΠΑ¹⁰⁴ και το ΕΚΤ¹⁰⁵.

□ Στον τομέα του περιβάλλοντος, διαβουλεύεται με το Συμβούλιο,

* για τις δράσεις, που πρέπει να αναλάβει η Κοινότητα προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της πολιτικής αυτής¹⁰⁶,

* για τη θέσπιση¹⁰⁷:

- διατάξεων κυρίως φορολογικού χαρακτήρα,

¹⁰³ Άρθρο 161 εδ. 2 ΣΕΚ.

¹⁰⁴ Άρθρο 162 εδ. 1 ΣΕΚ.

¹⁰⁵ Άρθρο 148 ΣΕΚ.

¹⁰⁶ Άρθρο 175 παρ. 1 ΣΕΚ.

¹⁰⁷ Άρθρο 175 παρ. 2 ΣΕΚ.

- μέτρων που αφορούν στη χωροταξία, στις χρήσεις της γης, εξαιρουμένης της διαχείρισης των αποβλήτων και των μέτρων γενικού χαρακτήρα, καθώς και στη διαχείριση των υδάτινων πόρων,

- μέτρων που επηρεάζουν αισθητά την επιλογή ενός κράτους μεταξύ διαφορετικών πηγών ενεργείας και τη γενική διάρθρωση του ενεργειακού του εφοδιασμού.

* σε άλλους τομείς, για τα προγράμματα γενικών δράσεων, που θέτουν τους επιδιωκόμενους πρωταρχικούς στόχους¹⁰⁸.

Οι πιο πάνω περιπτώσεις, που προβλέπουν τη συμμετοχή της ΕΤΠ στο μηχανισμό λήψης κοινοτικών αποφάσεων, είναι σημαντικές και, ιδίως μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ ενισχυμένες. Ωστόσο, η πρώτη αυτή διαπίστωση επιδέχεται τις εξής παρατηρήσεις:

* Σε όλες σχεδόν τις πιο περιπτώσεις που προβλέπεται διαβούλευση του Συμβουλίου με την ΕΤΠ, προβλέπεται και υποχρεωτική διαβούλευση με την ΟΚΕ. Μοναδική εξαίρεση

¹⁰⁸ Άρθρο 175 παρ. 3 ΣΕΚ.

αποτελεί ο πολιτισμός. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, όπου δεν είναι εύκολα κατανοητή η παρέμβαση (και) της ΟΚΕ, δηλαδή των εκπροσώπων των οικονομικών - παραγωγικών τάξεων, στη χάραξη της πολιτικής αυτής, που ουσιαστικά αποτελεί τον κατ' εξοχήν χώρο δράσης της ΕΤΠ.

* Χαρακτηριστική είναι η απουσία της ΕΤΠ από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής, που αποτελεί χώρο ιδιάζουσας σημασίας και για την τοπική αυτοδιοίκηση¹⁰⁹. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι η ΣΕΚ, στις σχετικές διατάξεις αναφέρεται στις περιφέρειες. Π.χ.: άρθρο 33 παρ. 2 σύμφωνα με το οποίο, "Κατά την εκπόνηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και των ειδικών μεθόδων που συνεπάγεται η εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη: α) ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της γεωργικής δραστηριότητας, που απορρέει από την κοινωνική δομή της γεωργίας και τις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διάφορων γεωργικών περιοχών¹¹⁰, ...".

¹⁰⁹ Βλ. σχετικά τον Τίτλο II του Γ' Μέρους της ΣΕΚ. Π.χ. μη συμμετοχή της ΕΤΠ στη λήψη αποφάσεων σχετικά με το ΕΓΤΠ (άρ. 37 ΣΕΚ).

* Ορισμένοι από τους τομείς παρέμβασης της ΕΤΠ, αφορούν σε τομείς της κοινοτικής δράσης, που δεν είναι ιδιαίτερα ανεπτυγμένοι, δηλαδή στους τομείς αυτούς, οι αρμοδιότητες της ΕΚ είναι περιορισμένες και συγκεχυμένες. Πρόκειται για την παιδεία, την επαγγελματική εκπαίδευση, τον πολιτισμό και τη δημόσια υγεία. Επιπλέον, η ΕΤΠ, γνωμοδοτεί μόνο για τις δράσεις ενθάρρυνσης, ενώ οι συστάσεις ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Συμβουλίου. Οι δράσεις αυτές ενθάρρυνσης (και τα διάφορα μέτρα) δεν εντάσσονται στην κλασική ιεραρχία των κοινοτικών δικαιικών κανόνων και αντιστοιχούν σε αποφάσεις που θεσπίζουν κοινοτικά προγράμματα δράσης. Επίσης, με βάση την κοινοτική αρχή της επικουρικότητας, είναι σαφές ότι στους τομείς αυτούς, ο ρόλος της ΕΤΠ περιορίζεται στο ελάχιστο. Ωστόσο, στην πράξη, παρά το στενό θεσμικό - νομικό πλαίσιο της ΣΕΚ, η ΕΤΠ κατάφερε να αναπτύξει το γνωμοδοτικό της ρόλο στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος λήψης αποφάσεων, επεκτείνοντας, έστω και σιωπηρά, το φάσμα των αρμοδιοτήτων της.

¹¹⁰ Ο όρος "περιοχή" είναι ταυτόσημος με τον όρο περικφέρεια".

B- Προαιρετική γνωμοδότηση

Το Συμβούλιο ή η Επιτροπή ζητούν τη γνώμη της ΕΤΠ, σε όλες τις περιπτώσεις (πέραν των ρητά προβλεπομένων από τη ΣΕΚ), ιδίως εφόσον πρόκειται για διασυνοριακή συνεργασία, και εφόσον τούτο κρίνεται σκόπιμο από το ένα από τα δύο αυτά όργανα¹¹¹. Στις περιπτώσεις αυτές, η συμμετοχή της ΕΤΠ εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των δύο κύριων οργάνων (δηλ. του Συμβουλίου και της Επιτροπής), ενώ η ΕΤΠ καλείται να αντιμετωπίσει και το ενδεχόμενο που προβλέπει η ΣΕΚ, δηλ. τη σύντμηση της προθεσμίας για την υποβολή της γνώμης του¹¹². Ωστόσο, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να είναι μικρότερη του μηνός από τη γνωστοποίηση στον Πρόεδρο της ΕΤΠ. Πρόκειται συνεπώς για προαιρετική άμεση προσφυγή, αφού ασκείται ελεύθερα από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή. Επίσης, όταν ζητείται γνώμη της ΟΚΕ κατ' εφαρμογή του άρθρου 262, η ΕΤΠ ενημερώνεται από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή γι' αυτή την αίτηση γνώμης και η ΕΤΠ μπορεί, εφόσον θεωρεί ότι διακυβεύονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα, να εκφέρει

¹¹¹ Άρθρο 265 εδ. 1 ΣΕΚ.

¹¹² Άρθρο 265 εδ. 2 ΣΕΚ.

γνώμη σχετικά με το θέμα¹¹³. Με βάση τις δυνατότητες αυτές, η ΕΤΠ μπορεί εύκολα να επιληφθεί θεμάτων, που δεν υπάγονται στις ρητά προβλεπόμενες περιπτώσεις συμμετοχής της στη διαδικασία λήψης κοινοτικών αποφάσεων. Έτσι μπορεί να καταστήσει την ενημέρωση αυτή σε χορήγηση γνώμης, εφόσον το επιθυμεί.

Το περιεχόμενο της έννοιας των "περιφερειακών συμφερόντων" μπορεί να τύχει ευρύτατης ερμηνείας, δεδομένου ότι οι περιπτώσεις, κατά τις οποίες ζητείται η γνώμη της ΟΚΕ είναι πολλές και περιλαμβάνουν δράσεις της Κοινότητας, για τις οποίες δεν προβλέπεται από τη Συνθήκη διαβούλευση του Συμβουλίου ή της Επιτροπής με την ΕΤΠ. Στις περιπτώσεις αυτές εντάσσονται μεταξύ άλλων:

* Η κοινή γεωργική πολιτική¹¹⁴

* Η ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων¹¹⁵,

* ελεύθερη εγκατάσταση¹¹⁶

¹¹³ Άρθρο 265 εδ. 3 ΣΕΚ.

¹¹⁴ Άρθρο 37 παρ. 2 ΣΕΚ: υποβολή προτάσεων για τη διαμόρφωση και την εφαρμογή της κοινής γεωργικής πολιτικής.

¹¹⁵ Άρθρο 40 ΣΕΚ: λήψη οδηγιών ή κανονισμών και αναγκαίων μέτρων για την πραγματοποίηση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων.

* ελεύθερη παροχή υπηρεσιών¹¹⁷

* εναρμόνιση φορολογικής νομοθεσίας¹¹⁸

* προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών¹¹⁹

* κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων¹²⁰

¹¹⁶ Άρθρο 44 ΣΕΚ: έκδοση οδηγιών.

¹¹⁷ Άρθρο 52 ΣΕΚ: έκδοση οδηγιών.

¹¹⁸ Άρθρο 93 ΣΕΚ: έκδοση διατάξεων για την εναρμόνιση των νομοθεσιών περί των φόρων κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων κατανάλωσης και των λοιπών έμμεσων φόρων.

¹¹⁹ Άρθρο 94 ΣΕΚ: Έκδοση οδηγιών για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, οι οποίες έχουν άμεση επίπτωση στην εγκαθίδρυση ή στη λειτουργία της κοινής αγοράς. Άρθρο 95 ΣΕΚ: Έκδοση μέτρων σχετικών με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών πράξεων των κρατών μελών, που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

¹²⁰ Άρθρο 144 ΣΕΚ: Ανάθεση από το Συμβούλιο στην Επιτροπή ΕΕ καθηκόντων σχετικά με την εκτέλεση κοινών μέτρων.

* προστασία των καταναλωτών¹²¹

* βιομηχανία¹²²

* έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη¹²³.

Όπως προκύπτει από τον (ενδεικτικό) αυτό κατάλογο, η ΕΤΠ χρεώνεται, έστω και εμμέσως, σημαντική διεύρυνση του χώρου διαβούλευσης και επεξεργασίας γνωμοδοτήσεων, ιδίως εάν επιτύχει την επίκληση "συγκεκριμένων περιφερειακών συμφερόντων", γεγονός το οποίο επέτυχε στη διάρκεια της επταετούς λειτουργίας της¹²⁴.

¹²¹ Άρθρο 153 ΣΕΚ: Θέσπιση μέτρων, που στηρίζουν, συμπληρώνουν και παρακολουθούν την πολιτική των κρατών μελών.

¹²² Άρθρο 157 ΣΕΚ: Θέσπιση συγκεκριμένων μέτρων υποστήριξης των δράσεων, που αναλαμβάνονται στα κράτη μέλη προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της πολιτικής για την ανταγωνιστικότητα της βιομηχανίας της Κοινότητας.

¹²³ Άρθρο 166 παρ. 4 ΣΕΚ: Θέσπιση ειδικών προγραμμάτων.

¹²⁴ Αναφ. από P.-A. Feral, ό.π., σελ. 87.

Η δυνατότητα παρέμβασης της ΕΤΠ στο "ευρωπαϊκό - κοινοτικό γίγνεσθαι" ενισχύεται περισσότερο και από το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να ζητήσει της γνώμη της¹²⁵.

Παράγραφος 2: Γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας

Η ΕΤΠ δύναται να εκφέρει γνώμη και με δική της πρωτοβουλία στις περιπτώσεις που το κρίνει σκόπιμο¹²⁶. Η αναγνώριση του δικαιώματος αυτού στην ΕΤΠ αξίζει να υπογραμμιστεί, δεδομένου ότι η ΟΚΕ απέκτησε τη δυνατότητα αυτή δεκαεπτά χρόνια μετά την ίδρυσή της (δηλ. στις 13 Ιουνίου 1974)¹²⁷.

Το δικαίωμα αυτό της ΕΤΠ σημαίνει ότι αυτή μπορεί να τοποθετηθεί και για τα ζητήματα, που η ΣΕΚ δεν της αναγνωρίζει απευθείας αρμοδιότητα. Έτσι, η ΕΤΠ αποκτά σχετική αυτονομία, διεκδικώντας και τη θεσμική της νομιμότητα. Η ΕΤΠ έχει κάνει ευρύτατη χρήση της δυνατότητας αυτής, αφού περίπου η μισή

¹²⁵ Άρθρο 265 εδ. 4 ΣΕΚ.

¹²⁶ Άρθρο 265 εδ. 5 ΣΕΚ.

¹²⁷ Αναφ. από P.-A. Feral, ό.π., σελ. 88.

γνωμοδοτική της δραστηριότητα πηγάζει από τη διαδικασία αυτή¹²⁸.

Όπως έχει ήδη επισημανθεί η διαδικασία των γνωμοδοτήσεων πρωτοβουλίας προβλέπεται από τον Εσωτερικό Κανονισμό της ΕΤΠ¹²⁹ και είναι η εξής:

Προτάσεις για την κατάρτιση γνωμοδότησης πρωτοβουλίας μπορεί να υποβάλλονται προς έγκριση στο Προεδρείο από τρία μέλη του, από μία επιτροπή, μέσω του Προέδρου της ή από 32 μέλη της ΕΤΠ. Οι προτάσεις υποβάλλονται αιτολογημένες το αργότερο σε τρεις εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης του Προεδρείου, και στο μέτρο του δυνατού, πριν από την υιοθέτηση του ετήσιου προγράμματος εργασίας. Το Προεδρείο αποφασίζει επί προτάσεων για την κατάρτιση γνωμοδοτήσεων πρωτοβουλίας με την πλειοψηφία των μελών του και αναθέτει την επεξεργασία των γνωμοδοτήσεων στην αρμόδια επιτροπή. Ο Πρόεδρος πληροφορεί την Ολομέλεια για όλες τις αποφάσεις του Προεδρείου, σχετικά με την υιοθέτηση προτάσεων για γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας.

¹²⁸ Αναφ. από P.-A. Feral, ό.π., σελ. 88.

¹²⁹ Άρθρο 41 του Εσωτερικού Κανονισμού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την ίδρυσή του με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ του 1992, η ΕΤΠ έχει επιτύχει την καθιέρωση ως βασικό γνωμοδοτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η λειτουργία του στο πλαίσιο του περιφερειακού αυτού οργανισμού, καθιστά την περιφερειακή και την τοπική αυτοδιοίκηση θεμελιώδεις πυλώνες της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης.

Ο ρόλος της ΕΤΠ, ύστερα από τη Διάσκεψη Κορυφής του Άμστερνταμ (16 και 17 Ιουνίου 1997) ενισχύθηκε σημαντικά. Πέτυχε τη διεύρυνση των γνωμοδοτικών αρμοδιοτήτων, που ρητά καταγράφονται στο σώμα της ΣΕΚ, αποτελεί πλέον συμβουλευτικό όργανο και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τοποθετείται επί των θεμάτων απασχόλησης, της κοινωνικής πολιτικής, της δημόσιας υγείας, του περιβάλλοντος, των μεταφορών, κτλ, ενώ χρειάζεται ως το κατ' εξοχήν "εξειδικευμένο" όργανο σε θέματα διασυνοριακής συνεργασίας. Κατέκτησε τη διοικητική του αυτονομία, με τη δυνατότητα κατάρτισης του Εσωτερικού του Κανονισμού, χωρίς να απαιτείται έγκριση του Συμβουλίου, ενώ προβλέπεται και το ασυμβίβαστο της ιδιότητας του ευρωβουλευτή και του μέλους της ΕΤΠ.

Όλες οι τροποποιήσεις, που έγιναν από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, σε όφελος της ΕΤΠ αποτελούν σημαντική επιτυχία για το νεοσύστατο αυτό κοινοτικό θεσμό: ενισχύθηκε η θεσμική του υπόσταση και το κύρος του, αφού διευρύνθηκε το εύρος των αρμοδιοτήτων του στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την επιτυχία αυτή ακολούθησε η θέσπιση του νέου Εσωτερικού Κανονισμού, που ευθυγραμίζει την οργάνωσή του με τα νέα συμβατικά δεδομένα και προβαίνει στην αναγκαία, μετά την επιτυχημένη εξαετή του λειτουργία.

Ωστόσο, η ΕΤΠ, έχει πολλά ακόμα να προσφέρει στην Ενωμένη Ευρώπη. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει η νέα αναθεωρητική διακυβερνητική διάσκεψη να τις δώσει δυνατότητες που θα τις επιτρέψουν να μπορέσει να εκφραστεί σε περισσότερους και κρισιμότερους τομείς, ώστε να καταδειχθεί και η πραγματική ισχύς και αποστολή της περιφερειακής και της τοπικής αυτοδιοίκησης ως παράγοντα προόδου και εξέλιξης των λαών της Ευρώπης. Η ΕΤΠ, έχει άλλωστε κινηθεί έντονα προς αυτή την κατεύθυνση, αναπτύσσοντας σχέσεις με όλους τους διευρωπαϊκούς (ή και διεθνείς) ακόμα φορείς της αυτοδιοίκησης¹³⁰, καθώς και με τους άλλους ευρωπαϊκούς περιφερειακούς

¹³⁰ Βλ. αναλυτικά για το θέμα αυτό P.-A. Feral, ό.π., σελ. 103 επ.

οργανισμούς, όπως (ιδίως) το Συμβούλιο της Ευρώπης. Αλλά και στο εσωτερικό της ΕΚ, η ΕΤΠ έχει πλέον καθιερωθεί ως ο απαραίτητος συνεργάτης των άλλων κύριων οργάνων (Συμβούλιο, Κοινοβούλιο, Επιτροπή), των οποίων έχει αναλάβει τη στήριξη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

A- ΕΛΛΗΝΙΚΗ:

1. Στεφάνου Κ., "Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση", Τόμος Α' (Γενικά και θεσμικά χαρακτηριστικά μετά το Άμστερνταμ), 1999
2. Δαγτόγλου Π., "Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο Ι", β' έκδοση, 1985.
3. Π. Δαγτόγλου, "Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο ΙΙ", 1998.
4. Π. Δαγτόγλου, "Βασικά στοιχεία της Συνθήκης του Μάαστριχτ - Μια κριτική ανάλυση", 1993.
5. Π. Δαγτόγλου, "Βασικά στοιχεία της Συνθήκης του Άμστερνταμ - Μια κριτική ανάλυση", 1999.
6. Νάσκου - Περράκη Π., "Το Δίκαιο των Διεθνών Οργανισμών", Τόμος Ι (Η θεσμική διάσταση), 1993.
7. Τσουντά Κ., "ΕΟΚ: Δίκαιο, Θεσμοί, Όργανα", Διδακτικές σημειώσεις, ΤΕΙ-Κ, 1999-2000.

B- ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ:

1. Bourrinet J. (dir.), "Le Comité des régions de l' Union Européenne", Economica, 1997.
2. Feral P.-A., "Le Comité des régions de l' Union Européenne", P.U.F., 1998.
3. Hooghe L. (ed.), "Building Multi - Level Governance", Oxford, Clarendon Press, 1996.
4. Penaud J., "La fonction publique des Communautés européennes", La Documentation Française, 1993.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	25
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ	25
ΤΙΤΛΟΣ I — ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΤΠ	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 — ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΤΠ	25
Άρθρο 1 — Όργανα της ΕΤΠ.....	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 — ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΤΠ	25
Άρθρο 2 — Η θέση των μελών και των αναπληρωτών	25
Άρθρο 3 — Διάρκεια της θητείας	25
Άρθρο 4 — Προνόμια και ασυλίες.....	25
Άρθρο 5 — Συμμετοχή αναπληρωτών	25
Άρθρο 6 — Εκχώρηση δικαιώματος ψήφου.....	25
Άρθρο 7 — Εθνικές αντιπροσωπείες και πολιτικές ομάδες	25
Άρθρο 8 — Εθνικές αντιπροσωπείες	26
Άρθρο 9 — Πολιτικές ομάδες και μέλη που δεν ανήκουν σε πολιτικές ομάδες	26
Άρθρο 10 — Διαπεριφερειακές ομάδες	26
ΤΙΤΛΟΣ II — ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗ ΕΤΠ	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 — ΣΥΓΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΤΠ	26
Άρθρο 11 — Σύγκληση της πρώτης συνόδου.....	26
Άρθρο 12 — Σύσταση της ΕΤΠ και εξακρίβωση των εντολών	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 — Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ	27
Άρθρο 13 — Καθήκοντα και αποστολή της συνόδου Ολομέλειας	27
Άρθρο 14 — Σύγκληση της Ολομέλειας	27
Άρθρο 15 — Ημερήσια διάταξη της συνόδου Ολομέλειας	27
Άρθρο 16 — Έναρξη της συνόδου Ολομέλειας.....	27
Άρθρο 17 — Δημοσιότητα, προσκεκλημένοι και προσκεκλημένοι ομιλητές	27
Άρθρο 18 — Διάρκεια ομιλίας	27
Άρθρο 19 — Κατάλογος ομιλητών.....	28
Άρθρο 20 — Ενστάσεις για την εφαρμογή του εσωτερικού κανονισμού.....	28
Άρθρο 21 — Απαρτία	28
Άρθρο 22 — Ψηφοφορία.....	28
Άρθρο 23 — Υποβολή τροπολογιών	28

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

(σε ι)

Ομάδα	Συνολική διαθέσιμη ποσότητα για την περίοδο από 1ης Απριλίου έως τις 30 Ιουνίου 2000
1	1 710,00
2	390,00
4	18 825,76
7	2 520,00
8	630,00
9	1 440,00
10	2 148,95
11	516,00
44	330,00
45	1 486,50
12	1 331,50
14	4 200,00
15	1 470,00
16	420,00
17	1 800,00
18	360,00
19	460,00
21	2 469,80
23	2 481,50
24	120,00
25	5 668,14
26	360,00
27	2 625,58
28	360,00
30	2 160,00
32	840,00
33	600,00
34	3 000,00
35	240,00
36	1 200,00
37	150,00
38	541,00
39	1 920,00
40	690,00
43	1 200,00

	Σελίδα
Άρθρο 24 — Εξέταση τροπολογιών	28
Άρθρο 25 — Επείγουσες γνωμοδοτήσεις	29
Άρθρο 26 — Απλοποιημένη διαδικασία	29
Άρθρο 27 — Λήξη της συνόδου Ολομέλειας	29
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 — Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ	29
Άρθρο 28 — Σύνθεση του Προεδρείου	29
Άρθρο 29 — Εκπροσώπηση του Προεδρείου	29
Άρθρο 30 — Διαδικασία εκλογής	29
Άρθρο 31 — Εκλογή του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου	29
Άρθρο 32 — Εκλογή των 14 Αντιπροέδρων, των λοιπών μελών του Προεδρείου καθώς και των προέδρων των πολιτικών ομάδων ως μελών του Προεδρείου	30
Άρθρο 33 — Εκλογή των εκπροσώπων	30
Άρθρο 34 — Μεταγενέστερη πλήρωση κενής έδρας του Προεδρείου	30
Άρθρο 35 — Τα καθήκοντα του Προεδρείου	30
Άρθρο 36 — Σύγκληση του Προεδρείου και απαρτία	30
Άρθρο 37 — Ο Πρόεδρος	31
Γνωμοδοτήσεις και ψηφίσματα — Διαδικασία στο Προεδρείο	31
Άρθρο 38 — Γνωμοδοτήσεις — Νομική βάση	31
Άρθρο 39 — Γνωμοδοτήσεις — Ορισμός επιτροπής	31
Άρθρο 40 — Ορισμός γενικού εισηγητή	31
Άρθρο 41 — Γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας	31
Άρθρο 42 — Υποβολή ψηφισμάτων	31
Άρθρο 43 — Προβολή γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 — ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ	32
Άρθρο 44 — Σύνθεση και καθήκοντα	32
Άρθρο 45 — Πρόεδροι και αναπληρωτές	32
Άρθρο 46 — Καθήκοντα των επιτροπών	32
Άρθρο 47 — Ημερομηνίες συνεδιάσεων και ημερήσια διάταξη	32
Άρθρο 48 — Δημοσιότητα των συνεδριάσεων	32
Άρθρο 49 — Δημόσιες ακροάσεις	32
Άρθρο 50 — Προθεσμίες για την κατάρτιση γνωμοδοτήσεων	32
Άρθρο 51 — Παρουσίαση των γνωμοδοτήσεων	33
Άρθρο 52 — Εισηγητές	33
Άρθρο 53 — Ομάδες εργασίας	33
Άρθρο 54 — Εμπειρογνώμονες	33
Άρθρο 55 — Απαρτία	33
Άρθρο 56 — Ψηφοφορία	33
Άρθρο 57 — Τροπολογίες	33
Άρθρο 58 — Απόφαση για την μη κατάρτιση γνωμοδότησης	33
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 — ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΠ	34
Άρθρο 59 — Γενική Γραμματεία	34
Άρθρο 60 — Ο Γενικός Γραμματέας	34
Άρθρο 61 — Ο διορισμός του Γενικού Γραμματέα	34
Άρθρο 62 — Κανονισμός Υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	34
Άρθρο 63 — Σχέδιο προϋπολογισμού	34

Σελίδα

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 — ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΆΛΛΑ ΟΡΓΑΝΑ	35
Άρθρο 64 — Συμφωνίες διοργανικής συνεργασίας	35
Άρθρο 65 — Διαβίβαση και δημοσίευση γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων	35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 — ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ	35
Άρθρο 66 — Αναθεώρηση του εσωτερικού κανονισμού	35
Άρθρο 67 — Οδηγίες του Προέδρου	35
Άρθρο 68 — Έναρξη της ισχύος του εσωτερικού κανονισμού	35

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ΕΤΠ υιοθετεί βάσει του άρθρου 264 εδ. 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τον ακόλουθο εσωτερικό κανονισμό (απόφαση της 18ης Νοεμβρίου 1999).

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Οι όροι που χρησιμοποιούνται όσον αφορά τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό ισχύουν για αμφότερα τα φύλα.

ΠΤΑΛΟΣ I**ΤΑ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ****ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1****ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΤΠ****Άρθρο 1****Όργανα της ΕΤΠ**

Τα όργανα της Επιτροπής των Περιφερειών είναι η Ολομέλεια, ο Πρόεδρος, το Προεδρείο και οι επιτροπές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2**ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΤΠ****Άρθρο 2****Θέση των μελών και των αναπληρωτών**

Τα μέλη της ΕΤΠ και οι αναπληρωτές τους αντιπροσωπεύουν, βάσει του άρθρου 263 της συνθήκης ΕΚ, τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν δεσμεύονται από καμία επιτακτική εντολή. Ασκούν τα καθήκοντά τους με πλήρη ανεξαρτησία προς το γενικό συμφέρον της Κοινότητας.

Άρθρο 3**Διάρκεια θητείας**

1. Η τετραετής διάρκεια της θητείας ενός τακτικού ή αναπληρωματικού μέλους της ΕΤΠ αρχίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος του επίσημου διορισμού του από το Συμβούλιο.
2. Η θητεία ενός τακτικού ή αναπληρωματικού μέλους λήγει λόγω παραιτήσεως ή θανάτου. Ο διάδοχός του διορίζεται από το Συμβούλιο για το υπόλοιπο της θητείας.
3. Η παραίτηση γίνεται εγγράφως, υπογράφεται από το παραιτούμενο τακτικό ή αναπληρωματικό μέλος και ανακοινώνεται στον Πρόεδρο της Επιτροπής των Περιφερειών. Ο Πρόεδρος πληροφορεί σχετικά το Συμβούλιο, το οποίο διαπιστώνει την ύπαρξη της κενής θέσης και κινεί τη διαδικασία αντικατάστασης.

Άρθρο 4**Προνόμια και ασυλίες**

Τα μέλη και οι δεόντως ορισθέντες αναπληρωτές απολαύουν των προνομίων και των ασυλιών δυνάμει του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που επισυ-

νάπτεται στη συνθήκη ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 8ης Απριλίου 1965.

Άρθρο 5**Συμμετοχή αναπληρωτών**

1. Μέλος που καλύπτεται να συμμετάσχει σε σύνοδο ολομέλειας, μπορεί να αντικατασταθεί από αναπληρωτή της εθνικής του αντιπροσωπείας.
2. Μέλος που καλύπτεται να συμμετάσχει σε συνεδρίαση επιτροπής, σε συνεδρίαση ομάδας εργασίας ή σε οποιαδήποτε συνεδρίαση που έχει εγκριθεί από το Προεδρείο, μπορεί να αντικατασταθεί από ένα άλλο μέλος ή από αναπληρωτή της εθνικής του αντιπροσωπείας.
3. Ο αντικαταστάτης ενός μέλους ή ο αναπληρωτής μπορεί να αντιπροσωπεύσει ένα μόνο τακτικό μέλος και ασκεί όλες τις αρμοδιότητες του τακτικού μέλους στη σχετική συνεδρίαση. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου γνωστοποιείται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα πριν από τη σχετική συνεδρίαση.
4. Ο ορισμός των αναπληρωτών περιορίζεται χρονικώς στις ημέρες συνεδριάσεων της συνόδου ολομέλειας. Η αποζημίωση χορηγείται μόνο μία φορά κατά τη σύνοδο ολομέλειας, είτε για το μέλος είτε για τον αναπληρωτή του. Οι λεπτομέρειες ρυθμίζονται από τις οδηγίες του Προεδρείου στο κεφάλαιο σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδίου και διαμονής.
5. Ο αναπληρωτής που έχει οριστεί εισηγητής μπορεί να συμμετάσχει στη συνεδρίαση της συνόδου ολομέλειας στις οποίες την ημερήσια διάταξη έχει εγγραφεί το σχέδιο γνωμοδότησής του, έστω και αν συμμετέχει σ' αυτήν το τακτικό μέλος το οποίο αναπληρώνει. Το τακτικό μέλος μπορεί να εκχωρήσει στον αναπληρωτή την ψήφο του για τη διάρκεια της επεξεργασίας αυτού του σχεδίου γνωμοδότησης. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου ανακοινώνεται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα πριν από τη σχετική συνεδρίαση.

Άρθρο 6**Εκχώρηση δικαιώματος ψήφου**

Με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στα άρθρα 5 και 29 περιπτώσεων, το δικαίωμα ψήφου δεν μπορεί να εκχωρηθεί.

Άρθρο 7**Εθνικές αντιπροσωπείες και πολιτικές ομάδες**

Οι εθνικές αντιπροσωπείες συμβάλλουν με δέοντα τρόπο στις εργασίες της Επιτροπής των Περιφερειών.

Άρθρο 8

Εθνικές αντιπροσωπείες

1. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη ενός κράτους μέλους συγκροτούν μια εθνική αντιπροσωπεία. Κάθε εθνική αντιπροσωπεία καθορίζει η ίδια την εσωτερική της οργάνωση και εκλέγει τον πρόεδρό της. Το όνομά του ανακοινώνεται επίσημα στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

2. Ο Γενικός Γραμματέας της ΕΤΠ λαμβάνει όσον αφορά τη διοίκηση της ΕΤΠ κατάλληλα μέτρα ώστε να παρέχεται σε κάθε εθνική αντιπροσωπεία η απαραίτητη υποστήριξη. Αυτό συνεπάγεται ότι κάθε μέλος έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει πληροφορίες και υποστήριξη στην επίσημη γλώσσα του, μέσω μιας ειδικής υπηρεσίας η οποία αποτελείται από μόνιμους ή άλλους υπαλλήλους της ΕΤΠ και διασφαλίζει στις εθνικές αντιπροσωπείες την κατάλληλη παροχή των διευκολύνσεων που διαθέτει η ΕΤΠ. Ειδικότερα, ο Γενικός Γραμματέας θέτει στη διάθεση των εθνικών αντιπροσωπειών τα κατάλληλα μέσα για να πραγματοποιούν προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις πριν ή μετά τη σύνοδο Ολομέλειας.

Άρθρο 9

Πολιτικές ομάδες και μέλη που δεν ανήκουν σε πολιτικές ομάδες

1. Τα τακτικά μέλη και οι αναπληρωτές μπορούν να συνιστούν πολιτικές ομάδες σύμφωνα με τις πολιτικές πεποιθήσεις τους. Κάθε πολιτική ομάδα καθορίζει με τον εσωτερικό της κανονισμό τα κριτήρια για την προσχώρηση ενός μέλους.

2. Για τη σύσταση μιας πολιτικής ομάδας απαιτούνται τουλάχιστον 20 τακτικά μέλη ή αναπληρωτές εάν εκπροσωπούν τουλάχιστον δύο κράτη μέλη ή 18 τακτικά μέλη ή αναπληρωτές εάν εκπροσωπούν τουλάχιστον τρία κράτη μέλη ή 16 τακτικά μέλη ή αναπληρωτές εάν εκπροσωπούν τουλάχιστον τέσσερα κράτη μέλη - εκ των οποίων τουλάχιστον το ήμισυ είναι οπωσδήποτε τακτικά μέλη. Ένα μέλος ή ένας αναπληρωτής μπορεί να ανήκει μόνο σε μία πολιτική ομάδα. Μία ομάδα διαλύεται, όταν ο αριθμός των μελών της είναι μικρότερος από τον αριθμό μελών που απαιτείται για την ύλη της.

3. Η ίδρυση της πολιτικής ομάδας, η διάλυση ή η τροποποίησή της γνωστοποιείται στον Πρόεδρο με σχετική γραπτή δήλωση. Στη δήλωση για την ίδρυση μιας ομάδας αναφέρεται η ονομασία της, τα μέλη της, και το προεδρείο της. Η ίδρυση, το όνομα, το προεδρείο και τα μέλη μιας ομάδας, καθώς και η διάλυσή της δημοσιεύονται από τον Πρόεδρο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

4. Κάθε πολιτική ομάδα επικουρείται από γραμματεία, της οποίας οι συνεργάτες είναι υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας. Οι πολιτικές ομάδες υποβάλλουν προτάσεις προς την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) σχετικά με την επιλογή, το διορισμό, την προαγωγή ή την παράταση της σύμβασης των μελών της γραμματείας τους. Η εν λόγω αρχή αποφασίζει σχετικά μετά από ακρόαση του προέδρου της ομάδας.

5. Ο Γενικός Γραμματέας παρέχει στις πολιτικές ομάδες και στα όργανά τους κατάλληλους πόρους σε προσωπικό, υλικό και εγκαταστάσεις για τις συνεδριάσεις, τη δραστηριότητα της ομάδας, τις δημοσιεύσεις και τις δραστηριότητες της γραμματείας. Οι πόροι για κάθε πολιτική ομάδα εγγράφονται στο γενικό προϋπολογισμό. Οι πολιτικές ομάδες και οι γραμματείες τους μπορούν να χρησιμοποιούν κατάλληλα τις εγκαταστάσεις της ΕΤΠ.

6. Οι πολιτικές ομάδες και τα προεδρεία τους μπορούν να συνεδριάζουν αμέσως πριν ή κατά τη διάρκεια της συνόδου ολομέλειας. Οι πολιτικές ομάδες μπορούν να συγκαλούν έκτακτες συνεδριάσεις δύο φορές το χρόνο. Ένας αναπληρωτής έχει δικαίωμα αποζημίωσης για τη συμμετοχή του στις συνεδριάσεις αυτές, για τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής, μόνο αν αντικαθιστά ένα μέλος της εθνικής του αντιπροσωπείας.

7. Στα ανεξάρτητα μέλη παρέχεται διοικητική υποστήριξη. Λειπομερείς ρυθμίσεις θα θεσπισθούν από το Προεδρείο κατόπιν προτάσεως του Γενικού Γραμματέα.

Άρθρο 10

Διαπεριφερειακές ομάδες

Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη μπορούν να συνιστούν διαπεριφερειακές ομάδες. Η σύσταση διαπεριφερειακής ομάδας δηλώνεται στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΤΠ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΥΤΚΑΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΤΠ

Άρθρο 11

Σύγκληση της πρώτης συνόδου

ΕΤΠ συγκαλείται από το πρεσβύτερο μέλος, μετά από κάθε ανώση της τετραετούς θητείας και συνέρχεται το αργότερο ένα να μετά το διορισμό των μελών της από το Συμβούλιο. Η πρώτη νεδρίαση διευθύνεται από το πρεσβύτερο μέλος μεταξύ των ρόντων, το οποίο επικουρείται από τα τέσσερα νεότερα μέλη

μεταξύ των παρόντων και από τον Γενικό Γραμματέα της ΕΤΠ, που συνιστούν το προσωρινό Προεδρείο.

Άρθρο 12

Σύσταση της ΕΤΠ και εξακρίβωση των εντολών

1. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, ο προσωρινός Πρόεδρος γνωστοποιεί στην ΕΤΠ την ανακοίνωση του Συμβουλίου σχετικά με το διορισμό των μελών. Ο προσωρινός Πρόεδρος μπορεί, κατόπιν αιτήσεως να εξακριβώσει το διορισμό και τις εντολές και κηρύσσει την ΕΤΠ ως συσταθείσα για τη νέα τετραετή θητεία.

2. Το προσωρινό Προεδρείο συνεχίζει την αποστολή του μέχρι την κήρυξη των αποτελεσμάτων των εκλογών για τον Πρόεδρο, τον πρώτο Αντιπρόεδρο και τα λοιπά μέλη του Προεδρείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Άρθρο 13

Καθήκοντα και αποστολή της συνόδου Ολομέλειας

Η ΕΤΠ συνέρχεται σε σύνοδο Ολομέλειας. Στην τελευταία ανατίθενται, ιδιαίτερα, τα εξής κύρια καθήκοντα:

- α) υιοθέτηση των γνωμοδοτήσεων, εκθέσεων και ψηφισμάτων·
- β) έγκριση του σχεδίου κατάστασης των προβλεπόμενων δαπανών και εσόδων της ΕΤΠ·
- γ) εκλογή του Προέδρου, του Πρώτου Αντιπροέδρου και των λοιπών μελών του Προεδρείου·
- δ) σύσταση των επιτροπών.
- ε) έγκριση και αναθεώρηση του εσωτερικού κανονισμού της ΕΤΠ.

Άρθρο 14

Σύγκληση της Ολομέλειας

1. Ο Πρόεδρος της ΕΤΠ συγκαλεί την ολομέλεια τουλάχιστον μία φορά κάθε τρίμηνο. Το χρονοδιάγραμμα των συνόδων καθορίζεται από το Προεδρείο κατά τη διάρκεια του τρίτου τριμήνου του προηγούμενου έτους. Οι συνεδριάσεις της συνόδου ολομέλειας διαρκούν μια ή περισσότερες ημέρες.

2. Ύστερα από γραπτή αίτηση ενός τετάρτου των μελών της ΕΤΠ, ο Πρόεδρος υποχρεούται να συγκαλεί εκτάκτως την Ολομέλεια, εντός διαστήματος μίας εβδομάδας το ενωπίον και ενός μήνα το αργότερο από την ημερομηνία της αίτησης. Στην γραπτή αίτηση αναφέρεται το θέμα που θα συζητηθεί κατά την έκτακτη σύνοδο. Κανένα άλλο θέμα δεν επιτρέπεται να συζητηθεί κατά τη σύνοδο αυτή.

Άρθρο 15

Ημερήσια διάταξη της συνόδου Ολομέλειας

1. Το προσχέδιο ημερήσιας διάταξης, το οποίο περιλαμβάνει προσωρινό κατάλογο των σχεδίων γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων καθώς και όλων των άλλων προς απόφαση προβλεπόμενων εγγράφων (έγγραφα προς απόφαση) που θα εξετασθούν κατά τη μεθεπόμενη σύνοδο Ολομέλειας, καταρτίζεται από το Προεδρείο.

2. Ο Πρόεδρος, διαβιβάζει στα μέλη και στους αναπληρωτές, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την έναρξη της συνόδου, το σχέδιο ημερήσιας διάταξης με συνημμένα τα σχετικά με την υιοθέτηση απόφασης προβλεπόμενα έγγραφα στην αντίστοιχη επίσημη γλώσσα τους.

3. Τα σχέδια γνωμοδότησης και ψηφισμάτων εγγράφονται και εξετάζονται πάντοτε με τη σειρά κατά την οποία εγκρίνονται από τη σχετική επιτροπή ή σύμφωνα με τον εσωτερικό κανονισμό, βάσει του οποίου πρέπει να συνεκτιμάται η συνάφεια από πλευράς περιεχομένου των σημείων της ημερήσιας διάταξης.

4. Σε ορισμένες εξαιρετικές και αιτιολογημένες περιπτώσεις, ο Πρόεδρος μπορεί να εγγράψει στο σχέδιο ημερήσιας διάταξης ένα έγγραφο για απόφαση, εάν τούτο δεν μπορεί να είναι διαθέσιμο εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο δεύτερο εδάφιο και εφόσον αυτό έχει παραληφθεί από τα μέλη και τους αναπληρωτές τους,

στην επίσημη γλώσσα τους, το αργότερο μία εβδομάδα πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας.

5. Οι προτάσεις τροποποίησης της ημερήσιας διάταξης πρέπει να περιέχονται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα τρεις εργάσιμες ημέρες το αργότερο πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας.

6. Κατά τη συνεδρίαση του Προεδρείου, η οποία πραγματοποιείται αμέσως πριν από την έναρξη της συνόδου, καθορίζεται το οριστικό σχέδιο ημερήσιας διάταξης. Το Προεδρείο μπορεί να εγγράψει με τα 2/3 των εκπροσώπων ψήφων κατά τη συνεδρίαση αυτή στην ημερήσια διάταξη επείγοντα ή επίκαιρα θέματα των οποίων η εξέταση δεν είναι δεκτική αναβολής μέχρι την επόμενη σύνοδο.

Άρθρο 16

Έναρξη της συνόδου Ολομέλειας

Ο Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας και υποβάλλει προς έγκριση το σχέδιο της ημερήσιας διάταξης.

Άρθρο 17

Δημοσιότητα, εξωτερικές προσωπικότητες και προσκεκλημένοι ομιλητές

1. Οι συνεδριάσεις της Ολομέλειας είναι δημόσιες εκτός αν η Ολομέλεια λάβει, σχετικά με ολόκληρη τη συνεδρίαση ή ένα συγκεκριμένο σημείο της ημερήσιας διάταξης, αντίθετη απόφαση.

2. Στις συνόδους Ολομέλειας μπορούν να συμμετέχουν εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής οι οποίοι ενδέχεται να κληθούν να λάβουν το λόγο.

3. Ο Πρόεδρος, μπορεί να προσκαλεί στις συνόδους Ολομέλειας εξωτερικές προσωπικότητες για να ομιλήσουν. Εάν ακολουθήσει γενική συζήτηση, εφαρμόζονται οι γενικοί κανόνες για τη χρονική διάρκεια της ομιλίας.

Άρθρο 18

Διάρκεια ομιλίας

1. Στην αρχή της συνόδου, η Ολομέλεια προσδιορίζει, κατόπιν προτάσεως του Προεδρείου, τη διάρκεια ομιλίας για κάθε σημείο της ημερήσιας διάταξης. Κατά τη σύνοδο Ολομέλειας, ο Πρόεδρος αποφασίζει, με δική του πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως ενός μέλους, να περιορίσει τη διάρκεια της ομιλίας.

2. Κατόπιν προτάσεως του Προεδρείου, ο Πρόεδρος μπορεί να προτείνει στην Ολομέλεια την κατανομή του προβλεπόμενου χρόνου ομιλίας μεταξύ των πολιτικών ομάδων και των εθνικών αντιπροσωπειών όσον αφορά συζητήσεις για γενικά θέματα ή ειδικά σημεία.

3. Κατά κανόνα, η διάρκεια ομιλίας περιορίζεται σε δύο λεπτά για τις παρεμβάσεις που αναφέρονται στα πρακτικά, τις ενστάσεις για την εφαρμογή του εσωτερικού κανονισμού και τις παρεμβάσεις για τις τροποποιήσεις του οριστικού σχεδίου ημερήσιας διάταξης ή της ημερήσιας διάταξης.

4. Αν ένας ομιλητής υπερβεί την επιτρεπόμενη διάρκεια ομιλίας του, ο Πρόεδρος μπορεί να του αφαιρέσει το λόγο ύστερα από μια και μοναδική προειδοποίηση.

5. Ένα μέλος μπορεί να υποβάλει ένσταση για τη λήξη της συζήτησης, η οποία τίθεται σε ψηφοφορία από τον Πρόεδρο.

Άρθρο 19

Κατάλογος ομιλητών

1. Τα ονόματα των μελών που ζητούν το λόγο εγγράφονται στον κατάλογο ομιλητών κατά τη σειρά που τον ζήτησαν, βάσει της οποίας ο Πρόεδρος δίνει το λόγο μεριμνώντας να ακούονται, κατά το δυνατόν εναλλάξ, οι ομιλητές διαφόρων πολιτικών τάσεων και διαφόρων εθνικών αντιπροσωπειών.

2. Προτεραιότητα λόγου μπορεί πάντως να δοθεί, εφόσον το ζητήσουν, στον εισηγητή της ενδιαφερόμενης επιτροπής και στους προέδρους των πολιτικών ομάδων και των εθνικών αντιπροσωπειών που εκφράζονται εξ ονόματος της ομάδας ή της αντιπροσωπείας τους ή στους ομιλητές που τους αναπληρούν.

3. Κανένας δεν μπορεί να λάβει το λόγο περισσότερες από δύο φορές επί του αυτού θέματος, εκτός αν του το επιτρέψει ο Πρόεδρος. Πάντως, ο πρόεδρος και ο εισηγητής των ενδιαφερομένων επιτροπών λαμβάνουν το λόγο, εφόσον τον ζητήσουν, για διάρκεια που καθορίζεται από τον Πρόεδρο.

Άρθρο 20

Ενστάσεις για την εφαρμογή του εσωτερικού κανονισμού

1. Ο λόγος δίδεται σε ένα μέλος όταν τούτο υποβάλλει ενστάσεις για διαδικαστικά θέματα ή επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή του Προέδρου στην μη τήρηση του εσωτερικού κανονισμού. Οι ενστάσεις πρέπει να αφορούν το θέμα που αποτελεί αντικείμενο των συζητήσεων ή την ημερήσια διάταξη.

2. Μια παρέμβαση για διαδικαστικό θέμα προηγείται όλων των άλλων παρεμβάσεων.

3. Για ενστάσεις σχετικά με διαδικαστικά θέματα ο Πρόεδρος αποφασίζει αμέσως, σύμφωνα με τις διατάξεις του εσωτερικού κανονισμού. Ανακοινώνει την απόφασή του χωρίς καθυστέρηση και χωρίς να θέσει το θέμα σε ψηφοφορία.

Άρθρο 21

Απαρτία

.. Η Ολομέλεια αποφασίζει εγκύτως όταν είναι παρούσα η πλειοψηφία των μελών της. Η ύπαρξη απαρτίας διαπιστώνεται μόνο ατά τη διάρκεια της συνεδρίασης και ύστερα από αίτημα δέκα, τουλάχιστον, μελών. Εφόσον η διαπίστωση της απαρτίας δενμφισβητείται, κάθε ψηφοφορία, μη λαμβανομένου υπόψη του ρυθμού των απόντων, είναι έγκυρη. Ο Πρόεδρος μπορεί να προβεί ε διακοπή της συνεδρίασης μέχρι δέκα λεπτά πριν να προβεί στη διαπίστωση της απαρτίας. Τα μέλη που ζήτησαν τη διαπίστωση υπή λαμβάνονται υπόψη κατά την εξακρίβωση των παρουσιών, πω και αν δεν παρευρίσκονται πλέον στην αίθουσα της συνεδρίασης. Σε περίπτωση που ο αριθμός των μελών είναι μικρότερος αν δέκα, ο Πρόεδρος δεν μπορεί να διαπιστώσει την ύπαρξη απαρτίας.

Αν διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει απαρτία, η ψηφοφορία για όλα τα θέματα της ημερήσιας διάταξης που απαιτούν ψήφιση αναβάλλεται για την επόμενη συνεδρίαση, κατά την οποία η Ολομέλεια, κύτως και ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών, ορεί να προβεί σε ψηφοφορία για τα θέματα για τα οποία η λευταία αναβλήθηκε.

Όλα τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη που λαμβάνουν ρος στη συνεδρίαση καθώς και άλλα παριστάμενα άτομα εγγράνται σε κατάλογο παρουσιών.

Άρθρο 22

Ψηφοφορία

1. Η Ολομέλεια αποφασίζει δια της πλειοψηφίας των εκπεφρασμένων ψήφων, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τον παρόντα κανονισμό.

2. Έγκυρες μορφές ψηφοφορίας είναι η υπερψήφιση, η καταψήφιση και η αποχή. Για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας λαμβάνονται υπόψη μόνο οι ψήφοι «υπέρ» και «κατά». Σε περίπτωση ισοψηφίας, θεωρείται ότι το κείμενο ή η πρόταση καταψηφίσθηκε.

3. Ο Πρόεδρος ή δέκα τουλάχιστον μέλη μπορούν να ζητήσουν επανάληψη της ψηφοφορίας, εάν αμφισβητείται το αποτέλεσμα της καταμέτρησης των ψήφων.

4. Η ψηφοφορία η οποία αφορά πρόσωπα είναι μυστική.

Άρθρο 23

Υποβολή τροπολογιών

1. Μόνο τα τακτικά μέλη και οι δεόντως ορισθέντες αναπληρωτές, μπορούν να υποβάλλουν γραπτές τροπολογίες σε έγγραφα που αποτελούν αντικείμενο συζήτησης.

2. Οι τροπολογίες επί εγγράφων που αποτελούν αντικείμενο συζητήσεων υποβάλλονται από έξι μέλη τουλάχιστον και αναφέρουν τα ονόματά τους· εξαιρούνται οι περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26 πρώτο εδάφιο.

3. Οι τροπολογίες πρέπει να περιέλθουν στο Γενικό Γραμματέα το αργότερο επτά εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας και πρέπει να διατίθενται σε ηλεκτρονική μορφή αμέσως μετά τη μετάφρασή τους και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον δύο ημέρες πριν από την έναρξη της συνόδου. Η προθεσμία για την κατάθεση των τροπολογιών μπορεί να επιβραχυνθεί από τον Πρόεδρο για τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 15 τέταρτο εδάφιο σε τρεις εργάσιμες ημέρες. Η προθεσμία αυτή δεν ισχύει για τροπολογίες σε επείγοντα θέματα σύμφωνα με το άρθρο 15 έκτο εδάφιο δεύτερη περίοδος.

4. Διανέμονται στα μέλη πριν από την αρχή της συνόδου.

Άρθρο 24

Εξέταση των τροπολογιών

1. Αν έχουν κατατεθεί περισσότερες από 20 τροπολογίες για ένα έγγραφο συζήτησης το Προεδρείο ή η Ολομέλεια μπορεί να αναπέμψουν το έγγραφο στην αρμόδια επιτροπή, για περαιτέρω εξέταση. Τούτο δεν ισχύει για κείμενα η έγκριση των οποίων δεν μπορεί να αναβληθεί.

2. Μία τροπολογία που έχει κατατεθεί δεόντως και δεν υποστηρίζεται κατά τη συνεδρίαση από τους συντάκτες της ή ένα άλλο μέλος δεν θα εξετάζεται.

3. Στην περίπτωση που υποβληθούν μια ή περισσότερες τροπολογίες για το ίδιο σημείο του κειμένου, ο Πρόεδρος, ο εισηγητής ή οι συντάκτες αυτών των τροπολογιών μπορούν να προτείνουν συμβιβαστικές τροπολογίες κατά τη διάρκεια της συζήτησης. Η πρόταση συμβιβαστικής τροπολογίας είναι δυνατή μόνον με την έγκριση των συντακτών των αρχικών τροπολογιών. Σε περίπτωση που έχει υποβληθεί συμβιβαστική τροπολογία, δίνεται προτεραιότητα στην ψήφισή της η υιοθέτησή της ακυρώνει τις τροπολογίες που απετέλεσαν αντικείμενο του συμβιβασμού.

4. Η ψηφοφορία επί των τροπολογιών διεξάγεται σύμφωνα με την σειρά αρίθμησης του συνολικού κειμένου. Ο Πρόεδρος μπορεί να θέσει σε ψηφοφορία πολλές τροπολογίες μαζί εάν έχουν το ίδιο περιεχόμενο ή παρόμοιους στόχους.

5. Οι τροπολογίες έχουν προτεραιότητα επί του κειμένου το οποίο αφορούν και τίθενται σε ψηφοφορία πριν από αυτό.

6. Αν δύο ή περισσότερες τροπολογίες σχετίζονται, και αποκλείονται αμοιβαίως, επί του ίδιου μέρους του κειμένου, η τροπολογία που απομακρύνεται περισσότερο από το αρχικό κείμενο έχει προτεραιότητα και τίθεται πρώτη σε ψηφοφορία.

7. Εν κατακλείδι, γίνεται ψηφοφορία επί του συνολικού κειμένου, ενδεχομένως με τροποποιημένη διατύπωση.

Άρθρο 25

Επείγουσες γνωμοδοτήσεις

Σε επείγουσες περιπτώσεις όταν η προθεσμία που τάσσεται από το Συμβούλιο, την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν επιτρέπει να εφαρμοσθεί η τακτική διαδικασία και η αρμόδια επιτροπή έχει υιοθετήσει το σχέδιο γνωμοδότησης ομόφωνα, ο Πρόεδρος διαβιβάζει το έγγραφο αυτό στο Συμβούλιο, την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προς ενημέρωσή τους. Το σχέδιο αυτό υποβάλλεται προς έγκριση χωρίς τροποποιήσεις στην επόμενη Ολομέλεια. Όλα τα σχετικά με τη γνωμοδότηση έγγραφα πρέπει να φέρουν την ένδειξη ότι πρόκειται για γνωμοδότηση που αποτελεί αντικείμενο επείγουσας διαδικασίας.

Άρθρο 26

Απλοποιημένη διαδικασία

1. Τα σχέδια γνωμοδοτήσεων που έχουν εγκριθεί ομόφωνα από τα μέλη της (κυρίως, ενδεχομένως) αρμόδιας επιτροπής υιοθετούνται από τη σύνοδο Ολομέλειας χωρίς συζήτηση, εκτός εάν τουλάχιστον 32 μέλη έχουν υποβάλει τροπολογία, σύμφωνα με το άρθρο 23 τρίτο εδάφιο πρώτη φράση. Στην περίπτωση αυτή, το σχέδιο γνωμοδότησης συζητείται τη σύνοδο Ολομέλειας. Η γνωμοδότηση της επιτροπής διαβιβάζεται στα μέλη, από κοινού με το σχέδιο ημερήσιας διάταξης και με τη μνεία της εν λόγω διαδικασίας.

2. Εάν η αρμόδια (ενδεχομένως κατά κύριο λόγο) επιτροπή κρίνει ότι ένα έγγραφο που της έχει ανατεθεί από το Προεδρείο, δεν αποτελεί αντικείμενο παρατηρήσεων ή τροπολογιών εκ μέρους της Επιτροπής των Περιφερειών, μπορεί να προτείνει τη μη διατύπωση επιφυλάξεων. Η σχετική πρόταση υποβάλλεται στη σύνοδο Ολομέλειας για υιοθέτηση χωρίς συζήτηση.

Άρθρο 27

Λήξη της συνόδου Ολομέλειας

Πριν λήξουν οι εργασίες της συνόδου Ολομέλειας, ο Πρόεδρος ανακοινώνει τον τόπο και την ημερομηνία της επόμενης συνόδου, καθώς και τα σημεία της ημερήσιας διάταξης που ενδεχομένως είναι ήδη γνωστά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άρθρο 28

Σύνθεση του Προεδρείου

Το Προεδρείο απαρτίζεται από:

- α) τον Πρόεδρο·
- β) τον πρώτο Αντιπρόεδρο·
- γ) 14 αντιπροέδρους·
- δ) 20 άλλα μέλη·
- ε) τους προέδρους πολιτικών ομάδων.

Ένα μέλος ανά χώρα θα έχει το αξίωμα του Αντιπροέδρου.

Οι έδρες του Προεδρείου εξαιρουμένης εκείνης του Προέδρου και των εδρών των προέδρων των πολιτικών ομάδων, κατανέμονται ως εξής μεταξύ των εθνικών αντιπροσωπειών:

- τρεις έδρες: Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, Ηνωμένο Βασίλειο,
- δύο έδρες: Βέλγιο, Δανία, Φιλανδία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Λουξεμβούργο, Κάτω Χώρες, Αυστρία, Πορτογαλία, Σουηδία.

Άρθρο 29

Εκπροσώπηση στο Προεδρείο

1. Για κάθε μέλος του Προεδρείου, με εξαίρεση τον Πρόεδρο, ορίζεται ταυτόχρονα ένα μέλος ή αναπληρωτής από την ίδια εθνική αντιπροσωπεία ως εκπρόσωπος *ad personam*. Ο τελευταίος έχει δικαίωμα συμμετοχής, ομιλίας και ψήφου μόνον όταν εκπροσωπεί το μέλος του Προεδρείου. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου ανακοινώνεται γραπτώς στον Γενικό Γραμματέα πριν από τη σχετική συνεδρίαση.

2. Για κάθε πρόεδρο πολιτικής ομάδας η αντίστοιχη ομάδα ορίζει έναν εκπρόσωπο από τα μέλη της στον οποίο εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι διατάξεις της δεύτερης και τρίτης φράσης του εδαφίου 1.

Άρθρο 30

Διαδικασία εκλογής

- 1. Το Προεδρείο εκλέγεται από την Ολομέλεια για δύο έτη.
- 2. Η εκλογή του Προέδρου, του πρώτου Αντιπροέδρου, των 14 αντιπροέδρων, των μελών του Προεδρείου, καθώς και των προέδρων ομάδων ως μελών του Προεδρείου, διεξάγεται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12 υπό την προεδρία του πρεσβύτερου μέλους. Τα ονόματα όλων των υποψηφίων γνωστοποιούνται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα, τουλάχιστον μία ώρα πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας. Η εκλογή δεν μπορεί να διεξαχθεί παρά μόνο εάν είναι παρόντα τουλάχιστον τα δύο τρίτα των μελών.

Άρθρο 31

Η εκλογή του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου

1. Πριν από τις εκλογές οι υποψήφιοι για τη θέση του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου, προβαίνουν σε σύντομη δήλωση προς την Ολομέλεια. Ο χρόνος ομιλίας είναι ίδιος για όλους τους υποψηφίους και καθορίζεται από το πρεσβύτερο μέλος που διευθύνει τη συνεδρίαση.

2. Η εκλογή του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου γίνεται χωριστά. Εκλέγονται με πλειοψηφία που υπερβαίνει το 50 % των εκπεφρασμένων ψήφων.

3. Έγκυρες μορφές ψηφοφορίας είναι η υπερψήφηση και η αποχή. Οι ψήφοι υπέρ μόνο λαμβάνονται υπόψη για να διαπιστωθεί εάν έχει επιτευχθεί πλειοψηφία.

4. Σε περίπτωση που κατά τον πρώτο γύρο κανένας υποψήφιος δεν συγκεντρώσει την απαιτούμενη πλειοψηφία, διεξάγεται δεύτερος γύρος κατά τον οποίο θεωρείται ότι έχει εκλεγεί ο υποψήφιος που συγκεντρώνει την πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων. Σε περίπτωση ισοψηφίας, γίνεται κλήρωση.

Άρθρο 32

Η εκλογή των 14 Αντιπροέδρων και των λοιπών μελών του Προεδρείου καθώς και των προέδρων πολιτικών ομάδων ως μελών του Προεδρείου

1. Για την εκλογή των 14 αντιπροέδρων και των 20 άλλων μελών του Προεδρείου, οι υποψήφιοι κάθε εθνικής αντιπροσωπείας που προτείνουν έναν μόνον υποψήφιο για την έδρα που της διατίθεται στο Προεδρείο, μπορούν να καταρτίσουν ενιαίο ψηφοδέλτιο. Το ψηφοδέλτιο αυτό τίθεται σε ψηφοφορία και υιοθετείται εάν συγκεντρώσει άνω του 50 % των εκπεφρασμένων ψήφων.

2. Αν καταψηφισθεί το ενιαίο ψηφοδέλτιο ή εάν για κάθε εθνική αντιπροσωπεία ο αριθμός των υποψηφίων που προτείνονται υπερβαίνει τον αριθμό των εδρών που διαθέτει η αντιπροσωπεία αυτή στο Προεδρείο, τότε για κάθε παρόμοια έδρα διεξάγεται χωριστή ψηφοφορία. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζεται η διαδικασία εκλογής του Προέδρου και του πρώτου Αντιπροέδρου, σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31 εδάφια 2 έως 4 του εσωτερικού κανονισμού.

3. Για την εκλογή των προέδρων των πολιτικών ομάδων ως μελών του Προεδρείου, ο Πρόεδρος προτείνει στην Ολομέλεια κατάλογο με τα ονόματα εκείνων που προορίζονται για εκλογή, επί του οποίου η Ολομέλεια αποφαινεται με τρόπο συνολικό.

Άρθρο 33

Εκλογή των αντιπροσώπων

Για την εκλογή των αντιπροσώπων για μία θέση στο Προεδρείο εκλέγεται και ο αντιπρόσωπός του.

Άρθρο 34

Μεταγενέστερη πλήρωση κενής έδρας του Προεδρείου

Εάν μέλος του Προεδρείου παύσει να είναι μέλος της ΕΤΠ ή σχωρεί του Προεδρείου, αντικαθίσταται για το υπόλοιπο της θητείας του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 28 έως 33 του εσωτερικού κανονισμού.

Άρθρο 35

Τα καθήκοντα του Προεδρείου

α) Προεδρείο ανατίθενται τα καθήκοντά του:

α) κατάρτισης του πολιτικού προγράμματος στην αρχή κάθε θητείας, ελέγχου της εκτέλεσής του και παρουσίας των ετήσιων εκτιμήσεων και εκείνης για το τέλος της θητείας·

β) προετοιμασίας, διοργάνωσης και συντονισμού των εργασιών της Ολομέλειας και των επιτροπών.

Για το σκοπό αυτό το Προεδρείο:

— συγκροτεί ομάδες εργασίας από μέλη του ή από μέλη της ΕΤΠ για να το συμβουλευτούν σε ειδικούς τομείς,

— προσκαλεί άλλα μέλη της ΕΤΠ, λόγω της εμπειρίας τους ή της εντολής τους, καθώς και προσωπικότητες εκτός ΕΤΠ, να παρευρίσκονται στις συνεδριάσεις του·

γ) γενικής αρμοδιότητας για θέματα δημοσιονομικού, οργανωτικού και διοικητικού χαρακτήρα που αφορούν τα μέλη και τους αναπληρωτές τους, την εσωτερική οργάνωση της ΕΤΠ και της γενικής γραμματείας, της συμπεριλαμβανομένου του οργανογράμματος και των υπηρεσιών της, και

δ) του διορισμού του Γενικού Γραμματέα καθώς και των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού που αναφέρονται στο άρθρο 62 σημεία 1 και 2, καθώς επίσης και της

ε) υποβολής στην ολομέλεια του προσωρινού σχεδίου της κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων, σύμφωνα με το άρθρο 63 του εσωτερικού κανονισμού·

στ) έγκρισης των συνεδριάσεων εκτός έδρας·

ζ) θέσεως των διατάξεων σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδιού και διαμονής των μελών, των δεόντως ορισθέντων αναπληρωτών και των εμπειρογνομόνων σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδικασίας περί του προϋπολογισμού.

Άρθρο 36

Σύγκληση του Προεδρείου/Απαρτία

1. Το Προεδρείο συγκαλείται από τον Πρόεδρο ο οποίος, με τη σύμφωνη γνώμη του πρώτου Αντιπροέδρου, καθορίζει την ημερομηνία της συνεδρίασης και την ημερήσια διάταξη. Το Προεδρείο συνεδριάζει τουλάχιστον μία φορά το τρίμηνο, ή εντός 14 ημερών μετά την υποβολή γραπτής αιτήσεως δέκα τουλάχιστον μελών του.

2. Υπάρχει απαρτία όταν είναι παρόντα τα μισά τουλάχιστον από τα μέλη του. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων, εφόσον δεν προβλέπει διαφορετικά ο εσωτερικός κανονισμός. Για τις υπόλοιπες περιπτώσεις ισχύει το άρθρο 22 δεύτερο εδάφιο, ανάλογα.

3. Για την προετοιμασία των αποφάσεων του Προεδρείου ο Γενικός Γραμματέας καταρτίζει έγγραφα συζήτησης και συστάσεις προς απόφαση για κάθε ένα από τα υπό εξέταση θέματα και τα προσθέτει στην ημερήσια διάταξη. Εάν κρίνεται απαραίτητο το Προεδρείο αναθέτει μετά από διερευνητική συζήτηση στο Γενικό Γραμματέα ή μία ομάδα εργασίας, περαιτέρω αποστολές με σαφείς υποδείξεις από πλευράς περιεχομένου και χρόνου. Η σχετική ομάδα εργασίας ή ο Γενικός Γραμματέας υποβάλλουν στη συνέχεια έγγραφα συζήτησης που συνοδεύονται από συστάσεις για απόφαση. Οι τροπολογίες επί εγγράφων για απόφαση περιέρχονται γραπτώς στο Γενικό Γραμματέα τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από την έναρξη της συνόδου Ολομέλειας και καθίστανται, μόλις μεταφραστούν, ηλεκτρονικώς βατές.

Άρθρο 37

Ο Πρόεδρος

1. Ο Πρόεδρος διευθύνει τις εργασίες της ΕΤΠ.
2. Η ΕΤΠ εκπροσωπείται από τον Πρόεδρο ο οποίος μπορεί να εκχωρήσει αυτή την αρμοδιότητα.
3. Σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος, τον Πρόεδρο εκπροσωπεί ο πρώτος Αντιπρόεδρος αν ο τελευταίος απουσιάζει ή κωλύεται, τον Πρόεδρο εκπροσωπεί ένας από τους λοιπούς αντιπρόεδρους.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ — ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Άρθρο 38

Γνωμοδοτήσεις — Νομική βάση

Η ΕΤΠ υιοθετεί τις γνωμοδοτήσεις της σύμφωνα με το άρθρο 265 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

- α) βάσει αίτησης της Επιτροπής, ή του Συμβουλίου στις προβλεπόμενες από τη συνθήκη ΕΚ περιπτώσεις καθώς και βάσει αίτησης των ανωτέρω οργάνων ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε όλες τις άλλες περιπτώσεις·
- β) με δική της πρωτοβουλία·
- γ) όταν σε περίπτωση που έχει ζητηθεί η γνωμοδότηση της ΟΚΕ, σύμφωνα με το άρθρο 262 της συνθήκης, θεωρεί ότι θίγονται συγκεκριμένα περιφερειακά συμφέροντα.

Άρθρο 39

Γνωμοδοτήσεις — Ορισμός επιτροπής

1. Μετά από συνεννόηση με τις επιτροπές, το Προεδρείο αποφασίζει για το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών τους. Σε αυτό περιλαμβάνονται οι αναθέσεις των αναμενόμενων αιτήσεων στις αρμόδιες επιτροπές. Το Προεδρείο, μετά από την παραλαβή των προβλεπόμενων στο ετήσιο πρόγραμμα εργασιών εγγράφων, τάσσει στις επιτροπές προθεσμία για τη σύνταξη των σχεδίων γνωμοδοτήσεων.
2. Τα μη συμπεριλαμβανόμενα στο πρόγραμμα εργασιών έγγραφα του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ανατίθενται από το Προεδρείο στην αρμόδια επιτροπή στην οποία τάσσεται προθεσμία για τη σύνταξη των σχεδίων γνωμοδοτήσεων. Σε επείγουσες περιπτώσεις, ο Πρόεδρος μπορεί να ορίσει την αρμόδια επιτροπή και η ενημέρωση του Προεδρείου πραγματοποιείται στην επόμενη συνεδρίαση.
3. Εάν το θέμα της γνωμοδότησης αφορά περισσότερες επιτροπές, το Προεδρείο ορίζει την κατά κύριο λόγο αρμόδια επιτροπή και αν χρειάζεται μία ή περισσότερες επιτροπές. Στην περίπτωση αυτή, το Προεδρείο μπορεί είτε:
 - α) να αποφασίσει τη συγκρότηση ομάδας εργασίας στην οποία συμπεριλαμβάνονται εκπρόσωποι των ενδιαφερομένων επιτροπών, είτε
 - β) κατ' εξαίρεση, να ορίσει μία ή περισσότερες επιτροπές, εκτός της κατά κύριο λόγο αρμόδιας, για να καταρτίσει συμπληρωματικό σχέδιο γνωμοδότησης. Η κατά κύριο λόγο αρμόδια επιτροπή προβαίνει στη διεξαγωγή ψηφοφορίας σχετικά με τα συμπεράσματα των άλλων επιτροπών, και στη συνέχεια ενσωματώνει τα συμπεράσματα που εγκρίνονται στην κύρια γνωμοδότηση. Πάντως, μόνο η επιτροπή, στην οποία έχει ανατεθεί κατά κύριο

λόγο η επεξεργασία γνωμοδότησης είναι αρμόδια να εισηγηθεί το θέμα στην ολομέλεια.

Άρθρο 40

Ορισμός γενικού εισηγητή

1. Αν η αρμόδια επιτροπή αδυνατεί να επεξεργασθεί ένα σχέδιο γνωμοδότησης εντός της προθεσμίας που τάσσει το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Προεδρείο μπορεί να προτείνει τον ορισμό από την Ολομέλεια γενικού εισηγητή ο οποίος της υποβάλλει κατευθείαν ένα σχέδιο γνωμοδότησης.
2. Όταν όμως η προθεσμία που τάσσεται από το Συμβούλιο, την Επιτροπή ή το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ανεπαρκής για να ορισθεί γενικός εισηγητής από την ολομέλεια κατά τη διάρκεια της, συνόδου της, ο Πρόεδρος μπορεί να ορίσει τον γενικό εισηγητή και ενημερώνει σχετικά την Ολομέλεια στην επόμενη σύνοδο.
3. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει στο μέτρο του δυνατού, η αρμόδια επιτροπή να πραγματοποιεί γενική συζήτηση προσανατολισμού επί του θέματος.

Άρθρο 41

Γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας

1. Προτάσεις για την κατάρτιση γνωμοδότησης πρωτοβουλίας μπορεί να υποβάλλονται προς έγκριση στο Προεδρείο από τρία μέλη του, από μία επιτροπή, μέσω του Προέδρου της ή από 32 μέλη της ΕΤΠ. Οι προτάσεις υποβάλλονται αιτιολογημένες το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης του Προεδρείου, και στο μέτρο του δυνατού, πριν από την υιοθέτηση του ετήσιου προγράμματος εργασίας.
2. Το Προεδρείο αποφασίζει επί προτάσεων για την κατάρτιση γνωμοδοτήσεων πρωτοβουλίας με την πλειοψηφία των μελών του και αναθέτει την επεξεργασία των γνωμοδοτήσεων στην αρμόδια επιτροπή με βάση το άρθρο 39. Ο Πρόεδρος πληροφορεί την Ολομέλεια για όλες τις αποφάσεις του Προεδρείου σχετικά με την υιοθέτηση προτάσεων για γνωμοδοτήσεις πρωτοβουλίας.
3. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται κατ' αναλογία στις γνωμοδοτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 38 στοιχείο γ).

Άρθρο 42

Υποβολή ψηφισμάτων

1. Ψηφίσματα περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη της ΕΤΠ μόνον όταν σχετίζονται με τον τομέα δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν αντικείμενο ουσιαστικά αιτήματα των περιφερειακών και τοπικών οργανισμών και είναι επίκαιρης σημασίας.
2. Οι προτάσεις που περιλαμβάνουν σχέδια ψηφισμάτων ή οι αιτήσεις για την επεξεργασία ενός ψηφίσματος, μπορούν να κατατεθούν στην ΕΤΠ από μια πολιτική ομάδα ή από 32, τουλάχιστον, μέλη. Όλες οι προτάσεις ή αιτήσεις υποβάλλονται γραπτώς στο Προεδρείο με αναγραφή των ονομάτων των μελών που τις υποστηρίζουν. Πρέπει να περιέλθουν στο Γενικό Γραμματέα το αργότερο τρεις ημέρες πριν από την έναρξη της συνεδρίασης του Προεδρείου.
3. Αν το Προεδρείο αποφασίσει ότι η ΕΤΠ επιβάλλεται να εξετάσει περαιτέρω ένα σχέδιο ψηφίσματος ή ένα αίτημα για την επεξεργασία ενός ψηφίσματος μπορεί:

α) να εγγράφει, σύμφωνα με το άρθρο 14 σημείο 1, το σχέδιο ψηφίσματος στο προσχέδιο ημερήσιας διάταξης της συνόδου Ολομέλειας, ή

β) να ορίσει μια επιτροπή αρμόδια για το θέμα στην οποία τάσσει προθεσμία για την επεξεργασία του σχεδίου ψηφίσματος. Η αρμόδια επιτροπή καταρτίζει το σχέδιο ψηφίσματος σύμφωνα με τη διαδικασία για την επεξεργασία σχεδίων γνωμοδοτήσεων. Το άρθρο 51 δεν εφαρμόζεται στη περίπτωση αυτή.

4. Σε επείγουσες περιπτώσεις, το Προεδρείο μπορεί, βάσει του άρθρου 15 σημείο 6 2η περίοδος να εγγράψει στην ημερήσια διάταξη της επόμενης συνόδου Ολομέλειας ένα σχέδιο ψηφίσματος. Αυτού του είδους τα σχέδια ψηφισμάτων θα εξετάζονται κατά τη δεύτερη ημέρα της συνόδου.

Άρθρο 43

Προβολή γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων

Το Προεδρείο ανατίθεται η προβολή των γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων που εκδίδει η ΕΤΠ. Ο Πρόεδρος ενημερώνει την Ολομέλεια μία φορά το χρόνο καθώς και στο τέλος κάθε θητείας χετικά με τον αντίκτυπο των εργασιών της ΕΤΠ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Άρθρο 44

Σύνθεση και καθήκοντα

Στην αρχή κάθε τετραετούς θητείας η Ολομέλεια συγκροτεί επιτροπές, στις οποίες ανατίθεται η προετοιμασία των εργασιών. αποφασίζει τη σύνθεση και τα καθήκοντά τους, κατόπιν προτάσεως του Προεδρείου.

Η σύνθεση των επιτροπών πρέπει να αντανakλά την προσωπηση των κρατών μελών στην ΕΤΠ.

Τα μέλη της ΕΤΠ πρέπει να συμμετέχουν σε μια τουλάχιστον επιτροπή και όχι σε περισσότερες από δύο. Το Προεδρείο μπορεί να χθεί παρεκκλίσεις για μέλη που ανήκουν σε ολιγάριθμες εθνικές επιπροσωπείες.

Άρθρο 45

Πρόεδρος και αντιπρόεδροι

Κάθε επιτροπή εκλέγει κατά την πρώτη συνεδρίασή της μεταξύ των μελών της έναν πρόεδρο, έναν πρώτο αντιπρόεδρο κατ'ελάχιστο όριο δύο αντιπροέδρους (Προεδρείο).

Αν ο αριθμός των υποψηφίων αντιστοιχεί στον αριθμό των μελών προς πλήρωση η εκλογή μπορεί να πραγματοποιηθεί δια ψήφου. Διαφορετικά ή ύστερα από αίτημα του 1/6 των μελών της επιτροπής πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου εδάφια 2 έως 4 σχετικά με την εκλογή του Προέδρου και του αντιπροέδρου.

Σε περίπτωση λήξης της ιδιότητας του μέλους της ΕΤΠ ή αίτησης μέλους του προεδρείου μιας επιτροπής, η θέση που κενωθεί καλύπτεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 46

Καθήκοντα των επιτροπών

Οι επιτροπές επεξεργάζονται, ιδίως, σχέδια γνωμοδοτήσεων και ψηφισμάτων, που υποβάλλονται στην Ολομέλεια για υιοθέτηση.

Άρθρο 47

Σύγκληση και ημερήσιες διατάξεις των επιτροπών

1. Η ημερομηνία της συνεδρίασης και η ημερήσια διάταξη καθορίζονται από τον πρόεδρο της επιτροπής με τη σύμφωνη γνώμη του πρώτου αντιπροέδρου.

2. Μια επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρο. Η πρόσκληση για μία τακτική συνεδρίαση πρέπει να περιέρχεται μαζί με την ημερήσια διάταξη στα μέλη το αργότερο τέσσερις εβδομάδες πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης.

3. Εάν υπάρχει γραπτή αίτηση τουλάχιστον ενός τετάρτου των μελών της επιτροπής, ο πρόεδρος είναι υποχρεωμένος να συγκαλέσει έκτακτη συνεδρίαση το πολύ εντός τεσσάρων εβδομάδων μετά την υποβολή της αίτησης. Η ημερήσια διάταξη της έκτακτης συνεδρίασης καθορίζεται από τα μέλη που υποβάλλουν την αίτηση σύγκλησης. Η ημερήσια διάταξη αποστέλλεται στα μέλη μαζί με την πρόσκληση για τη συνεδρίαση.

4. Όλα τα σχέδια γνωμοδότησης και τα άλλα έγγραφα που χρίζουν μετάφρασης και διανομής πριν από μία συνεδρίαση περιέρχονται στη γραμματεία της σχετικής επιτροπής πέντε τουλάχιστον εβδομάδες πριν από την ημερομηνία της εν λόγω συνεδρίασης. Στη συνέχεια διαβιβάζονται στα μέλη δύο τουλάχιστον εβδομάδες πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να τροποποιηθούν από τον πρόεδρο.

Άρθρο 48

Δημοσιότητα των συνεδριάσεων

1. Οι συνεδριάσεις των επιτροπών είναι δημόσιες, εκτός αν μία επιτροπή αποφασίσει διαφορετικά σε σχέση με ολόκληρη τη συνεδρίαση ή με ένα συγκεκριμένο σημείο της ημερήσιας διάταξης.

2. Οι εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής μπορούν να παρίστανται στις συζητήσεις των επιτροπών και να απαντούν σε ερωτήσεις που υποβάλλουν τα μέλη τους.

Άρθρο 49

Δημόσιες ακροάσεις

Σε ειδικές περιπτώσεις και με την εξουσιοδότηση του Προεδρείου, μια επιτροπή μπορεί να οργανώσει δημόσια ακρόαση ή να προσκαλέσει εξωτερικούς ομιλητές λόγω των ειδικών γνώσεων τους σχετικά με ένα ή περισσότερα σημεία της ημερήσιας διάταξης.

Άρθρο 50

Προθεσμίες για την κατάρτιση των γνωμοδοτήσεων

1. Οι επιτροπές καταρτίζουν τα σχέδια γνωμοδοτήσεών τους εντός της προθεσμίας που τους τάσσει το Προεδρείο. Καταρτίζουν τα σχέδια γνωμοδοτήσεών τους σε δύο το πολύ συνεδριάσεις, χωρίς να συνυπολογίζεται η πρώτη συνεδρίαση, που είναι αφιερωμένη στην οργάνωση των εργασιών.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το Προεδρείο μπορεί να επιτρέψει τη συζήτηση ενός σχεδίου γνωμοδότησης σε περισσότερες συνεδριάσεις ή να παρατείνει την προθεσμία υποβολής του σχεδίου γνωμοδότησης.

Άρθρο 51

Η παρουσίαση των γνωμοδοτήσεων

1. Μια γνωμοδότηση της ΕΤΠ περιλαμβάνει:

- ένα προοίμιο, όπου εκτίθενται οι νομικές βάσεις της γνωμοδότησης και της διαδικασίας που εφαρμόστηκε για την επεξεργασία της και περιέχει ενδεχομένως εισαγωγικά σχόλια, και
- το κύριο σώμα το οποίο περιλαμβάνει τη θέση της ΕΤΠ και τις συστάσεις της για το εκάστοτε εξεταζόμενο θέμα.

2. Για κάθε γνωμοδότηση καταρτίζεται ιδιαίτερη αιτιολογική έκθεση όπου διευκρινίζεται το σύνολο των απόψεών της και γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε συγκεκριμένα σημεία. Υπεύθυνος για την κατάρτιση της αιτιολογικής έκθεσης είναι ο εκάστοτε εισηγητής. Επί της αιτιολογικής έκθεσης δεν διεξάγεται ψηφοφορία. Ωστόσο, το περιεχόμενο της πρέπει να αντιστοιχεί στο πνεύμα και το γράμμα της γνωμοδότησης, επί της οποίας διεξάγεται ψηφοφορία. Σε διαφορετική περίπτωση, ο πρόεδρος της επιτροπής μπορεί να διαγράψει την αιτιολογική έκθεση.

Άρθρο 52

Εισηγητές

1. Ύστερα από πρόταση του προέδρου της, κάθε επιτροπή ορίζει έναν ή, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, δύο εισηγητές για την επεξεργασία κάθε σχεδίου γνωμοδότησης. Σε επείγουσες περιπτώσεις ο πρόεδρος μπορεί, αφού ενημερώσει τον Γενικό Γραμματέα, να εφαρμόσει τη γραπτή διαδικασία για τον ορισμό του εισηγητή.

2. Ο πρόεδρος απευθύνει σχετικά μία ανακοίνωση, εντός τριών εργάσιμων ημερών, στα μέλη της Επιτροπής, με την οποία τα καλεί να υποβάλουν γραπτώς ενδεχόμενες αντιρρήσεις κατά του ορισμού του προτεινόμενου εισηγητή. Σε αυτή την περίπτωση ο πρόεδρος και ο πρώτος αντιπρόεδρος αποφασίζουν από κοινού.

Άρθρο 53

Οι ομάδες εργασίας

1. Σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, οι επιτροπές μπορούν να συνιστούν, ύστερα από έγκριση του προεδρείου, ομάδες εργασίας. Τα μέλη των ομάδων αυτών μπορεί να προέρχονται και από άλλη επιτροπή.

2. Κάθε ομάδα εργασίας μπορεί να ορίζει έναν πρόεδρο και έναν αντιπρόεδρο από τα μέλη της.

Άρθρο 54

Εμπειρογνώμονες

1. Τα μέλη των επιτροπών μπορούν να ζητούν τη συνδρομή ενός εμπειρογνώμονα.

2. Μια επιτροπή μπορεί για την εκτέλεση των εργασιών της, καθώς και για την υποστήριξη των ομάδων εργασίας που έχει συστήσει, να ζητά τη συνδρομή εμπειρογνώμονων. Οι εμπειρογνώμονες αυτοί δύνανται, κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου, να συμμετέχουν σε συνεδριάσεις της επιτροπής ή μιας εκ των ομάδων εργασίας, κατά τις οποίες είναι δυνατό να λαμβάνουν το λόγο, όπως άλλωστε και ο εμπειρογνώμονας του εισηγητή.

3. Επιστρέφονται μόνο τα έξοδα ταξιδιού και διαμονής των εμπειρογνώμονων των εισηγητών και των εμπειρογνώμονων που έχουν προσκληθεί από την επιτροπή.

Άρθρο 55

Απαρτία

1. Στις επιτροπές υπάρχει απαρτία όταν είναι παρόντα περισσότερα από τα μισά μέλη.

2. Η απαρτία εξακριβώνεται μόνο κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ύστερα από αίτηση έξι τουλάχιστον μελών. Αν δεν ζητηθεί εξακρίβωση της απαρτίας, όλες οι ψηφοφορίες είναι έγκυρες ανεξάρτητα από τον αριθμό των ψηφίζοντων. Αν δεν υπάρχει απαρτία, η επιτροπή μπορεί να συνεχίσει τις συζητήσεις της, αλλά η ψηφοφορία αναβάλλεται για την επόμενη συνεδρίαση.

3. Όλα τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη που συμμετέχουν σε μια συνεδρίαση, καθώς και άλλα παριστάμενα άτομα εγγράφουν το ονοματεπώνυμό τους σε έναν κατάλογο παρουσιών.

Άρθρο 56

Ψηφοφορία

Οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των εκπροσώπων ψήφων. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 22 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 57

Τροπολογίες

1. Οι τροπολογίες πρέπει να περιέρχονται στη γραμματεία της επιτροπής το αργότερο την πέμπτη εργάσιμη ημέρα πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις οι ανωτέρω προθεσμίες μπορούν να τροποποιηθούν από τον πρόεδρο.

2. Η ψηφοφορία επί των τροπολογιών ακολουθεί τη σειρά των σημείων του κειμένου του εξετασθέντος σχεδίου γνωμοδότησης. Αν έχουν κατατεθεί δύο ή περισσότερες τροπολογίες που αποκλείονται αμοιβαίως, επί του ίδιου μέρους του κειμένου, η τροπολογία που απομακρύνεται περισσότερο από το αρχικό κείμενο, έχει προτεραιότητα και τίθεται πρώτη σε ψηφοφορία.

3. Μετά την υιοθέτηση του σχεδίου γνωμοδότησης από την επιτροπή, ο πρόεδρος της το διαβιβάζει στον Πρόεδρο της ΕΤΠ.

Άρθρο 58

Απόφαση για την μη κατάρτιση γνωμοδότησης

Αν η κυρίως αρμόδια επιτροπή κρίνει ότι ένα θέμα που της παρέπεμψε το Προεδρείο δεν έχει περιφερειακό ή τοπικό ενδιαφέρον ή δεν είναι σημαντικό από πολιτική άποψη, μπορεί να αποφασίσει να μην καταρτίσει γνωμοδότηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΠ

Άρθρο 59

Γενική Γραμματεία

1. Η ΕΤΠ επικουρείται από μια Γενική Γραμματεία.
2. Η Γενική Γραμματεία διευθύνεται από ένα Γενικό Γραμματέα.
3. Το Προεδρείο, μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα, αποφασίζει για την οργάνωση της Γενικής Γραμματείας, ώστε να εξασφαλίζεται η απρόσκοπτη λειτουργία της ΕΤΠ και των οργάνων της, και να επικουρούνται τα μέλη στην άσκηση των καθηκόντων τους. Καθορίζει τις υπηρεσίες που πρέπει να παρέχει η Γενική Γραμματεία προς τα μέλη, τις εθνικές αντιπροσωπείες, τις πολιτικές ομάδες και τα ανεξάρτητα μέλη.
4. Η Γενική Γραμματεία τηρεί τα πρακτικά των συνεδριάσεων των οργάνων της ΕΤΠ.

Άρθρο 60

Ο Γενικός Γραμματέας

1. Ο Γενικός Γραμματέας εκτελεί τις αποφάσεις που λαμβάνουν το Προεδρείο ή ο Πρόεδρος κατ' εφαρμογή του παρόντος εσωτερικού κανονισμού και της ισχύουσας έννομης τάξης. Συμμετέχει με συμβουλευτική ιδιότητα στις συνεδριάσεις του Προεδρείου και τηρεί τα πρακτικά.
2. Ο Γενικός Γραμματέας ασκεί τα καθήκοντά του υπό την εποπτεία του Προέδρου, ο οποίος εκπροσωπεί το Προεδρείο.

Άρθρο 61

Διορισμός του Γενικού Γραμματέα

- Το Προεδρείο διορίζει το Γενικό Γραμματέα με απόφαση που αμβάνεται με την πλειοψηφία των δύο τρίτων των μελών του κατ' εφαρμογή των άρθρων 2 και 8 του καθεστώτος που εφαρμόζεται πύ του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- Ο Γενικός Γραμματέας προσλαμβάνεται για μια πενταετία. Οι ιδιαίτεροι όροι της σύμβασης πρόσληψης καθορίζονται από το προεδρείο.
- Για το διορισμό Γενικού Γραμματέα και σύμφωνα με το καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Προεδρείο ασκεί καθήκοντα αρμόδιας αρχής για τη σύναψη της σύμβασης εργασίας.

Άρθρο 62

Ισχυρισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων και του ιδεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

Οι εξουσίες που βάσει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιέχονται

στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, ασκούνται:

- όσον αφορά τους υπαλλήλους των βαθμών 6ου έως 8ου της κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου και τους υπαλλήλους των κατηγοριών Β, Γ και Δ, από το Γενικό Γραμματέα,
 - όσον αφορά τους άλλους υπαλλήλους, από το Προεδρείο μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα.
2. Οι εξουσίες που, βάσει του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων, περιέχονται στην αρμόδια να συνάπτει συμβάσεις για πρόσληψη προσωπικού αρχή ασκούνται:
 - όσον αφορά τους εκτάκτους υπαλλήλους των βαθμών 6ου έως 8ου κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου καθώς και των κατηγοριών Β, Γ και Δ, από το Γενικό Γραμματέα,
 - όσον αφορά τους λοιπούς εκτάκτους υπαλλήλους από το Προεδρείο, μετά από πρόταση του Γενικού Γραμματέα,
 - όσον αφορά τους εκτάκτους υπαλλήλους του ιδιαίτερου γραφείου του Προέδρου:
 - όσον αφορά τους υπαλλήλους των βαθμών 6ου έως 8ου της κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου και τους υπαλλήλους των κατηγοριών Β, Γ και Δ, από το Γενικό Γραμματέα κατόπιν προτάσεως του Προέδρου,
 - όσον αφορά τους λοιπούς υπαλλήλους, από το Προεδρείο μετά από πρόταση του Προέδρου.
- Οι έκτακτοι υπάλληλοι που απασχολούνται στο ιδιαίτερο γραφείο του Προέδρου προσλαμβάνονται έως τη λήξη της θητείας του Προέδρου,
- όσον αφορά τους επικουρικούς και τους τοπικούς υπαλλήλους, από το Γενικό Γραμματέα,
 - όσον αφορά τους ειδικούς συμβούλους, από το Γενικό Γραμματέα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 63

Προσχέδιο προϋπολογισμού

1. Ο Γενικός Γραμματέας υποβάλλει στο Προεδρείο προσωρινό σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων της ΕΤΠ για το επόμενο οικονομικό έτος. Το Προεδρείο υποβάλλει το σχέδιο προς έγκριση στην Ολομέλεια.
2. Η Ολομέλεια εγκρίνει το σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων και το διαβιβάζει στην Επιτροπή, στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο εγκαίρως, ώστε να τηρηθούν οι προθεσμίες που επιβάλλουν οι δημοσιονομικές διαδικασίες.
3. Ο προϋπολογισμός της ΕΤΠ εκτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις για το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του δημοσιονομικού κανονισμού. Ο Πρόεδρος αποτελεί την ανώτατη αρχή για την εκτέλεση του προϋπολογισμού κατά την έννοια των άρθρων 28, 29, 39, 48 και 52 του δημοσιονομικού κανονισμού των ΕΚ. Αποφασίζει ύστερα από πρόταση του Γενικού Γραμματέα.

ΤΙΤΛΟΣ III
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΆΛΛΑ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 64

Συμφωνίες διοργανικής συνεργασίας

Στα πλαίσια της διοργανικής συνεργασίας, το Προεδρείο μπορεί, κατόπιν προτάσεως του Γενικού Γραμματέα, να συνάπτει συμφωνίες συνεργασίας με άλλα θεσμικά, επικουρικά ή βοηθητικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 65

Διαβίβαση και δημοσίευση των γνωμοδοτήσεων

1. Οι γνωμοδοτήσεις της ΕΤΠ όπως και οι ανακοινώσεις για τη χρήση απλουστευμένης διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 26 ή για την μη κατάρτιση γνωμοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 58 απευθύνονται στο Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και διαβιβάζονται από τον Πρόεδρο, όπως επίσης και τα ψηφίσματα.

2. Οι γνωμοδοτήσεις και τα ψηφίσματα της ΕΤΠ δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Βρυξέλλες, 18 Νοεμβρίου 1999.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Άρθρο 66

Αναθεώρηση του εσωτερικού κανονισμού

1. Η Ολομέλεια αποφασίζει με πλειοψηφία των μελών της κατά πόσον χρειάζεται γενική ή μερική αναθεώρηση του παρόντος εσωτερικού κανονισμού.

2. Αναθέτει σε ειδική επιτροπή τη σύνταξη έκθεσης και σχεδίου κειμένου, βάσει των οποίων προβαίνει στη θέσπιση των νέων διατάξεων με πλειοψηφία των μελών της. Οι νέες διατάξεις αρχίζουν να ισχύουν από την επομένη της δημοσίευσής τους στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 67

Οδηγίες του Προέδρου

Το Προεδρείο δύναται να εκδίδει οδηγίες για τους όρους εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος εσωτερικού κανονισμού και στα πλαίσια της τήρησής του.

Άρθρο 68

Έναρξη της ισχύος του εσωτερικού κανονισμού

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή των Περιφερειών

Ο Πρόεδρος

Manfred DAMMEYER

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

που καταρτίστηκε από την Επιτροπή των Περιφερειών κατά την τρίτη σύνοδο της ολομέλειάς της της 17ης και 18ης Μαΐου 1994 · που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την 1759η συνεδρίασή του της 25ης Μαΐου 1994

ΤΙΤΛΟΣ I

επόμενα δύο έτη μετά τη σύσταση της ΕΤΠ όπως ορίζεται στο άρθρο.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κεφάλαιο 1:

Το προσωρινό προεδρείο ασκεί καθήκοντα μέχρι την ανακοίνωση του αποτελέσματος της εκλογής του προεδρείου της ΕΤΠ. Κανένα άλλο θέμα εκτός από την εκλογή του προεδρείου της ΕΤΠ δεν μπορεί να συζητηθεί υπό την προεδρία του προσωρινού προεδρείου.

Όργανα της Επιτροπής

Άρθρο 1

Τα όργανα της Επιτροπής των Περιφερειών είναι η ολομέλεια, το προεδρείο και οι επιτροπές. Η ΕΤΠ επικουρείται από έναν γενικό γραμματέα.

Κεφάλαιο 3:

Η Ολομέλεια

Κεφάλαιο 2:

Άρθρο 5

Σύσταση της ΕΤΠ

1. Ο πρόεδρος της ΕΤΠ συγκαλεί την ολομέλεια τουλάχιστον μία φορά κάθε τρίμηνο. Το χρονοδιάγραμμα των συνόδων καθορίζεται από το προεδρείο στην αρχή κάθε χρόνου.

Άρθρο 2

2. Ύστερα από αίτηση τουλάχιστον 32 μελών, ο πρόεδρος υποχρεούται να συγκαλέσει εκτάκτως την ολομέλεια εντός προθεσμίας ενός μηνός.

Η ΕΤΠ συγκαλείται, από το πρεσβύτερο μέλος, μετά από κάθε ανανέωση της τετραετούς θητείας, εντός προθεσμίας ενός μηνός το πολύ μετά την κοινοποίηση στα μέλη της του διορισμού τους από το Συμβούλιο. Η πρώτη συνεδρίαση προεδρεύεται από το πρεσβύτερο μέλος μεταξύ των παρόντων, το οποίο επικουρείται από τα τέσσερα νεότερα, μεταξύ των παρόντων, μέλη και τον γενικό γραμματέα της ΕΤΠ, που συνιστούν το προσωρινό προεδρείο.

Άρθρο 6

Άρθρο 3

Κατά τη συνεδρίαση αυτή, ο προσωρινός πρόεδρος γνωστοποιεί στην ΕΤΠ την ανακοίνωση που του διεβίβασε το Συμβούλιο σχετικά με το διορισμό των μελών της ΕΤΠ και την ανακηρύσσει συσταθείσα για την νέα τετραετή θητεία.

1. Το σχέδιο ημερήσιας διάταξης καταρτίζεται από το προεδρείο και διαβιβάζεται, μαζί με τα σχέδια γνωμοδοτήσεων των επιτροπών, από τον πρόεδρο στα μέλη της ΕΤΠ και τους αναπληρωτές τους το συντομότερο δυνατόν, και κατά κανόνα ένα μήνα πριν από την έναρξη της συνόδου ολομέλειας. Τα έγγραφα της συνεδρίασης πρέπει να είναι διαθέσιμα εγκαίρως σε όλες τις επίσημες γλώσσες.

Άρθρο 4

Κατά την πρώτη συνδρίαση, η οποία πραγματοποιείται δυνάμει του άρθρου 2, η ΕΤΠ προεδρευόμενη από το προσωρινό προεδρείο, εκλέγει το προεδρείο της για τα

2. Κατά την έναρξη κάθε συνόδου η ολομέλεια εγκρίνει την ημερήσια διάταξη. Οι σχετικές προτάσεις τροποποίησης πρέπει να έχουν περιέλθει στο προεδρείο το αργότερο μία εργάσιμη ημέρα πριν από την έναρξη της συνόδου ολομέλειας. Το ίδιο ισχύει και για την εγγραφή στην ημερήσια διάταξη θεμάτων επείγοντος χαρακτήρα.

3. Τα μέλη μπορούν να διοργανώνουν μεταξύ τους προπαρασκευαστικές συνεδριάσεις.

Άρθρο 7

Η ολομέλεια αποφασίζει εγκύτως όταν είναι παρούσα η πλειοψηφία των μελών της ΕΤΠ. Πάντως, ο έλεγχος για την ύπαρξη απαρτίας πρέπει να ζητηθεί τουλάχιστον από δέκα μέλη. Αν δεν υπάρχει απαρτία, η ψηφοφορία αναβάλλεται για την επόμενη συνεδρίαση, κατά την οποία η ολομέλεια αποφασίζει εγκύτως ανεξαρτήτως του αριθμού των παρόντων μελών.

Άρθρο 8

1. Η ολομέλεια αποφασίζει διά της πλειοψηφίας των εκπροσβεσμένων ψήφων, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τον παρόντα κανονισμό.
2. Αν το ζητήσουν τουλάχιστον 32 μέλη, η ολομέλεια μπορεί να αποφασίσει τη διεξαγωγή μυστικής ψηφοφορίας.
3. Η ψηφοφορία η οποία αφορά πρόσωπα είναι μυστική.
4. Οι τροπολογίες επί των σχεδίων γνώμης πρέπει να υποστηρίζονται από έξι μέλη τουλάχιστον και να έχουν υποβληθεί στο προεδρείο το αργότερο 24 ώρες πριν από την έναρξη της συνόδου ολομέλειας. Οι συμβιβαστικές τροπολογίες που υποβάλλονται κατά τη σύνοδο ολομέλειας πρέπει να υποστηρίζονται από έξι τουλάχιστον μέλη.

Άρθρο 9

1. Ο πρόεδρος, αφού συμβουλευθεί το προεδρείο, ορίζει την επιτροπή που είναι αρμόδια για να καταρτίσει γνώμη σε επείγουσες περιπτώσεις, η ενημέρωση του προεδρείου πραγματοποιείται στην επόμενη συνεδρίαση. Ο πρόεδρος μπορεί υπό τις αυτές συνθήκες να καλέσει μια ή περισσότερες επιτροπές να δώσουν συμπληρωματική γνώμη.
2. Μόνο η επιτροπή, στην οποία έχει ανατεθεί κατά κύριο λόγο η επεξεργασία γνώμης είναι αρμόδια να εισηγηθεί το θέμα στην ΕΤΠ. Στη γνώμη της, πρέπει να επισυνάπτεται τις γνώμες όλων των επιτροπών στις οποίες είχε ανατεθεί συμπληρωματικά το θέμα.
3. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης και όταν η αρμόδια επιτροπή δώσει ομόφωνα το εν λόγω σχέδιο γνώμης της ΕΤΠ μπορεί να διαβιβασθεί στο Συμβούλιο και την Επιτροπή προς ενημέρωσή τους. Το σχέδιο αυτό υποβάλλεται προς έγκριση χωρίς συζήτηση στην επόμενη ολομέλεια.

Άρθρο 10

1. Η ΕΤΠ εκδίδει με δική της πρωτοβουλία στις περιπτώσεις που το κρίνει σκόπιμο, ύστερα από πρόταση μιας επιτροπής, του προεδρείου ή τουλάχιστον 32 μελών της.
2. Οι προτάσεις γνώμης ίδιας πρωτοβουλίας που υποβάλλονται από μέλη της ΕΤΠ πρέπει να υποβάλλονται στο προεδρείο το αργότερο 72 ώρες πριν από την έναρξη της ολομέλειας.

Άρθρο 11

Όταν ζητείται η γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ παράγραφος 3 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και η ΕΤΠ θεωρεί ότι διακυβεύονται συγκεκριμένα τοπικά ή περιφερειακά συμφέροντα, το άρθρο 10 εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

Άρθρο 12

Στις συνόδους της ολομέλειας μπορούν να συμμετέχουν εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής οι οποίοι και μπορούν να λαμβάνουν τον λόγο.

Άρθρο 13

1. Κατά κανόνα, ο χρόνος ομιλίας στη σύνοδο ολομέλειας είναι περιορισμένος. Ο περιορισμός του χρόνου ομιλίας αποφασίζεται πριν από κάθε συζήτηση από το προεδρείο· ο πρόεδρος είναι αρμόδιος για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής.
2. Πριν λήξουν οι εργασίες της συνόδου της ολομέλειας, ο πρόεδρος ανακοινώνει τον τόπο και την ημερομηνία της επόμενης συνόδου, καθώς και τα σημεία της ημερήσιας διάταξης που είναι ενδεχομένως ήδη γνωστά.

Κεφάλαιο 4:

Τα μέλη της Επιτροπής των Περιφερειών

Άρθρο 14

Κάθε τακτικό μέλος που καλύπτεται να παρευρεθεί σε σύνοδο ολομέλειας μπορεί να αντικατασταθεί από έναν αναπληρωτή από την εθνική του αντιπροσωπία. Ένας αναπληρωτής μπορεί να δεχθεί εκχώρηση δικαιώματος ψήφου από ένα μόνο τακτικό μέλος. Ο αναπληρωτής ασκεί όλες τις αρμοδιότητες των τακτικών μελών στη σχετική συνεδρίαση. Η εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου πρέπει να γνωστοποιείται στη γενική γραμματεία.

Το προεδρείο καθορίζει τις λεπτομέρειες μερικής συμμετοχής στη σύνοδο ολομέλειας των δεόντως εξουσιοδοτημένων αναπληρωματικών μελών.

Άρθρο 15

1. Η θητεία του μέλους της ΕΤΠ λήγει λόγω παραιτήσεως, θανάτου ή ανωτέρας διας. Ο διάδοχός του διορίζεται για το υπόλοιπο της θητείας.
2. Κάθε παραίτηση γνωστοποιείται στον πρόεδρο της ΕΤΠ που πληροφωρεί σχετικά το Συμβούλιο, το οποίο διαπιστώνει ότι υπάρχει κενή θέση και κινεί τη διαδικασία αντικατάστασης.

Άρθρο 16

Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 14, το δικαίωμα ψήφου δεν μπορεί να εκχωρηθεί.

Άρθρο 17

Το άρθρο 11 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διέπει τα προνόμια και τις ασυλίες των τακτικών και αναπληρωματικών μελών της ΕΤΠ.

Άρθρο 18

Το προεδρείο θεσπίζει τις διατάξεις σχετικά με την επιστροφή των εξόδων ταξιδίων και διανομής των μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδικασίας προϋπολογισμού.

Κεφάλαιο 5:

Το προεδρείο και ο πρόεδρος*Άρθρο 19*

1. Το προεδρείο της ΕΤΠ εκλέγεται για περίοδο δύο ετών. Απαρτίζεται από 30 μέλη στα οποία συμπεριλαμβάνονται ο πρόεδρος, ο πρώτος αντιπρόεδρος και ένα μέλος ανά χώρα με το αξίωμα αντιπρόεδρου. Η σύνθεση του προεδρείου αντανακλά όσο το δυνατόν περισσότερο τη γεωγραφική ισορροπία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Ο πρόεδρος και ο πρώτος αντιπρόεδρος εκλέγονται από την ολομέλεια, με μυστική ψηφοφορία, χωρίς τη διεξαγωγή συζήτησης, και με απόλυτη πλειοψηφία, η εκλογή των εκπεφρασμένων ψήφων δεν μπορεί να διεξαχθεί παρά μόνο εάν είναι παρόντα τα δύο τρίτα των μελών. Ο πρόεδρος και ο πρώτος αντιπρόεδρος εκλέγονται σε χωριστές ψηφοφορίες. Μπορεί να καταρτισθεί ενιαίο ψηφοδέλτιο των άλλων μελών του προεδρείου, που εκλέγονται με την ίδια διαδικασία.

3. Αν δεν υπάρχει ενιαίο ψηφοδέλτιο, κάθε μέλος εκλέγεται με χωριστή ψηφοφορία και με την απόλυτη πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων στον πρώτο γύρο και με σχετική πλειοψηφία στους επόμενους γύρους.

Το προεδρείο καταρτίζει κατάλογο των 12 μελών που έχουν το αξίωμα αντιπρόεδρου· τον κατάλογο αυτό υποβάλλει στην ολομέλεια προς επικύρωση.

Άρθρο 20

Όταν μέλος του προεδρείου παύσει να είναι μέλος της ΕΤΠ ή αποχωρεί του προεδρείου, αντικαθίσταται για το

υπόλοιπο της θητείας του, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 19.

Άρθρο 21

Κατά την ανανέωση της τετραετούς θητείας, το προεδρείο διεκπεραιώνει τις τρέχουσες υποθέσεις μέχρι την πρώτη συνεδρίαση της νέας ΕΤΠ.

Άρθρο 22

1. Στο προεδρείο ανατίθεται η προετοιμασία των αποφάσεων που θα υποβληθούν στην ολομέλεια και η διασφάλιση της συνέχειας της δραστηριότητας της ΕΤΠ.

2. Το προεδρείο προετοιμάζει, διοργανώνει και συντονίζει τις εργασίες της ολομέλειας και των επιτροπών. Για το σκοπό αυτό, μπορεί να καλέσει να παρευρεθούν στις συνεδριάσεις του άλλα μέλη της ΕΤΠ τα οποία επιλέγονται με βάση την αρμοδιότητα ή την εντολή τους, καθώς και προσωπικότητες εκτός ΕΤΠ.

Εκπρόσωποι του Συμβουλίου και της Επιτροπής μπορούν να παρευρίσκονται στις συνεδριάσεις του προεδρείου.

3. Το προεδρείο καθορίζει, απευθύνοντας σχετικές οδηγίες, τους όρους εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος εσωτερικού κανονισμού, με πνεύμα πλήρους σεβασμού αυτού, καθώς και του γλωσσικού καθεστώτος που προβλέπεται από τον κανονισμό αριθ. 1/58 του Συμβουλίου της 15ης Απριλίου 1958.

4. Στο προεδρείο ανατίθεται η παρακολούθηση της συνέχειας που δίδεται στις γνώμες που εκδίδει η ΕΤΠ, υπό μορφή έκθεσης την οποία υποβάλλει στην ολομέλεια ο πρόεδρος ή ένα από τα μέλη του προεδρείου στην αρχή κάθε συνόδου. Στο πλαίσιο της ως άνω έκθεσης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή καλούνται να ενημερώνουν την ΕΤΠ για τη συνέχεια που δίνουν στις γνώμες της.

5. Το προεδρείο εγκρίνει το προσχέδιο της κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων, το οποίο και υποβάλλει στην ολομέλεια σύμφωνα με το άρθρο 32.

Άρθρο 23

Το προεδρείο συγκαλείται, κατόπιν πρωτοβουλίας του προέδρου τουλάχιστον μία φορά το τρίμηνο, και οσάκις ο πρόεδρος το κρίνει αναγκαίο, ή εφόσον το ζητήσουν τουλάχιστον έξι μέλη του. Υπάρχει απαρτία όταν είναι παρόντα τουλάχιστον τα μισά από τα μέλη του. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την πλειοψηφία των εκπεφρασμένων ψήφων.

Άρθρο 24

1. Ο πρόεδρος διευθύνει τις εργασίες της ΕΤΠ.
2. Η ΕΤΠ εκπροσωπείται από τον πρόεδρο.
3. Σε περίπτωση κωλύματος, τον πρόεδρο εκπροσωπεί ο πρώτος αντιπρόεδρος· αν ο τελευταίος απουσιάζει, τον πρόεδρο εκπροσωπεί ένας από τους αντιπροέδρους.

Κεφάλαιο 6:

Οι επιτροπές

Άρθρο 25

1. Η ολομέλεια συγκροτεί μόνιμες/και προσωρινές επιτροπές καθώς και υποεπιτροπές στις οποίες ανατίθεται η προετοιμασία των εργασιών, αποφασίζει δε τη σύνθεση και τα καθήκοντά τους.
2. Οι μόνιμες επιτροπές μπορούν να συνιστούν, ύστερα από πρόταση των μισών μελών τους ή του προεδρείου, οποιαδήποτε μόνιμη ή προσωρινή ομάδα εργασίας, που κρίνουν χρήσιμη.

Άρθρο 26

Κάθε επιτροπή εκλέγει έναν πρόεδρο και τουλάχιστο δύο αντιπροσώπους.

Άρθρο 27

1. Η σύνθεση των μόνιμων επιτροπών πρέπει να αντανάκλα την εκπροσώπηση των κρατών μελών στην ΕΤΠ.
2. Τα μέλη των επιτροπών μπορούν να αντικαθίστανται από αναπληρωτή, που ορίζεται από αυτά.
3. Τα μέλη των επιτροπών μπορούν να συνοδεύονται από έναν εμπειρογνώμονα.
4. Τα μέλη της ΕΤΠ πρέπει να συμμετέχουν σε μία τουλάχιστον επιτροπή και όχι σε περισσότερες από δύο. Το προεδρείο μπορεί να δεχθεί παρεκκλίσεις για μέλη ανήκοντα σε ολιγάριθμες εθνικές αντιπροσωπείες.

Άρθρο 28

Υστερα από κάθε τετραετή ανανέωση, η ολομέλεια συγκροτεί τις επιτροπές κατά τη διάρκεια της πρώτης συνόδου της.

Κεφάλαιο 7:

Διοίκηση της ΕΤΠ

Άρθρο 29

1. Την ΕΤΠ επικουρεί στο έργο της μία γενική γραμματεία υπό τη διεύθυνση Γενικού Γραμματέα ο οποίος υπάγεται στον πρόεδρο εκπροσωπούντα το προεδρείο.
2. Ο γενικός γραμματέας συμμετέχει σε συμβουλευτική ιδιότητα στις συνεδριάσεις του προεδρείου και τηρεί τα πρακτικά τους. Εκτελεί τις αποφάσεις που λαμβάνουν το προεδρείο ή ο πρόεδρος κατ' εφαρμογή του παρόντος εσωτερικού κανονισμού.
3. Ο γενικός γραμματέας μπορεί να εκχωρήσει τις αρμοδιότητές του μέσα στα όρια που ορίζει ο πρόεδρος.
4. Αναλαμβάνει ενώπιον του προεδρείου την επίσημη υποχρέωση να εκτελεί τα καθήκοντά του με ευσυνειδησία και πλήρη αμεροληψία.
5. Το προεδρείο, μετά από πρόταση του γενικού γραμματέα, αποφασίζει για την οργάνωση της γενικής γραμματείας, ώστε να εξασφαλίζεται η λειτουργία της ΕΤΠ και των οργάνων της, και να επικουρούνται οι σύμβουλοι στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 30

1. Σύμφωνα με το πρωτόκολλο 16 της συνθήκης, η γενική γραμματεία της ΕΤΠ και η γενική γραμματεία της ΟΚΕ χρησιμοποιούν κοινές υπηρεσίες. Οι σχετικές λεπτομέρειες καθορίζονται κατόπιν συμφωνίας μεταξύ ΕΤΠ και ΟΚΕ.
2. Οι γενικοί γραμματείς ρυθμίζουν με κοινή συμφωνία τα θέματα που αφορούν τις κοινές υπηρεσίες.

Άρθρο 31

1. Οι εξουσίες που βάσει του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων περιέχονται στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, ασκούνται:
 - όσον αφορά το γενικό γραμματέα, από το Συμβούλιο, μετά από πρόταση του προεδρείου, όσον αφορά την εφαρμογή των άρθρων 1, 13, 15 εδάφια 2, 16, 22, 29, 30, 31, 32, 38, 40, 41, 49, 50, 51, 78, 87, 88, 89 και 90 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, και από το προεδρείο όσον αφορά την εφαρμογή των λοιπών διατάξεων του κανονισμού αυτού,
 - όσον αφορά τους υπαλλήλους των βαθμών δου έως δου της κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου και τους υπαλλήλους των κατηγοριών Β, Γ και Δ, από το γενικό γραμματέα,
 - όσον αφορά τους άλλους υπαλλήλους, από το προεδρείο μετά από πρόταση του γενικού γραμματέα.

Οι εξουσίες που δάσει του καθεστώτος που εφαρμόζονται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων περιέχονται την αρμόδια να συνάπτει συμβάσεις για πρόσληψη προσωπικού αρχή ασκούνται:

- όσον αφορά τους εκτάκτους υπαλλήλους των θαμών του έως 8ου κατηγορίας Α και του γλωσσικού κλάδου καθώς και των κατηγοριών Β, Γ και Δ, από το γενικό γραμματέα,
- όσον αφορά τους λοιπούς εκτάκτους υπαλλήλους από το προεδρείο, μετά από πρόταση του γενικού γραμματέα,
- όσον αφορά τους ειδικούς συμβούλους του ιδιαίτερου γραφείου, από τον πρόεδρο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό.

Άρθρο 32

Ο γενικός γραμματέας υποβάλλει προς έγκριση στο οεδρείο σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων της ΕΤΠ για το επόμενο οικονομικό έτος. Το οεδρείο υποβάλλει το σχέδιο αυτό στην ολομέλεια.

ολομέλεια εγκρίνει το σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και εξόδων και το διαβιβάζει στην Επιτροπή, προς ενημέρωση, στο Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο αίρως, ώστε να τηρηθούν οι προθεσμίες που επιβάλλουν δημοσιονομικές διατάξεις.

Ο προϋπολογισμός της ΕΤΠ εκτελείται σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού.

ΤΙΤΛΟΣ II:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΤΠ

Κεφάλαιο 8:

Η εργασία των Επιτροπών

Άρθρο 33

επιτροπές τάσσεται προθεσμία για την υποβολή του γνώμης της ΕΤΠ.

Άρθρο 34

Η ημερομηνία της συνεδρίασης και η ημερήσια αξη καθορίζονται από τον πρόεδρο της επιτροπής με τη ρωνη γνώμη των αντιπροέδρων.

Μια επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρο, ή εφόσον ητήσει το ένα τέταρτο των μελών της.

Άρθρο 35

Στις επιτροπές υπάρχει απαρτία όταν είναι παρόντα ισότερα από τα μισά μέλη.

2. Κάθε μέλος μιας επιτροπής διαθέτει μια ψήφο. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλειοψηφία των εκπροσώπων ψήφων.

Άρθρο 36

1. Οι εργασίες της ολομέλειας είναι δημόσιες, εκτός αν η ίδια αποφασίσει άλλως.

2. Ο πρόεδρος της κάθε επιτροπής προτείνει, ανάλογα με την ημερήσια διάταξη της συνεδρίασης, τη δημοσιότητα ή μη δημοσιότητα της συνεδρίασης αυτής.

Άρθρο 37

Σε ειδικές περιπτώσεις και με τη σύμφωνη γνώμη του προεδρείου, μια επιτροπή μπορεί να οργανώσει δημόσια ακρόαση ή να προσκαλέσει προσωπικότητες λόγω των ειδικών γνώσεων τους σχετικά με ένα ή περισσότερα σημεία της ημερήσιας διάταξης.

Άρθρο 38

Οι εκπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής μπορούν να παρίστανται στις συζητήσεις των επιτροπών και να απαντούν σε ερωτήσεις που υποβάλλουν τα μέλη τους.

Άρθρο 39

Υστερα από πρόταση του προέδρου της, κάθε επιτροπή ορίζει έναν εισηγητή για κάθε σχέδιο γνώμης. Σε περίπτωση που πρέπει να ακολουθηθεί η επείγουσα διαδικασία, η ΕΤΠ μπορεί να ορίσει ένα γενικό εισηγητή· επιπλέον, ορισμένες γνώμες οι οποίες έχουν εγκριθεί ομόφωνα από μια επιτροπή, θα μπορούν να εγκριθούν στη σύνοδο ολομέλειας με ψηφοφορία χωρίς συζήτηση.

Άρθρο 40

Η γενική γραμματεία συντάσσει τα πρακτικά των συζητήσεων των οργάνων της ΕΤΠ.

Άρθρο 41

Οι γνώμες της ΕΤΠ δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Κεφάλαιο 9:

Συνεργασία με άλλα όργανα

Άρθρο 42

Οι γνώμες της ΕΤΠ απευθύνονται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

Κεφάλαιο 10:

Λοιπές διατάξεις

Άρθρο 43

1. Η ολομέλεια αποφασίζει με πλειοψηφία των μελών της κατά πόσον χρειάζεται γενική ή μερική αναθεώρηση του παρόντος εσωτερικού κανονισμού.

2. Αναθέτει σε ειδική επιτροπή τη σύνταξη έκθεσης και σχεδίου κειμένου, δάσει των οποίων προβαίνει στην θέσπιση των νέων διατάξεων με πλειοψηφία των μελών της.

3. Κατόπιν εγκρίσεώς τους από το Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει ομόφωνα, οι νέες διατάξεις τίθενται σε ισχύ την επόμενη της δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα.

Άρθρο 44

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
